

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. W celu realizacji uprawnień wynikających z podległości Służby Więziennej Minister Sprawiedliwości może przeprowadzać kontrole organów Służby Więziennej i jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, o których mowa w art. 7 i art. 8 ust. 1, na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092).”;

2) w art. 7 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Rektor-Komendant uczelni Służby Więziennej, zwany dalej „Rektorem”, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.”;

3) w art. 8:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) uczelnia Służby Więziennej, zwana dalej „Uczelnią”.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uczelnia jest uczelnią służb państwowych nadzorowaną przez Ministra Sprawiedliwości, działającą na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, ustawę z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz ustawę z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020”.

– Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201), posiadającą osobowość prawną, która może realizować proces dydaktyczny również poza swoją siedzibą z wykorzystaniem infrastruktury Służby Więziennej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z wyjątkiem Uczelni i Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, mogą być prowadzone w formie instytucji gospodarki budżetowej, o której mowa w art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077).”;

4) w art. 9 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) w Uczelni:

- a) programy studiów,
- b) liczbę studentów i liczbę miejsc zakwaterowania,
- c) harmonogramy szkoleń i doskonalenia zawodowego;”;

5) w art. 11 w ust. 1 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) ustalanie programów szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej dla funkcjonariuszy i pracowników;”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Uczelnią kieruje Rektor.

2. Do zakresu działania Rektora należy:

- 1) zapewnienie właściwych warunków realizacji studiów, szkolenia oraz doskonalenia zawodowego;
- 2) koordynacja, nadzór i odpowiedzialność za prowadzone w Uczelni studia, szkolenia oraz doskonalenie zawodowe;
- 3) realizacja zadań z zakresu spraw ochronnych i przygotowań obronnych;
- 4) zapewnienie odpowiedniego do potrzeb doboru i wykorzystania kadry, stałego podnoszenia jej kwalifikacji, właściwego wykonywania obowiązków i dyscypliny;
- 5) ustalanie liczby stanowisk w Uczelni;
- 6) realizacja zadań wynikających z innych ustaw.

3. W ramach realizacji zadań Rektor może wydawać zarządzenia, instrukcje lub wytyczne.

4. Rektor określi, w drodze zarządzenia, sposób ochrony Uczelni.”;

7) art. 32 otrzymuje brzmienie:

„Art. 32. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych: Dyrektor Generalny, dyrektorzy okręgowi, Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, dyrektorzy zakładów karnych i aresztów śledczych, komendanci ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników tych jednostek.

2. Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanci ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej są przełożonymi funkcjonariuszy i pracowników kształconych lub szkolonych w tych jednostkach.”;

8) art. 39 otrzymuje brzmienie:

„Art. 39. 1. Wstąpienie do służby w Służbie Więziennej jest dobrowolne i następuje po pozytywnym zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego. Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat spełnia warunki przyjęcia do służby w Służbie Więziennej, oraz określenie jego kwalifikacji, kompetencji i przydatności do pełnienia tej służby.

2. Nabór do służby w Służbie Więziennej jest otwarty i konkurencyjny.

3. Dyrektor Generalny co najmniej raz w roku ustala planowane terminy przyjęć do służby w jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem Uczelni, oraz określa minimalną liczbę osób planowanych do przyjęcia w określonym roku kalendarzowym, o czym informuje w formie ogłoszenia udostępnianego na stronie internetowej Służby Więziennej i w Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej.”;

9) po art. 39 dodaje się art. 39a–39h w brzmieniu:

„Art. 39a. 1. Postępowanie kwalifikacyjne jest poprzedzone:

- 1) powołaniem komisji kwalifikacyjnej przez podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) zebraniem informacji o istniejących wakatach w Służbie Więziennej;
- 3) podziałem wakatów pod kątem potrzeb Służby Więziennej oraz określeniem liczby wakatów w poszczególnych jednostkach organizacyjnych z podziałem na stanowiska służbowe;
- 4) określeniem preferencji z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności z uwzględnieniem potrzeb działów Służby Więziennej;

5) opublikowaniem ogłoszenia i zarządzeniem postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w art. 39.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej, z wyłączeniem Uczelni, wchodzi co najmniej pięciu członków, w tym:

- 1) przedstawiciel Dyrektora Generalnego, jako przewodniczący;
- 2) przedstawiciel podmiotu właściwego w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, właściwy z zakresu spraw kadrowych;
- 3) psycholog;
- 4) przedstawiciele okręgowego inspektoratu Służby Więziennej lub jednostek mu podległych, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej lub ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.

Art. 39b. 1. Postępowanie kwalifikacyjne kandydata do służby w Służbie Więziennej zarządza i prowadzi:

- 1) Dyrektor Generalny – w stosunku do kandydatów do służby:
 - a) w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej,
 - b) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej lub ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej,
 - c) ubiegających się o przyjęcie do służby w Służbie Więziennej przed upływem 3 lat od dnia zwolnienia z tej służby, jeżeli podczas jej pełnienia uzyskali kwalifikacje zawodowe w ramach form kształcenia wymienionych w art. 43zk;
- 2) dyrektor okręgowy – w stosunku do kandydatów do służby w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej oraz w jednostkach organizacyjnych funkcjonujących na terenie jego działania;
- 3) Rektor – w stosunku do kandydatów do służby w Uczelni.

2. Dyrektor Generalny może:

- 1) zarządzić przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego przez Centralny Zarząd Służby Więziennej w stosunku do kandydatów do wszystkich jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem Uczelni;
- 2) zarządzić przeprowadzenie postępowania kwalifikacyjnego przez wyznaczonego dyrektora okręgowego dla kandydatów do jednostek podległych innym dyrektorom okręgowym.

3. Podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego zarządza postępowanie kwalifikacyjne i udostępnia odpowiednio na stronie internetowej Służby Więziennej i w Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej, okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, Uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także w zakładach karnych i aresztach śledczych oraz w siedzibach tych jednostek i w wojewódzkich oraz powiatowych urzędach pracy, ogłoszenie o przyjmowaniu do służby w jednostkach organizacyjnych objętych postępowaniem kwalifikacyjnym.

4. Postępowanie kwalifikacyjne zarządza się z uwzględnieniem terminów wskazanych w ogłoszeniu, o którym mowa w art. 39 ust. 3, a w przypadku postępowania kwalifikacyjnego prowadzonego przez Rektora – z uwzględnieniem potrzeb Uczelni.

Art. 39c. 1. W celu wszczęcia postępowania kwalifikacyjnego kandydat składa następujące dokumenty:

- 1) podanie o przyjęcie do służby ze wskazaniem działu służby i stanowiska, o które się ubiega;
- 2) wypełnioną ankietę personalną;
- 3) świadectwa pracy lub służby;
- 4) dokumenty potwierdzające posiadane wykształcenie, kwalifikacje zawodowe i specjalistyczne;
- 5) wypełnioną ankietę bezpieczeństwa osobowego lub odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli stanowisko, o które ubiega się kandydat, jest związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej;
- 6) oświadczenie kandydata o zdolności do wykonywania ćwiczeń fizycznych.

2. Postępowanie kwalifikacyjne składa się z:

- 1) etapu wstępnego obejmującego:
 - a) ocenę złożonych dokumentów i wstępną kwalifikację kandydatów z podziałem na dział służby i stanowisko służbowe,
 - b) przeprowadzenie rozmowy kwalifikacyjnej, w trakcie której ocenie podlegają kompetencje personalne i społeczne kandydata,

- c) przeprowadzenie testu wiedzy w zakresie funkcjonowania władzy publicznej oraz bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego,
 - d) uzyskanie informacji o kandydacie z Krajowego Rejestru Karnego,
 - e) przeprowadzenie testu sprawności fizycznej kandydata, w zakresie określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 110 ust. 2,
 - f) sporządzenie arkusza oceny kandydata,
 - g) wyłonienie kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów postępowania kwalifikacyjnego;
- 2) etapu sprawdzającego obejmującego:
- a) przeprowadzenie postępowania sprawdzającego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli kandydat ubiega się o stanowisko, które jest związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej, i nie ma odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa,
 - b) ustalenie zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Służbie Więziennej, przez komisje lekarskie, o których mowa w art. 110 ust. 1;
- 3) etapu końcowego obejmującego utworzenie rankingu kandydatów przez podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 39d. Podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego odmawia poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu albo odstępuje od jego prowadzenia w przypadku:

- 1) zatajenia informacji lub podania nieprawdziwych informacji w ankiecie personalnej;
- 2) niespełnienia wymagań określonych w art. 38;
- 3) niezłożenia wymaganych dokumentów w wyznaczonym terminie;
- 4) niepoddania się przez kandydata czynnościom lub badaniom przewidzianym w postępowaniu kwalifikacyjnym;
- 5) negatywnego wyniku uzyskanego na choćby jednym z etapów postępowania kwalifikacyjnego.

Art. 39e. 1. Ranking kandydatów, o którym mowa w art. 39c ust. 2 pkt 3, zawiera imiona i nazwiska kandydatów, którzy uczestniczyli w postępowaniu kwalifikacyjnym, wraz z oceną kandydata uzyskaną w postępowaniu kwalifikacyjnym i liczbą porządkową wskazującą na jego miejsce w rankingu, podane z podziałem na jednostki

organizacyjne, działy służby i stanowiska służbowe. Ranking kandydatów komisja ogłasza na stronie internetowej podmiotu przeprowadzającego postępowanie kwalifikacyjne w sposób zapewniający anonimizację danych kandydatów.

2. Ocena kandydata z etapów postępowania kwalifikacyjnego, o których mowa w art. 39c ust. 2 pkt 1 i 2, stanowi sumę punktów uzyskanych:

- 1) z testu sprawności fizycznej;
- 2) z arkusza oceny kandydata sporządzonego na podstawie rozmowy kwalifikacyjnej i testu wiedzy;
- 3) z oceny kwalifikacji kandydata potwierdzonych złożonymi przez niego dokumentami;
- 4) w związku z ukończeniem przez kandydata:
 - a) szkoły ponadgimnazjalnej lub ponadpodstawowej umożliwiającej uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego, w której kandydat zrealizował programy nauczania, o których mowa w art. 3 pkt 13b lub 13c ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2017 r. poz. 2198, 2203 i 2361), uwzględniające cele kształcenia i treści nauczania związane ze służbą, w szczególności w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Służbie Więziennej, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, lub
 - b) uczelni wojskowej, lub
 - c) uczelni służb państwowych.

3. O miejscu w rankingu decyduje ocena kandydata, o której mowa w ust. 2. Jeżeli dwóch lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu w rankingu.

Art. 39f. 1. Kandydatom przysługuje wybór jednostki organizacyjnej, w której istnieje wakat na stanowisku zgodnym z kwalifikacjami danego kandydata i potrzebami Służby Więziennej, według kolejności miejsca zajmowanego w rankingu.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi kwalifikacjami kandydata i potrzebami Służby Więziennej Dyrektor Generalny albo, za jego zgodą, inny podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego mogą za zgodą kandydata wyznaczyć mu miejsce pełnienia służby z wyłączeniem kolejności miejsca zajmowanego w rankingu.

Art. 39g. Dyrektor Generalny może wyrazić zgodę na przyjęcie do Służby Więziennej w pierwszej kolejności pracownika zatrudnionego co najmniej 2 lata w Służbie Więziennej, jeżeli w okresie zatrudnienia pracownik ten wykazał się odpowiednimi kwalifikacjami i kompetencjami szczególnie przydatnymi w Służbie Więziennej. Przepisów art. 39c ust. 2 pkt 1 lit. a–c i f oraz pkt 3 nie stosuje się.

Art. 39h. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) terminy powoływania komisji kwalifikacyjnej,
- 2) wzór ankiety personalnej oraz wzór arkusza oceny kandydata do służby w Służbie Więziennej,
- 3) zakres informacji udzielanej w ogłoszeniu o przyjmowaniu do służby w jednostkach organizacyjnych objętych postępowaniem,
- 4) punktację stosowaną do oceny kompetencji i wykształcenia kandydata do służby w Służbie Więziennej,
- 5) sposób przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej i testu wiedzy oraz punktację stosowaną do ich oceny,
- 6) punktację stosowaną do oceny testu sprawności fizycznej,
- 7) sposób dokonywania anonimizacji rankingu kandydatów do służby w Służbie Więziennej, ogłaszanego na stronie internetowej podmiotu przeprowadzającego postępowanie kwalifikacyjne,
- 8) tryb dokonywania wyboru jednostki organizacyjnej przez kandydatów do służby w Służbie Więziennej

– uwzględniając powszechność dostępu do informacji o postępowaniu kwalifikacyjnym, czynności niezbędne do przeprowadzenia tego postępowania i ustalenia w jego toku kwalifikacji kandydata, jego kompetencji i przydatności do pełnienia służby w Służbie Więziennej oraz potrzebę zapewnienia sprawności prowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, przejrzystości stosowanych kryteriów oceny, obiektywności wyników postępowania i wyboru kandydatów posiadających w największym stopniu cechy, umiejętności oraz kwalifikacje przydatne do realizacji zadań służbowych, a także mając na względzie charakter służby w Służbie Więziennej oraz warunki jej pełnienia.”;

- 10) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej

Art. 43a. Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników obejmuje:

- 1) szkolenie: wstępne, zawodowe i specjalistyczne;
- 2) doskonalenie zawodowe;
- 3) studia w Uczelni.

Art. 43b. 1. Organizacja i sposób prowadzenia szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego powinny uwzględniać:

- 1) wskazania nauki i doświadczeń pedagogicznych, w szczególności dydaktyki osób dorosłych;
- 2) wyniki ewaluacji prowadzonej w ramach nadzoru nad realizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego.

2. Kolejne etapy szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego opracowuje się i realizuje w taki sposób, aby były elementami procesu kształcenia ustawicznego i sprzyjały tworzeniu zintegrowanego systemu wiedzy i umiejętności zawodowych.

3. W szkoleniu wstępnym, zawodowym i specjalistycznym oraz doskonaleniu zawodowym uwzględnia się zdalne nauczanie i dostęp do tej formy nauczania funkcjonariuszy i pracowników zarówno w godzinach pełnienia służby lub wykonywania pracy, jak i w czasie wolnym od służby lub pracy.

Art. 43c. 1. Podstawę realizacji szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego funkcjonariuszy i pracowników stanowią programy szkolenia.

2. Udział funkcjonariuszy i pracowników w zajęciach objętych programem szkolenia jest obowiązkowy.

3. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, programy szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego w Służbie Więziennej dla funkcjonariuszy i pracowników, w tym zakres tematyczny i metodykę oraz efekty kształcenia, które mają być osiągnięte w blokach i modułach tematycznych, a także w odniesieniu do tych szkoleń:

- 1) organizację procesu kształcenia, w tym czas jego trwania i formy;
- 2) sposób uzyskiwania zaliczeń i zdawania egzaminów;
- 3) skalę ocen z zaliczeń i egzaminów;

4) stanowiska pracowników podlegających tym szkoleniom, z uwzględnieniem formy i wymiaru zatrudnienia.

4. W programach szkolenia pracowników nie uwzględnia się zagadnień dotyczących szkolenia strzeleckiego, musztry i technik działań interwencyjnych, z wyłączeniem technik i zagadnień dotyczących samoobrony.

5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń i świadectw ukończenia szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego w Służbie Więziennej, mając na uwadze potrzebę umieszczenia w zaświadczeniach i świadectwach rodzaju, zakresu i czasu trwania szkolenia.

Art. 43d. W szkoleniu wstępnym, zawodowym i specjalistycznym oraz doskonaleniu zawodowym obowiązuje zasada doboru metod i środków dydaktycznych odpowiednich dla cech słuchaczy, w szczególności adekwatnych do rodzaju i poziomu ich wykształcenia, zdolności i umiejętności, a także specyfiki zadań służbowych, jakie będą realizowali na poszczególnych stanowiskach.

Art. 43e. Szkolenie wstępne, zawodowe i specjalistyczne oraz doskonalenie zawodowe mają na celu także kształtowanie u funkcjonariuszy i pracowników kompetencji w zakresie:

- 1) radzenia sobie w sytuacjach trudnych i ekstremalnych;
- 2) zachowań asertywnych i empatii;
- 3) zdyscyplinowania i współdziałania;
- 4) kreatywnego rozwiązywania problemów;
- 5) postępowania etycznego;
- 6) postępowania na podstawie i w granicach prawa.

Art. 43f. 1. Funkcjonariusz i pracownik niezwłocznie po przyjęciu do służby albo pracy odbywają szkolenie wstępne, na które składa się wstępna adaptacja zawodowa, kurs przygotowawczy oraz praktyka zawodowa.

2. Szkolenie wstępne ma na celu umożliwienie zdobycia przez funkcjonariusza i pracownika wiedzy i umiejętności praktycznych, niezbędnych do wykonywania zadań służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym albo stanowisku pracy, oraz sprzyjanie jego adaptacji zawodowej.

3. Szkolenie wstępne powinno zakończyć się przed upływem 11 miesięcy od dnia przyjęcia do służby albo pracy.

Art. 43g. Szkolenie wstępne odbywa się w trzech etapach, z których:

- 1) pierwszy realizuje się w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz lub pracownik pełni służbę albo wykonuje pracę, w ramach wstępnej adaptacji zawodowej;
- 2) drugi realizuje się stacjonarnie w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej albo ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej w ramach kursu przygotowawczego;
- 3) trzeci realizuje się w jednostce organizacyjnej w formie praktyki zawodowej.

Art. 43h. 1. W ramach wstępnej adaptacji zawodowej oraz praktyki zawodowej funkcjonariusz lub pracownik pozostaje pod opieką bezpośredniego przełożonego oraz funkcjonariusza lub pracownika wyznaczonego do pełnienia funkcji mentora, który jest opiekunem funkcjonariusza lub pracownika w trakcie szkolenia.

2. Dyrektor Generalny określi, w drodze zarządzenia, tryb i sposób wyznaczania mentorów oraz organizację ich pracy.

Art. 43i. 1. Kurs przygotowawczy kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności określonych w programie kursu przygotowawczego.

2. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Rektora lub Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.

3. Z egzaminu sporządza się protokół, który podpisują członkowie komisji egzaminacyjnej i zatwierdza Rektor albo właściwy komendant.

4. Funkcjonariusz lub pracownik, który uzyskał ocenę niedostateczną z egzaminu, ma prawo przystąpić do jednego egzaminu poprawkowego w terminie wyznaczonym przez Rektora albo właściwego komendanta.

5. Negatywny wynik egzaminu poprawkowego albo nieprzystąpienie lub niedopuszczenie do tego egzaminu stanowią przesłankę do oceny przydatności funkcjonariusza do służby w okresowej opinii służbowej.

Art. 43j. 1. Szkolenie wstępne kończy się egzaminem, który obejmuje sprawdzenie wiedzy i umiejętności określonych w programie szkolenia wstępnego, oraz oceną przydatności do służby lub pracy.

2. Dyrektor Generalny wyznacza jednostki organizacyjne, w których przeprowadza się egzamin, o którym mowa w ust. 1.

3. Egzamin przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Dyrektora Generalnego. Przepisy art. 43i ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 43k. Funkcjonariusza ponownie przyjętego do służby przed upływem 18 miesięcy od dnia zwolnienia go ze służby, jeżeli podczas jej pełnienia ukończył szkolenie wstępne, nie kieruje się na takie szkolenie.

Art. 43l. 1. Funkcjonariusz lub pracownik uczestniczy w kursie przygotowawczym w terminach ustalonych w centralnym harmonogramie szkolenia, ustalającym roczny plan realizacji szkolenia i doskonalenia zawodowego, określonym przez Dyrektora Generalnego.

2. Terminy kursów przygotowawczych ustala Dyrektor Generalny w uzgodnieniu z Rektorem i komendantami, o których mowa w art. 43i ust. 2.

3. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny z urzędu lub na wniosek Rektora lub właściwego komendanta może dokonywać zmiany terminów kursów przygotowawczych ustalonych w centralnym harmonogramie szkolenia.

Art. 43m. Potwierdzeniem ukończenia szkolenia wstępnego jest:

- 1) arkusz realizacji wstępnej adaptacji zawodowej sporządzony w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz na stałe pełni służbę albo pracownik jest zatrudniony;
- 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu przygotowawczego sporządzone w jednostce organizacyjnej, w której odbył się kurs;
- 3) arkusz realizacji programu praktyki zawodowej sporządzony w jednostce organizacyjnej, w której funkcjonariusz albo pracownik realizował praktykę zawodową;
- 4) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia wstępnego, sporządzone w jednostce organizacyjnej, w której przeprowadzono egzamin.

Art. 43n. Nadzór nad przebiegiem szkolenia wstępnego w okresie wstępnej adaptacji zawodowej i praktyki zawodowej sprawuje kierownik jednostki, a w okresie kursu przygotowawczego – Rektor, właściwy komendant lub kierownik jednostki, a także wyższy przełożony w ramach sprawowanego nadzoru.

Art. 43o. 1. Funkcjonariusz lub pracownik może rozpocząć szkolenie zawodowe po ukończeniu szkolenia wstępnego.

2. Szkolenie zawodowe stanowi kontynuację oraz rozszerzenie treści programowych szkolenia wstępnego i służy pogłębieniu wiedzy oraz umiejętności zawodowych funkcjonariusza koniecznych do należytego wykonywania zadań służbowych w korpusie podoficerów, chorążych i oficerów lub wiedzy oraz umiejętności zawodowych pracownika na zajmowanym stanowisku.

3. Program szkolenia zawodowego składa się z części:

- 1) wspólnej dla wszystkich uczestników szkolenia (część unitarna);
- 2) dotyczącej zakresu działu służby (część specjalistyczna), w którym funkcjonariusz pełni służbę albo pracownik jest zatrudniony.

Art. 43p. Celem szkolenia zawodowego jest:

- 1) przygotowanie funkcjonariuszy lub pracowników do wykonywania zadań wynikających z ustawy oraz innych przepisów regulujących działalność Służby Więziennej;
- 2) rozwijanie wiedzy ogólnej i zawodowej oraz wspieranie samokształcenia i umiejętności analizowania, a także rozwijanie i podtrzymywanie zdolności fizycznej i psychicznej do służby albo pracy w Służbie Więziennej oraz niezbędnych umiejętności interpersonalnych;
- 3) wspieranie wszechstronnego rozwoju zawodowego i osobistego funkcjonariuszy i pracowników oraz zapobieganie chorobom i schorzeniom pozostającym w związku ze służbą albo pracą przez promocję zdrowia, a także kształtowanie praworządnych zachowań funkcjonariuszy i pracowników, zgodnie z zasadami etyki oraz równości.

Art. 43q. W szkoleniu zawodowym niezależnie od zajęć teoretycznych realizuje się również zajęcia o charakterze praktycznym.

Art. 43r. W szkoleniu zawodowym uwzględnia się dorobek polskiej penitencjarystyki oraz osiągnięcia i standardy międzynarodowe, w zakresie obejmującym w szczególności:

- 1) humanitarne traktowanie osób pozbawionych wolności;
- 2) przeciwdziałanie dyskryminacji i nietolerancji;
- 3) respektowanie prawa do indywidualnej skargi oraz znaczenia orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w ochronie praw człowieka w Europie;
- 4) zapobieganie wtórnej wiktymizacji oraz wykrywanie aktów przemocy, respektowanie potrzeb i praw ofiar przemocy;

- 5) wdrażanie i wykonywanie obowiązujących przepisów z zakresu ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.

Art. 43s. Szkolenie zawodowe prowadzi się w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej lub ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej.

Art. 43t. 1. Na szkolenie zawodowe nie kieruje się funkcjonariusza, który:

- 1) nie ukończył pozytywnie szkolenia wstępnego;
- 2) ma negatywną opinię służbową;
- 3) złożył raport o niekierowanie na szkolenie zawodowe w określonym terminie z przyczyn losowych;
- 4) opiekuje się dzieckiem do ukończenia przez nie 4. roku życia i nie wyraził zgody na delegowanie poza stałe miejsce pełnienia służby.

2. Pracownika nie kieruje się na szkolenie zawodowe w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4.

Art. 43u. 1. Dyrektor Generalny, w drodze zarządzenia, ustala kryteria naboru na szkolenie zawodowe z uwzględnieniem potrzeb danego działu Służby Więziennej.

2. Dyrektor okręgowy, Rektor i właściwy komendant zgłaszają potrzeby szkoleniowe komendantowi wyznaczonemu przez Dyrektora Generalnego, który prowadzi nabór kandydatów na szkolenie zawodowe w systemie teleinformatycznym obsługującym szkolenia.

3. Dyrektor Generalny na wniosek Rektora i właściwego komendanta może dokonywać zmian ustalonych limitów miejsc i terminów szkolenia zawodowego.

Art. 43v. 1. Postępowanie rekrutacyjne na szkolenie zawodowe, zwane dalej „postępowaniem rekrutacyjnym”, prowadzi komisja rekrutacyjna powołana przez Rektora lub komendanta prowadzącego nabór na szkolenie zawodowe.

2. Postępowanie rekrutacyjne obejmuje ocenę kandydatów zgłoszonych przez kierowników jednostek w systemie teleinformatycznym obsługującym szkolenia zgodnie z ustalonymi kryteriami naboru na szkolenie zawodowe.

3. Dyrektor Generalny może zarządzić przeprowadzenie testu wiedzy kwalifikującego do szkolenia zawodowego.

4. Listę kandydatów, zawierającą ich imiona i nazwiska, oraz treść i organizację testu wiedzy opracowują Rektor lub komendant prowadzący nabór na szkolenie zawodowe, a zatwierdza ją Dyrektor Generalny.

Art. 43w. 1. Komisja rekrutacyjna sporządza protokół przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego i przekazuje go do zatwierdzenia Rektorowi lub właściwemu komendantowi.

2. O wynikach przeprowadzonego postępowania rekrutacyjnego Rektor lub komendant, który prowadzi nabór na szkolenie zawodowe, informuje Dyrektora Generalnego.

3. W przypadku przeprowadzenia testu wiedzy na szkolenie zawodowe kwalifikują się funkcjonariusze lub pracownicy, którzy uzyskali najwyższe oceny, z uwzględnieniem ustalonego limitu miejsc. W przypadku gdy kilku funkcjonariuszy lub pracowników uzyskało taką samą liczbę punktów i został przekroczony limit miejsc, na szkolenie kwalifikuje się funkcjonariusz albo pracownik z najdłuższym stażem służby lub pracy w Służbie Więziennej.

4. W przypadku skreślenia, rezygnacji lub niemożności udziału funkcjonariusza lub pracownika w szkoleniu zawodowym dokonuje się ponownej kwalifikacji zgodnie z ust. 3.

Art. 43x. 1. Rektor lub właściwy komendant sporządza listę funkcjonariuszy lub pracowników zakwalifikowanych na szkolenie zawodowe, zawierającą ich imiona i nazwiska, a następnie jej kopię przekazuje niezwłocznie Dyrektorowi Generalnemu.

2. Wyciąg z listy, o której mowa w ust. 1, Rektor lub właściwy komendant przekazuje niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych.

Art. 43y. 1. Warunkiem ukończenia szkolenia zawodowego jest uzyskanie zaliczeń i zdanie egzaminów określonych programem szkolenia.

2. W przypadku gdy funkcjonariusz lub pracownik nie uzyskał zaliczenia lub nie zdał egzaminu w terminie podstawowym, może złożyć do Rektora lub właściwego komendanta wniosek o dopuszczenie do zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego. Nieprzekraczalne terminy na złożenie wniosku określa Rektor lub właściwy komendant.

3. Rektor lub właściwy komendant ustala skład komisji przeprowadzającej zaliczenie poprawkowe lub egzamin poprawkowy i wyznacza jej przewodniczącego oraz zarządza przeprowadzenie zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego.

4. W przypadku usprawiedliwionej nieobecności funkcjonariusza lub pracownika na zaliczeniu, egzaminie, zaliczeniu poprawkowym lub egzaminie poprawkowym funkcjonariusz lub pracownik może złożyć do Rektora lub właściwego komendanta

wniosek o wyznaczenie innego terminu zaliczenia lub egzaminu. Przepis ust. 2 zdanie drugie i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Funkcjonariusz lub pracownik może przystąpić jeden raz do zaliczenia poprawkowego lub egzaminu poprawkowego z bloku tematycznego lub modułu, w terminie wyznaczonym przez Rektora lub komendanta.

Art. 43z. 1. Funkcjonariusz lub pracownik nie otrzymuje zaliczenia lub nie zdaje egzaminu również w przypadku, gdy w trakcie ich przeprowadzania:

- 1) niesamodzielnie wykonuje zadania;
- 2) posługuje się urządzeniami służącymi do przekazu lub odbioru informacji lub korzysta z pomocniczych materiałów niedopuszczonych przez komisję egzaminacyjną;
- 3) w inny sposób zakłóca ich przebieg.

2. Okoliczności, o których mowa w ust. 1, dokumentuje się w notatce służbowej sporządzonej przez przewodniczącego komisji, którą załącza się do protokołu egzaminacyjnego.

3. Przepisy art. 43y ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 43za. Funkcjonariusz lub pracownik po ukończeniu szkolenia zawodowego otrzymuje świadectwo ukończenia szkolenia zawodowego.

Art. 43zb. 1. Funkcjonariusza lub pracownika skreśla się z listy uczestników szkolenia zawodowego, jeżeli:

- 1) złożył pisemny wniosek o zwolnienie ze szkolenia zawodowego, który został pozytywnie rozpatrzony;
- 2) zgłosił na piśmie wystąpienie ze służby w Służbie Więziennej albo wystąpił o rozwiązanie stosunku pracy;
- 3) bez usprawiedliwienia nie przystąpił w wyznaczonym terminie do zaliczeń lub egzaminów przeprowadzanych w ramach szkolenia zawodowego lub do egzaminu końcowego;
- 4) bez usprawiedliwienia przerwał udział w szkoleniu zawodowym;
- 5) nie uzyskał zaliczenia lub nie zdał egzaminu przewidzianego w programie szkolenia zawodowego albo nie zdał egzaminu końcowego;
- 6) przełożony zawiesił funkcjonariusza w czynnościach służbowych.

2. Funkcjonariusza lub pracownika można skreślić z listy uczestników szkolenia zawodowego, jeżeli:

- 1) naruszył przepisy regulaminu pobytu na terenie Uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej lub ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej;
- 2) w szkoleniu zawodowym nastąpiła jego usprawiedliwiona nieobecność trwająca ponad 7 dni, uniemożliwiająca uczestnictwo w zajęciach i przystąpienie do egzaminów oraz zaliczeń.

3. Rektor lub właściwy komendant informuje niezwłocznie Dyrektora Generalnego oraz właściwego kierownika jednostki organizacyjnej o skreśleniu funkcjonariusza lub pracownika z listy uczestników szkolenia zawodowego.

Art. 43zc. Dokumentację szkolenia zawodowego stanowią:

- 1) protokoły postępowania rekrutacyjnego;
- 2) pisma w sprawie zakwalifikowania lub skreślenia z listy uczestników szkolenia zawodowego;
- 3) plany zajęć;
- 4) dzienniki szkoleń;
- 5) protokoły zaliczeń i egzaminów;
- 6) rejestry wydanych dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia.

Art. 43zd. Szkolenie specjalistyczne stanowi uzupełnienie szkolenia wstępnego lub szkolenia zawodowego w zakresie przygotowującym funkcjonariusza lub pracownika do samodzielnej służby albo pracy na stanowisku służbowym i realizacji zadań związanych z:

- 1) prowadzeniem oddziaływań penitencjarnych, resocjalizacyjnych oraz terapeutycznych;
- 2) ochroną i obroną jednostek organizacyjnych oraz technikami działań interwencyjnych;
- 3) kierowaniem zespołem ludzkim oraz zarządzaniem jednostkami organizacyjnymi;
- 4) zagadnieniami prawnymi, kadrowymi, ewidencyjnymi, finansowo-kwatermistrzowskimi, zatrudnienia osadzonych, informatyki, ochrony informacji niejawnych, więziennej służby zdrowia, medycyny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;

5) realizacją innych zadań wynikających z obowiązujących przepisów, w szczególności z zakresu ochrony praw człowieka i podstawowych wolności.

Art. 43ze. Do szkolenia specjalistycznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 43t oraz art. 43y–43za.

Art. 43zf. 1. Doskonalenie zawodowe jest elementem podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy i pracowników realizowanym w szczególności w formie kursów, warsztatów, szkoleń i konferencji.

2. Doskonalenie zawodowe powinno uwzględniać:

- 1) podnoszenie poziomu wiedzy ogólnozawodowej lub specjalistycznej oraz umiejętności praktycznych funkcjonariusza lub pracownika;
- 2) zapoznanie funkcjonariusza lub pracownika z aktualnymi przepisami dotyczącymi działalności Służby Więziennej;
- 3) utrzymanie i podnoszenie umiejętności strzeleckich funkcjonariuszy;
- 4) instruktaż prowadzony w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania zadań i czynności służbowych na zajmowanym stanowisku służbowym.

3. Doskonalenie zawodowe organizuje się w zależności od aktualnych potrzeb szkoleniowych jednostek organizacyjnych.

Art. 43zg. 1. Doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy i pracowników jest organizowane jako:

- 1) doskonalenie centralne;
- 2) doskonalenie okręgowe;
- 3) doskonalenie zakładowe;
- 4) doskonalenie zewnętrzne.

2. Rekrutacja na doskonalenie zawodowe, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz 4, może odbywać się z wykorzystaniem elektronicznego systemu obsługi szkolenia. Kryteria naboru oraz limity miejsc określa organizator doskonalenia zawodowego.

3. Funkcjonariusze i pracownicy uczestniczą, nie rzadziej niż co 3 lata, w co najmniej jednej ze zorganizowanych form doskonalenia zawodowego, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, zgodnych z zakresem wykonywanych przez nich obowiązków służbowych.

Art. 43zh. 1. Doskonalenie centralne jest organizowane przez Dyrektora Generalnego dla funkcjonariuszy i pracowników.

2. Doskonalenie okręgowe jest organizowane przez dyrektora okręgowego dla funkcjonariuszy i pracowników podległych jednostek organizacyjnych.

3. Doskonalenie zakładowe jest organizowane przez kierownika jednostki organizacyjnej dla wszystkich funkcjonariuszy i pracowników podległej mu jednostki lub dla funkcjonariuszy i pracowników określonych działów Służby Więziennej.

4. Doskonalenie zewnętrzne jest prowadzone w szczególności w formach, o których mowa w art. 146 ust. 1. Przepisów art. 43zi oraz art. 43zj nie stosuje się.

Art. 43zi. Doskonalenie zawodowe prowadzi się na podstawie programu doskonalenia zawodowego, określonego przez organizatora szkolenia.

Art. 43zj. 1. Jeżeli doskonalenie zawodowe kończy się zaliczeniem lub egzaminem, organizator szkolenia prowadzi dokumentację, którą stanowią lista obecności oraz protokoły zaliczeń lub egzaminów.

2. Funkcjonariusz lub pracownik po ukończeniu doskonalenia zawodowego otrzymuje zaświadczenie o jego zaliczeniu albo niezaliczeniu, o ile program tego szkolenia przewiduje ten sposób ukończenia doskonalenia zawodowego.

Art. 43zk. 1. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk oficerskich w Służbie Więziennej prowadzi się w formie studiów podyplomowych w Uczelni, studiów drugiego stopnia w Uczelni lub szkolenia zawodowego.

2. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk chorążych w Służbie Więziennej prowadzi się w formie studiów pierwszego stopnia w Uczelni lub szkolenia zawodowego.

3. Kształcenie przygotowujące do zajmowania stanowisk podoficerskich w Służbie Więziennej prowadzi się w formie szkolenia zawodowego.

Art. 43zl. 1. Funkcjonariusze, którzy ukończyli formy kształcenia, o których mowa w art. 43zk, przystępują do egzaminu odpowiednio na pierwszy stopień w korpusie oficerów, chorążych albo podoficerów Służby Więziennej.

2. Dyrektor Generalny nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia ukończenia kształcenia określi, w drodze zarządzenia, miejsce przeprowadzania egzaminów, skład komisji egzaminacyjnych i ich przewodniczących, terminy oraz zakres tematyczny egzaminów, z uwzględnieniem terminów ukończenia form kształcenia.

3. Zestawy egzaminacyjne opracowują osoby wyznaczone przez Dyrektora Generalnego niewchodzące w skład komisji egzaminacyjnej.

4. Otwarcia zestawu egzaminacyjnego dokonuje komisja egzaminacyjna w obecności funkcjonariuszy uczestniczących w egzaminie.

5. Po przeprowadzeniu egzaminu komisja egzaminacyjna sporządza protokół, który przekazuje Dyrektorowi Generalnemu w celu niezwłocznego podjęcia działań zmierzających do nadania funkcjonariuszom pierwszego stopnia odpowiednio w korpusie oficerów, chorążych albo podoficerów.

6. Negatywny wynik egzaminu albo nieprzystąpienie do egzaminu oznacza nieuzyskanie kwalifikacji zawodowych, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz na określonym stanowisku służbowym w korpusie oficerów, chorążych lub podoficerów.

Art. 43zm. 1. Funkcjonariusz, który uzyskał negatywny wynik z egzaminu, o którym mowa w art. 43zl ust. 1, może złożyć do Dyrektora Generalnego wniosek o dopuszczenie do egzaminu poprawkowego.

2. Egzamin poprawkowy przeprowadza się w terminie kolejnego egzaminu. O terminie egzaminu poprawkowego zawiadamia się funkcjonariusza za pośrednictwem kierownika jednostki organizacyjnej.

3. Funkcjonariusz, który uzyskał negatywny wynik z egzaminu poprawkowego, może zostać skierowany ponownie na szkolenie zawodowe po upływie co najmniej roku od dnia uzyskania negatywnego wyniku z egzaminu poprawkowego.

Art. 43zn. 1. Nadzór nad organizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego sprawuje Dyrektor Generalny.

2. Nadzór nad metodyką szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego sprawuje Rektor.

3. Nadzór nad realizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej sprawuje odpowiednio Rektor lub właściwy komendant.

4. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego centralnego sprawuje Dyrektor Generalny.

5. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego okręgowego sprawuje w okręgowym inspektoracie Służby Więziennej oraz w podległych jednostkach organizacyjnych – dyrektor okręgowy, a nad realizacją doskonalenia zawodowego okręgowego realizowanego w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby

Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej – odpowiednio dyrektor okręgowy, Rektor lub właściwy komendant.

6. Nadzór nad realizacją doskonalenia zawodowego zakładowego sprawuje:

- 1) w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej – Dyrektor Generalny;
- 2) w okręgowym inspektoracie oraz w podległych jednostkach organizacyjnych – dyrektor okręgowy;
- 3) w Uczelni – Rektor;
- 4) w Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej – właściwy komendant;
- 5) w zakładzie karnym lub areszcie śledczym – dyrektor.

7. Czynności związane z nadzorem nad realizacją szkolenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego podlegają udokumentowaniu.

Art. 43zo. Nadzór nad realizacją szkolenia zawodowego w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej jest sprawowany przez:

- 1) ewaluację szkolenia polegającą w szczególności na badaniu opinii funkcjonariuszy i pracowników biorących udział w szkoleniu oraz ich oczekiwań związanych z wybranymi obszarami działalności w zakresie szkolenia zawodowego;
- 2) kontrolę procesu szkolenia;
- 3) analizę dokumentacji szkoleniowej;
- 4) diagnozowanie oraz ocenę kwalifikacji i umiejętności kadry dydaktycznej;
- 5) ocenę warunków pracy kadry dydaktycznej.

Art. 43zp. 1. Dyrektor Generalny, Rektor lub właściwy komendant, sprawując nadzór, wyznacza zadania, sposoby ich realizacji oraz osoby odpowiedzialne za realizację czynności i zadań wykonywanych w ramach nadzoru, w tym przygotowanie narzędzi badawczych, przeprowadzenie badań i opracowanie raportów.

2. Osoby wyznaczone przez Dyrektora Generalnego, Rektora lub właściwego komendanta są obowiązane do:

- 1) opracowania wyników sprawowanego nadzoru oraz przygotowania wniosków do dalszej pracy;

- 2) przedstawiania modyfikacji i usprawnień sprzyjających zapewnieniu właściwych warunków szkolenia i doskonalenia zawodowego, jeżeli wyniki nadzoru to uzasadniają;
- 3) przedkładania na piśmie, co najmniej raz w roku lub w miarę potrzeb, odpowiednio Dyrektorowi Generalnemu, Rektorowi lub właściwemu komendantowi sprawozdania z prowadzonych czynności związanych z nadzorem nad realizacją szkolenia zawodowego wraz z wnioskami, w tym również sprawozdania z prac zespołu, w przypadku jego powołania.

Art. 43zq. 1. Funkcjonariuszom i pracownikom uczestniczącym w szkoleniu wstępnym, zawodowym i specjalistycznym oraz doskonaleniu zawodowym organizowanym w Uczelni, Centralnym Ośrodku Szkolenia Służby Więziennej, ośrodku szkolenia Służby Więziennej i ośrodku doskonalenia kadr Służby Więziennej, a także skierowanym na studia w Uczelni, przysługuje bezpłatne zakwaterowanie oraz wyżywienie albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie. Przepisy art. 119 stosuje się odpowiednio.

2. Bezpłatne wyżywienie albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie oraz bezpłatne zakwaterowanie przysługuje również funkcjonariuszom i pracownikom delegowanym do wykonywania czynności służbowych w ramach form kształcenia, o których mowa w ust. 1.”;

- 11) w art. 44 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Na stanowiskach oficerskich wymaga się posiadania tytułu zawodowego magistra lub równorzędnego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień oficerski.

3. Na stanowiskach chorążych wymaga się posiadania tytułu zawodowego licencjata lub równorzędnego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień chorążego.

4. Na stanowiskach podoficerskich wymaga się posiadania wykształcenia średniego lub średniego branżowego oraz złożenia egzaminu na pierwszy stopień podoficerski.”;

- 12) uchyla się art. 45;

- 13) w art. 47:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusza przyjętego do służby mianuje się na stanowisko podoficerskie albo chorążego przed uzyskaniem kwalifikacji w zakresie szkolenia, stażu w służbie oraz przed złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski

lub chorążego, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 i 4. Funkcjonariusza przyjętego do służby można mianować, za zgodą Dyrektora Generalnego, na stanowisko oficerskie przed uzyskaniem kwalifikacji w zakresie szkolenia, stażu w służbie oraz przed złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski, jeżeli spełnia wymogi w zakresie wykształcenia, o którym mowa w art. 44 ust. 2.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Funkcjonariusz może być mianowany na stanowisko oficerskie, jeżeli:

- 1) mianowanie jest uzasadnione potrzebami Służby Więziennej oraz zgodne z kwalifikacjami i kompetencjami funkcjonariusza;
- 2) ukończył:
 - a) studia drugiego stopnia w Uczelni lub
 - b) podyplomowe studia w Uczelni, lub
 - c) szkolenie zawodowe;
- 3) pozytywnie złożył egzamin na pierwszy stopień oficerski.”;

14) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje stanowisk oficerskich, chorążych i podoficerskich w jednostkach organizacyjnych,
- 2) staż służby wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk,
- 3) rodzaj wykształcenia wymagany do zajmowania poszczególnych stanowisk,
- 4) rodzaj szkolenia specjalistycznego oraz zawodowego wymagany do zajmowania niektórych stanowisk,
- 5) maksymalne stopnie przypisane do poszczególnych stanowisk,
- 6) tryb nadawania funkcjonariuszom stopni
– uwzględniając konieczność posiadania przez funkcjonariuszy odpowiednich kwalifikacji specjalistycznych i zawodowych na określonych stanowiskach służbowych.”;

15) w art. 56 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa. Przez przeciętne uposażenie funkcjonariuszy należy rozumieć uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej.”;

16) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Służba kandydacka

Art. 62a. Służba kandydacka polega na:

- 1) odbywaniu studiów zgodnie z programem kształcenia;
- 2) wykonywaniu zadań służbowych w jednostkach organizacyjnych.

Art. 62b. Funkcjonariuszem w służbie kandydackiej może zostać osoba, która została zakwalifikowana na studia pierwszego stopnia w Uczelni oraz która w trakcie procesu rekrutacji:

- 1) spełniła wymagania, o których mowa w art. 38;
- 2) złożyła podanie o przyjęcie do służby kandydackiej;
- 3) złożyła zobowiązanie do pełnienia służby po ukończeniu nauki przez okres 5 lat od dnia mianowania funkcjonariuszem w służbie stałej.

Art. 62c. 1. Osobę, o której mowa w art. 62b, Rektor kieruje na kurs przygotowawczy, o którym mowa w art. 43f ust. 1. Przepisy art. 43g pkt 2 i art. 43i stosuje się odpowiednio.

2. W pierwszym dniu kursu przygotowawczego Rektor wydaje rozkaz personalny w sprawie przyjęcia kandydata do służby kandydackiej i nadania mu stopnia szeregowego Służby Więziennej. Przepis art. 41 stosuje się odpowiednio.

3. Po ukończeniu kursu przygotowawczego funkcjonariusz w służbie kandydackiej podlega opiniowaniu, o którym mowa w rozdziale 10.

Art. 62d. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który uzyskał pozytywną opinię służbową po ukończeniu kursu przygotowawczego, odbywa studia.

Art. 62e. 1. Rozkład czasu służby kandydackiej określają plany i programy studiów.

2. Studia dzielą się na lata i semestry oraz obejmują:

- 1) zajęcia programowe;
- 2) praktyki organizowane w Uczelni lub w innych jednostkach organizacyjnych;
- 3) przeszkolenia i ćwiczenia w warunkach polowych;
- 4) sesje egzaminacyjne;
- 5) wykonanie pracy dyplomowej (końcowej) lub egzamin dyplomowy (końcowy);
- 6) czas wolny.

3. Szczegółowy przebieg studiów, praktyk oraz zdawania egzaminów określa regulamin studiów.

Art. 62f. 1. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej pełni służbę w systemie skoszarowanym.

2. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej otrzymuje:

- 1) zakwaterowanie oraz wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie;
- 2) wyposażenie polowe oraz umundurowanie właściwe dla funkcjonariusza w służbie przygotowawczej;
- 3) dodatek za stopień;
- 4) należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 73 ust. 4.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej może otrzymać:

- 1) nagrodę uznaniową, o której mowa w art. 203;
- 2) zapomogę pieniężną, o której mowa w art. 204.

Art. 62g. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej mogą być udzielone następujące urlopy:

- 1) okolicznościowy, na załatwienie spraw osobistych lub rodzinnych – w wymiarze do 5 dni w każdym roku nauki;
- 2) krótkoterminowy, w drodze wyróżnienia – w wymiarze do 7 dni w każdym roku nauki.

Art. 62h. 1. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej w trakcie nauki na pierwszym stopniu studiów w Uczelni, w zależności od wyników w nauce i pozytywnej opinii, może być nadany stopień:

- 1) starszego szeregowego Służby Więziennej – na pierwszym roku studiów;
- 2) kaprała Służby Więziennej – na drugim roku studiów;
- 3) starszego kaprała Służby Więziennej – na trzecim roku studiów.

2. Funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej w trakcie nauki na drugim stopniu studiów w Uczelni, w zależności od wyników w nauce i pozytywnej opinii, może być nadany stopień:

- 1) chorążego Służby Więziennej – na pierwszym roku studiów;
- 2) starszego chorążego Służby Więziennej – na drugim roku studiów.

Art. 62i. 1. Po ukończeniu pierwszego stopnia studiów w Uczelni funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych Służby Więziennej, o którym mowa w art. 43zl.

2. Egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia ukończenia studiów pierwszego stopnia.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny, jest kierowany do służby na stanowisko podoficerskie.

4. W przypadku złożenia egzaminu i nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo do kontynuowania nauki na drugim stopniu studiów w Uczelni albo zwrócenia się o skierowanie do służby na stanowisko chorążego.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, funkcjonariusz w służbie kandydackiej przedkłada na piśmie Rektorowi w terminie 7 dni od dnia nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej.

Art. 62j. 1. Po ukończeniu drugiego stopnia studiów w Uczelni funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie oficerów Służby Więziennej, o którym mowa w art. 43zl.

2. Egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia ukończenia studiów drugiego stopnia.

3. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny, jest kierowany do służby na stanowisko chorążego.

4. W przypadku złożenia egzaminu funkcjonariusz w służbie kandydackiej jest kierowany do służby na stanowisko oficerskie.

Art. 62k. 1. Dyrektor Generalny na wniosek Rektora wskazuje stanowiska służbowe, z uwzględnieniem działów służby w jednostkach organizacyjnych, na które może być kierowany do służby stałej funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej.

2. Przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej Dyrektor Generalny uwzględnia:

- 1) wynik egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych lub w korpusie oficerów;
- 2) potrzeby służby;

3) miejsce zamieszkania funkcjonariusza.

3. Przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej Dyrektor Generalny może uwzględnić umotywowaną prośbę funkcjonariusza.

4. Dyrektor Generalny, kierując funkcjonariusza do pełnienia służby na stałe, wskazuje jednostkę organizacyjną, stanowisko służbowe oraz datę rozpoczęcia służby w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zakończenia nauki.

Art. 62l. 1. Funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej zostaje mianowany funkcjonariuszem w służbie stałej. Przepisy art. 40 ust. 3 i ust. 4 pkt 1–4 i 6 stosuje się.

2. Wobec funkcjonariusza w służbie kandydackiej, w okresie od dnia ukończenia nauki w Uczelni do dnia mianowania na stałe, przepisów art. 62f ust. 1, ust. 2 pkt 1 i 4 oraz ust. 3 nie stosuje się.

3. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego dyrektor ten na wniosek funkcjonariusza w służbie kandydackiej może określić inną datę podjęcia służby stałej, jeżeli niepodjęcie służby nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie funkcjonariusza w służbie kandydackiej. W takim przypadku zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem podjęcia służby stałej.

4. W razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego albo w terminie, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio art. 103–106.

Art. 62m. Funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który w związku ze służbą doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje świadczenia odszkodowawcze w trybie i na zasadach określonych dla funkcjonariuszy. W razie śmierci funkcjonariusza w służbie kandydackiej mającej związek ze służbą świadczenia odszkodowawcze otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny.

Art. 62n. 1. Do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej:

1) stosuje się przepisy art. 18 ust. 1–6, art. 19, art. 27, art. 28, art. 34, art. 35, art. 37 ust. 1 i 2, art. 43 ust. 1, art. 86–92, art. 94–98, art. 101, art. 108 ust. 1 i 3, art. 109 ust. 1–3, art. 110 ust. 1, art. 111–113, art. 114 ust. 1–3, art. 115, art. 117 ust. 1 i 2, art. 118 ust. 1–13 oraz 16 i 17, art. 119 ust. 1 i 2, art. 152, art. 154 ust. 1 i 2, art. 155 ust. 1–3, art. 156 ust. 1, art. 157–159, art. 160 ust. 1–3, art. 161–165, art. 168 ust. 1–8, art. 209, art. 210 ust. 1–6, art. 213 ust. 1 i 2, art. 216–227, art. 228 ust. 1 i 2 oraz art. 229–263;

- 2) przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 18 ust. 7, art. 26 ust. 2, art. 33 ust. 1, art. 37 ust. 3 i 4, art. 43 ust. 2, art. 73 ust. 4, art. 93, art. 109 ust. 4, art. 110 ust. 2, art. 114 ust. 4, art. 117 ust. 3, art. 118 ust. 14, 15, 18 i 19, art. 119 ust. 3 i 4, art. 154 ust. 3, art. 155 ust. 4, art. 156 ust. 2, art. 160 ust. 4, art. 168 ust. 9, art. 205, art. 210 ust. 7, art. 213 ust. 3, art. 228 ust. 3 i art. 264.

2. Do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej, którzy zrezygnowali z nauki w Uczelni lub którzy zostali z niej wydalenii, stosuje się odpowiednio art. 103–106.”;

17) w art. 63:

a) w ust. 1 pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej,

8) prorektora Uczelni, zastępcy Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej i zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej”;

b) w ust. 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektor Generalny – w odniesieniu do zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektora okręgowego, Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej oraz komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległego;”;

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Rektor – w odniesieniu do prorektora Uczelni;”;

18) po art. 66 dodaje się art. 66a w brzmieniu:

„Art. 66a. 1. Minister Sprawiedliwości powołuje Rektora na pięcioletnią kadencję spośród oficerów Służby Więziennej posiadających co najmniej stopień naukowy doktora.

2. Minister Sprawiedliwości może powołać Prorektora Uczelni na pięcioletnią kadencję spośród osób posiadających co najmniej stopień doktora.

3. Kadencja Rektora lub prorektora Uczelni wygasa w przypadku:

1) upływu okresu kadencji;

- 2) śmierci;
- 3) złożenia rezygnacji;
- 4) pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby albo rozwiązania umowy o pracę przez pracownika;
- 5) odwołania.

4. Minister Sprawiedliwości odwołuje Rektora lub prorektora Uczelni przed upływem kadencji, jeżeli:

- 1) nie wypełnia on swoich obowiązków na skutek choroby trwającej dłużej niż 180 dni w roku kalendarzowym;
- 2) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe z oskarżenia publicznego.

5. Minister Sprawiedliwości może powierzyć pełnienie obowiązków Rektora lub prorektora Uczelni osobie spełniającej warunki określone w ust. 1 lub 2 do czasu powołania Rektora lub prorektora Uczelni na okres nie dłuższy niż 18 miesięcy.”;

19) po art. 70 dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Art. 70a. Przeniesienia albo delegowania funkcjonariusza do pełnienia służby w Uczelni oraz przeniesienia albo delegowania funkcjonariusza pełniącego służbę w Uczelni dokonuje Dyrektor Generalny w porozumieniu z Rektorem.”;

20) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Minister Sprawiedliwości może oddelegować funkcjonariusza, za jego zgodą, do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości na wskazanym stanowisku służbowym na czas określony nie dłuższy niż 2 lata albo na czas nieokreślony.

2. Funkcjonariusz oddelegowany na czas nieokreślony może być odwołany z oddelegowania przez Ministra Sprawiedliwości albo z niego ustąpić, z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem. W pozostałych przypadkach oddelegowania odwołanie lub ustąpienie funkcjonariusza następuje bez zachowania okresu wyprzedzenia.

3. W okresie oddelegowania:

- 1) przeniesienie funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe, o którym mowa w art. 85 ust. 2,
- 2) zwolnienie funkcjonariusza ze służby, o którym mowa w art. 96 ust. 2,

3) zawieszenie funkcjonariusza w czynnościach służbowych w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 2

– wymaga zgody Ministra Sprawiedliwości.

4. Do funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się art. 77 pkt 2 oraz art. 81 ustawy.”;

21) w art. 80:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku oddelegowania funkcjonariusza do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości na podstawie art. 74a ust. 1 świadczenia, o których mowa w ust. 1, wypłaca oddelegowanemu funkcjonariuszowi jednostka organizacyjna, w której pełnił on służbę przed oddelegowaniem.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Oddelegowanemu funkcjonariuszowi urlopów udziela organ instytucji krajowej lub zagranicznej, do których został oddelegowany, albo Minister Sprawiedliwości na zasadach i w wymiarze określonych w ustawie.”;

22) po art. 80 dodaje się art. 80a w brzmieniu:

„Art. 80a. 1. Funkcjonariuszowi oddelegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości przysługują należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, wypłaca Ministerstwo Sprawiedliwości.

3. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują, w przypadku gdy odległość od miejsca stałego pełnienia służby lub miejsca stałego zamieszkania funkcjonariusza oddelegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości nie przekracza 60 km, chyba że Minister Sprawiedliwości na wniosek funkcjonariusza oddelegowanego uzna, że nie jest celowy codzienny dojazd funkcjonariusza oddelegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości.”;

23) w art. 87:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W opiniowaniu służbowym w zależności od zajmowanego stanowiska i charakteru wykonywanych zadań służbowych uwzględnia się odpowiednio następujące kryteria.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„W opiniowaniu służbowym na wyższe stanowiska kierownicze w Służbie Więziennej oraz opiniowaniu funkcjonariuszy zajmujących stanowiska kierownicze, oprócz kryteriów wymienionych w ust. 1, ocenie podlega:”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku funkcjonariuszy nauczycieli oraz funkcjonariuszy nauczycieli akademickich w opiniowaniu służbowym ocenie podlega również wywiązywanie się z obowiązków wynikających odpowiednio z przepisów o systemie oświaty oraz przepisów o szkolnictwie wyższym.”;

24) w art. 88:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Dyrektor Generalny – o swoich zastępcach, kierownikach komórek organizacyjnych w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej, dyrektorach okręgowych, Rektorze, Komendancie Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantach ośrodków szkolenia Służby Więziennej oraz komendantach ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległych;”;

b) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) Rektor – o prorektorach Uczelni, kierownikach komórek organizacyjnych oraz funkcjonariuszach pełniących służbę na stanowiskach samodzielnych;”;

25) w art. 89:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w służbie stałej – nie później niż 30 dni przed upływem każdych 4 lat służby do osiągnięcia 20 lat służby oraz każdych 5 lat służby po przekroczeniu 20 lat służby;”;

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w służbie kandydackiej – nie później niż w ciągu 7 dni po ukończeniu kursu przygotowawczego oraz nie później niż w terminie 30 dni przed ukończeniem każdego roku studiów.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opiniowanie służbowe przeprowadza się niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w następujących przypadkach:

- 1) stwierdzenia nieprzydatności na zajmowanym stanowisku, nieprzydatności do służby w okresie służby przygotowawczej albo niewywiązywania się z obowiązków służbowych;
- 2) jeżeli od dnia wydania opinii stwierdzającej niewywiązywanie się z obowiązków służbowych upłynęło 6 miesięcy;
- 3) polecenia wyższego przełożonego.”

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Opiniowanie służbowe można przeprowadzić niezależnie od terminów, o których mowa w ust. 1, w przypadku wniosku o mianowanie lub powołanie funkcjonariusza na wyższe stanowisko służbowe albo o nadanie kolejnego wyższego stopnia Służby Więziennej, jeżeli od ostatniego opiniowania upłynęły co najmniej 3 lata.”;

26) w art. 96:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nieprzydatności do służby stwierdzonej w opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej albo w okresie służby kandydackiej;”

b) w ust. 2:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) braku postępów w nauce w służbie kandydackiej;”

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) gdy dalsze pozostawanie funkcjonariusza w służbie nie daje się pogodzić z dobrem służby.”;

27) w art. 97 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2c w brzmieniu:

„2a) nieukończenia kursu przygotowawczego, o którym mowa w art. 62c ust. 1;

2b) niezyskania pozytywnej opinii, o której mowa w art. 62c ust. 3;

2c) niepodjęcia studiów, o których mowa w art. 62a pkt 1;”;

28) w art. 98 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zwolnienia ze służby z przyczyny określonej w art. 96 ust. 2 pkt 10 dokonuje przełożony przełożonego, o którym mowa w ust. 1.”;

29) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 96 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 8 i 10 oraz funkcjonariusz, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2–8 przed upływem 5 lat od odbycia kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego, a także studiów w Uczelni, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie kształcenia. Koszty te funkcjonariusz zwraca także w przypadku nieukończenia kursu przygotowawczego, szkolenia zawodowego lub przerwania studiów z winy funkcjonariusza.

2. Koszty wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz podróży służbowych otrzymane przez funkcjonariusza w czasie szkolenia lub nauki ustala się jako sumę:

- 1) dziennych stawek budżetowych na wyżywienie i kosztów zakwaterowania funkcjonariusza w czasie szkolenia lub nauki;
- 2) wartości przedmiotów umundurowania wydanych funkcjonariuszowi w czasie szkolenia lub nauki zgodnie z przepisami o normach i zasadach przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom, wyliczonej na podstawie liczby dni użytkowania tych przedmiotów i kosztu jednorazowego ich czyszczenia;
- 3) otrzymanych diet na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowych;
- 4) otrzymanych kwot za przejazd na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do Uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej i z powrotem oraz ryczałtów na dojazdy środkami komunikacji miejscowej.

3. Wysokość kwoty stanowiącej równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

4. Koszty zakwaterowania funkcjonariusza, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 3, otrzymane w czasie szkolenia lub nauki ustala się na podstawie wysokości diety określonej w przepisach wykonawczych o zasadach ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, w wysokości:

- 1) za miejsce w pokoju z łazienką i WC zajmowanym samodzielnie – 1,2 diety za dobę;
- 2) za miejsce w pokoju bez łazienki i WC zajmowanym samodzielnie – 1 dietę za dobę;
- 3) za miejsce w pokoju zajmowanym z inną osobą z łazienką i WC – 0,8 diety za dobę;
- 4) za miejsce w pokoju zajmowanym z inną osobą bez łazienki i WC – 0,6 diety za dobę.”;

30) w art. 104 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przełożony ustala koszty wyżywienia, zakwaterowania i umundurowania otrzymane przez funkcjonariusza w czasie kursu przygotowawczego, szkolenia zawodowego lub studiów na podstawie informacji Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej lub komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej.”;

31) w art. 106 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwotę, o której mowa w art. 103, funkcjonariusz wpłaca jednostce organizacyjnej, w której pełnił służbę przed zwolnieniem.”;

32) w art. 119 w ust. 1 uchyla się pkt 3;

33) po art. 134 dodaje się art. 134a w brzmieniu:

„Art. 134a. Wymiar i rozkład czasu służby funkcjonariusza będącego nauczycielem akademickim określają przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.”;

34) uchyla się art. 166;

35) w art. 168 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez uposażenie stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, o którym mowa w ust. 1, rozumie się:

- 1) uposażenie zasadnicze, dodatki do uposażenia, nagrody roczne i uznaniowe oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacane na podstawie art. 208, odpowiednio przeliczone zgodnie z art. 110 ustawy, o której mowa w ust. 1;
- 2) kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów – za okres służby kandydackiej.”;

36) w art. 192:

a) w pkt 2 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) Rektora, Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej albo komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio mu podległego i ich zastępców”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dyrektor aresztu śledczego, dyrektor zakładu karnego, Rektor, Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej oraz komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendant ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej w odniesieniu do funkcjonariusza pełniącego służbę w tych jednostkach.”;

37) w art. 205:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi dla funkcjonariuszy”;

b) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) tryb zwiększenia funduszu na nagrody uznaniowe i zapomogi o środki finansowe uzyskane z tytułu zmniejszenia uposażeń, o którym mowa w art. 60h,

4) tryb postępowania oraz właściwość przełożonych w zakresie przyznawania i wypłaty nagród uznaniowych i zapomóg”;

38) w art. 208:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wykonywanie zadań polegających na:

- 1) opiece nad psem specjalnym lub służbowym,
- 2) pełnieniu funkcji rzecznika dyscyplinarnego,
- 3) pełnieniu funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej,
- 4) pełnieniu funkcji w Uczelni

– funkcjonariusz otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie.”,

b) uchyla się ust. 3;

39) po art. 208 dodaje się art. 208a–208e w brzmieniu:

„Art. 208a. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 1, przysługuje miesięcznie dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 153 zł, proporcjonalnie do liczby dni sprawowanej opieki nad psem w miesiącu.

2. W razie sprawowania opieki:

- 1) nad więcej niż jednym psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie stanowi wielokrotność stawki określonej w ust. 1;
- 2) przez kilku funkcjonariuszy nad jednym psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie dzieli się między nich, proporcjonalnie do liczby dni sprawowanej opieki nad psem specjalnym lub służbowym w miesiącu.

3. Dodatkowe wynagrodzenie za sprawowanie opieki nad psem specjalnym lub służbowym jest wypłacane na wniosek bezpośredniego przełożonego funkcjonariusza.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz sprawował opiekę nad psem specjalnym lub służbowym;
- 2) informację o liczbie dni w miesiącu, w których funkcjonariusz wykonywał czynności związane z zapewnieniem opieki psu specjalnemu lub służbowemu;
- 3) informację o liczbie psów specjalnych lub służbowych, nad którymi funkcjonariusz sprawował opiekę.

Art. 208b. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 2, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 762 zł z tytułu wyznaczenia na rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego lub do 153 zł

w przypadku uczestniczenia w postępowaniu dyscyplinarnym w związku z udzielaniem pomocy innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Art. 208c. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 3, przysługuje miesięczne dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 153 zł:

- 1) za każdego funkcjonariusza lub pracownika w okresie:
 - a) wstępnej adaptacji zawodowej,
 - b) praktyki zawodowej;
- 2) w okresie organizacji i prowadzenia szkolenia dla mentorów.

2. Dodatkowe wynagrodzenie za pełnienie funkcji mentora jest wypłacane na wniosek funkcjonariusza po wyznaczeniu na mentora oraz po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek w sprawie wypłaty dodatkowego wynagrodzenia za pełnienie funkcji mentora zawiera określenie jednostki organizacyjnej, w której były prowadzone czynności przez mentora, oraz opis i termin ich realizacji.

Art. 208d. 1. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w art. 208 ust. 1 pkt 4, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości:

- 1) do 1219 zł, z tytułu pełnienia funkcji prorektora lub dziekana;
- 2) do 1067 zł, z tytułu pełnienia funkcji prodziekana;
- 3) do 914 zł, z tytułu pełnienia funkcji kierownika instytutu;
- 4) do 762 zł, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika instytutu lub kierownika katedry;
- 5) do 610 zł, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika katedry lub kierownika zakładu;
- 6) do 457 zł, z tytułu pełnienia funkcji zastępcy kierownika zakładu lub członka komisji rekrutacyjnej lub egzaminacyjnej.

2. Dodatkowe wynagrodzenie za pełnienie funkcji, o których mowa w ust. 1, wypłaca się proporcjonalnie do liczby dni pełnienia funkcji.

Art. 208e. 1. Ustalenia wysokości dodatkowego wynagrodzenia i jego wypłaty dokonuje kierownik właściwej jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pobiera uposażenie.

2. Wypłaty dokonuje się wraz z wypłatą należnego uposażenia za miesiąc następujący po miesiącu, w którym funkcjonariusz wykonywał zadania służbowe, o których mowa w art. 208 ust. 1.”;

40) w art. 219 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) oddelegowania do wykonywania zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości;”;

41) w art. 231:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przełożonym dyscyplinarnym funkcjonariusza zajmującego wyższe stanowisko kierownicze w jednostce organizacyjnej oraz funkcjonariusza, o którym mowa w art. 68 ust. 4, jest odpowiedni przełożony, o którym mowa w art. 63 ust. 2.”,

b) w ust. 8 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) Dyrektorowi Generalnemu, zastępcy Dyrektora Generalnego, dyrektorowi okręgowemu, Rektorowi, Komendantowi Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, komendantowi ośrodka szkolenia Służby Więziennej i komendantowi ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom Centralnego Zarządu Służby Więziennej – jest Minister Sprawiedliwości;

2) zastępcy dyrektora okręgowego, dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego, prorektorowi Uczelni, zastępcy Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zastępcy komendanta ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu oraz funkcjonariuszom okręgowego inspektoratu Służby Więziennej, Uczelni, Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodka szkolenia Służby Więziennej i ośrodka doskonalenia kadr Służby Więziennej bezpośrednio podległego Dyrektorowi Generalnemu – jest Dyrektor Generalny;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.²⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 80 otrzymuje brzmienie:

„80) przychody ze stosunku służbowego otrzymane w służbie kandydackiej przez funkcjonariuszy Policji, Biura Ochrony Rządu, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej;”.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2048 oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971, 2056, 2175, 2201 i 2203.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.³⁾) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej w służbie kandydackiej stanowi odpowiednie uposażenie zasadnicze przewidziane dla najniższego stanowiska służbowego wraz z dodatkiem za posiadany stopień, z miesiąca, w którym nastąpiło zwolnienie funkcjonariusza ze służby.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, 1386 i 2120) w art. 87 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zasady, o której mowa w ust. 3, nie stosuje się, jeżeli zmniejszenie podstawy wymiaru składek poniżej minimalnego wynagrodzenia nastąpiło na skutek pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zasiłków i świadczenia rehabilitacyjnego z ubezpieczenia chorobowego lub z ubezpieczenia wypadkowego. Zasady tej nie stosuje się również, jeżeli podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowiła kwota zasiłku stałego z pomocy społecznej, świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, oraz do: pracowników, o których mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), żołnierzy niezawodowych w służbie czynnej, ubezpieczonych odbywających służbę zastępczą, a także pozostających w służbie kandydackiej funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej.”.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2270 oraz z 2017 r. poz. 38, 715, 1321 i 1386.

Art. 5. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966 i 1948) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownicy – rozumie się osoby zatrudnione w jednostkach, o których mowa w pkt 1, oraz żołnierzy zawodowych, żołnierzy odbywających nadterminową zasadniczą służbę wojskową, żołnierzy odbywających okresową służbę wojskową, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej – z wyjątkiem pełniących służbę kandydacką – oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Służby Celno-Skarbowej;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952) w art. 3 w pkt 1 w lit. c tiret dwunaste otrzymuje brzmienie:

„– należności pieniężne ze stosunku służbowego otrzymywane w czasie służby kandydackiej przez funkcjonariuszy Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu i Służby Więziennej, obliczone za okres, w którym osoby te uzyskały dochód;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, 2110, 2217 i 2361) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Podstawę wymiaru składek dla funkcjonariuszy Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej będących w służbie kandydackiej stanowi kwota odpowiadająca wysokości minimalnego wynagrodzenia.”;

2) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za funkcjonariuszy, o których mowa w art. 81 ust. 7, składkę oblicza, finansuje ze środków własnych i odprowadza odpowiednio szkoła Państwowej Straży Pożarnej lub uczelnia Służby Więziennej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) uczelnia służb państwowych – uczelnię publiczną nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości;”;
- 2) w art. 8 po ust. 11 dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, limit miejsc na kierunki studiów dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie kandydackiej oraz dla funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie stałej skierowanych na studia przez właściwego przełożonego, uwzględniając możliwości dydaktyczne uczelni oraz zapotrzebowanie na absolwentów tych kierunków.”;
- 3) w art. 18:
 - a) w ust. 1b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do uczelni służb państwowych;”;
 - b) w ust. 4 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości – w przypadku uczelni zawodowej służb państwowych;”;
 - c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Uprawnienia ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, o których mowa w ust. 2, w przypadku tworzenia lub likwidacji uczelni zawodowej służb państwowych, jej połączenia z inną uczelnią zawodową służb państwowych oraz zmiany jej nazwy wykonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.”;
- 4) w art. 33 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do uczelni służb państwowych;”;
- 5) w art. 40b ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości może zlecić nadzorowanej uczelni służb państwowych wykonanie zadania związanego z działaniem uczelni jako jednostki organizacyjnej właściwej służby, jeżeli zadanie to

jest niezbędne ze względu na potrzeby bezpieczeństwa publicznego, ochronę ludności lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

2. Środki niezbędne do wykonania zadania, o którym mowa w ust. 1, zapewnia minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości, chyba że umowa o wykonanie tego zadania stanowi inaczej.”;

6) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrami właściwymi do spraw wewnętrznych, do spraw zdrowia, do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, do spraw nauki oraz do spraw gospodarki morskiej koordynuje współpracę uczelni z zagranicznymi instytucjami naukowymi w ramach umów międzynarodowych zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską.”;

7) w art. 56 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Statut uczelni wojskowej i uczelni służb państwowych wchodzi w życie z dniem wydania odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości decyzji zatwierdzającej statut, chyba że w statucie został określony termin późniejszy.”;

8) w art. 63 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych oraz Minister Sprawiedliwości, każdy w zakresie swojej właściwości, określą, w drodze rozporządzeń, skład konwentu nadzorowanych przez niego uczelni zawodowych, uwzględniając zadania uczelni jako jednostki właściwej służby państwowej.”;

9) w art. 78 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rektora uczelni służb państwowych i prorektora właściwego do spraw realizacji zadań tej uczelni jako jednostki właściwej służby może odwołać odpowiednio minister do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości w trybie określonym w przepisach o służbie funkcjonariuszy właściwej służby państwowej.”;

10) w art. 94:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zadania uczelni służb państwowych związane z bezpieczeństwem obywateli i ochroną ludności oraz związane z zadaniami więziennictwa.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uczelni służb państwowych dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 7, 10 i 11, są udzielane z części, której dysponentem jest odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości;”;

11) w art. 161 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W uczelniach wojskowych oraz w uczelniach służb państwowych regulamin studiów wchodzi w życie po zatwierdzeniu odpowiednio przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych albo Ministra Sprawiedliwości.”;

12) art. 163a otrzymuje brzmienie:

„Art. 163a. W uczelni służb państwowych do liczby studentów studiujących na studiach niestacjonarnych nie wlicza się:

- 1) strażaków w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwego przełożonego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–3, 5, 6 i 8 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1204, 1321 i 1567);
- 2) funkcjonariuszy Służby Więziennej w służbie stałej skierowanych na te studia przez właściwe organy Służby Więziennej, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321 oraz z 2018 r. poz. ...).”;

13) w art. 169 ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. W uczelni wojskowej i w uczelni służb państwowych warunki i tryb przyjęcia na studia kandydatów na żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb państwowych ustala, na wniosek senatu, odpowiednio Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych albo Minister Sprawiedliwości.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120) w art. 35 w ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) Rektor-Komendant uczelni Służby Więziennej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822 oraz z 2016 r. poz. 1948) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 dotyczy także funkcjonariusza Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Biura Ochrony Rządu i Służby Więziennej, który odbył służbę kandydacką i chce pozostać w służbie.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. poz. 2176) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) budowę nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowę i poprawę infrastruktury budowlanej;”;

2) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 12. Jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, tworzy się w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. 1. Szkolenia wstępne, zawodowe, specjalistyczne lub doskonalenie zawodowe w Służbie Więziennej rozpoczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Szkolenia wstępne, zawodowe, specjalistyczne lub doskonalenie zawodowe w Służbie Więziennej rozpoczęte po dniu wejścia w życie ustawy i niezakończone przed dniem 1 sierpnia 2018 r. prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 14. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dokona zmiany przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 96 ust. 2 i art. 155 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8, w zakresie dotyczącym uczelni nadzorowanej przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 55 i art. 205 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 i art. 205 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 119 ust. 3 i 4 oraz art. 168 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 119 ust. 3 i 4 oraz art. 168 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10 i 12, które wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2018 r.

Załącznik
do ustawy
z dnia ...
(poz. ...)

**SZCZEGÓŁOWY PODZIAŁ KWOT PRZEZNACZONYCH NA REALIZACJĘ
PROGRAMU NA POSZCZEGÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIA W SŁUŻBIE WIĘZIENNEJ
W TYSIĄCACH ZŁOTYCH**

Lp.	Wyszczególnienie	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.	RAZEM
1	Zakup uzbrojenia	5 220	2 820	2 016	2 016	12 072
2	Zakup sprzętu i wyposażenia specjalnego	2 193	2 193	2 193	2 193	8 772
3	Zakup i modernizacja urządzeń zabezpieczenia techniczno-ochronnego oraz sprzętu ratowniczo-pożarniczego	2 735	6 775	5 425	5 615	20 550
4	Termomodernizacja obiektów budowlanych	10 000	32 985	33 444	40 221	116 650
5	Zapewnienie bezpieczeństwa elektroenergetycznego jednostek penitencjarnych	5 223	1 666	365	200	7 454
6	Budowa nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowa i poprawa infrastruktury budowlanej	42 442	173 343	159 016	139 525	514 326
7	Zakup i wymiana taboru samochodowego	14 800	14 060	7 780	11 800	48 440
8	Modernizacja systemów informatycznych i systemów łączności	2 000	22 800	8 000	7 100	39 900
9	Modernizacja podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności	11 916	30 065	8 014	6 000	55 995
10	Zmiana systemu zatrudniania personelu medycznego	9 600	9 600	9 600	9 600	38 400
11	Wzmocnienie systemu motywacyjnego uposażeń funkcjonariuszy Służby Więziennej, z tego	88 277	95 187	203 081	211 526	598 071
	<i>wzrost wielokrotności kwoty bazowej do poziomu 3,19</i>	83 883	90 793	193 317	201 762	569 755
	<i>wydatki relacjonowane do uposażeń</i>	4 394	4 394	9 764	9 764	28 316
12	Wzrost konkurencyjności wynagrodzeń pracowników cywilnych Służby Więziennej, z tego	6 162	6 686	14 079	14 708	41 635
	<i>wzrost wynagrodzeń</i>	5 140	5 576	11 741	12 265	34 722
	<i>pochodne od wynagrodzeń</i>	1 022	1 110	2 338	2 443	6 913
						0
	Razem	200 568	398 180	453 013	450 504	1 502 265
	w tym					0
	Źródła finansowania:					0
	Budżet CZSW	80 568	123 832	140 885	235 834	581 119
	Rezerwa celowa	120 000	274 348	312 128	214 670	921 146

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel przedmiotowej regulacji

Dotychczasowy stan prawny objęty zakresem przedmiotowej regulacji jest zawarty w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631 i 1321) oraz w przepisach wydanych z upoważnienia ustawy, w szczególności dotyczących szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej, a także postępowania kwalifikacyjnego do służby w Służbie Więziennej.

Obszar podejmowanych działań polegających na wprowadzeniu kompleksowych zmian w systemie naboru i szkolenia kadry Służby Więziennej ma na celu poprawę jakości kształcenia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz doboru optymalnych kandydatów do służby. W dłuższej perspektywie przyniesie to zdecydowane zwiększenie poziomu kompetencji kadry Służby Więziennej, a to zwiększy poziom profesjonalizmu w funkcjonowaniu formacji. Reforma kształcenia pośrednio przyczyni się również do zmiany wizerunku Służby Więziennej. Projektowane rozwiązania stanowią podstawę do wykształcenia w społeczeństwie obrazu Służby Więziennej jako nowoczesnej, fachowej i prężnej organizacji, istotnej dla bezpieczeństwa obywateli i państwa.

Zmiana systemu naboru i szkolenia oraz utworzenie uczelni wyższej Służby Więziennej stanowi istotny element reformy więziennictwa, która w tej skali nie była nigdy realizowana.

System szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej wymaga pilnych zmian dostosowujących jego newralgiczne obszary do wymogów współczesności, w szczególności do takich zmian zaliczyć należy utworzenie uczelni Służby Więziennej. Aktualnie więziennictwo nie dysponuje wewnętrznym systemem kształcenia własnych kadr na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a jedynie pozyskuje do swoich szeregów osoby z wyższym wykształceniem będące absolwentami wyższych uczelni cywilnych. Rozwiązanie to – w świetle analizy wolnorynkowej oferty edukacyjnej – z perspektywy interesów wymiaru sprawiedliwości nie sprawdza się ze względu na ukierunkowanie pozaresortowych uczelni na przygotowanie absolwentów do pracy w różnych instytucjach, co w warunkach rynku pracy jest zupełnie zrozumiałe. Powoduje to jednak nieadekwatne przygotowanie tychże absolwentów do specyfiki służby i pracy w więziennictwie. Efekt

ten dodatkowo jest spowodowany relatywnie dużą hermetycznością więziennictwa, co sprawia, że programy studiów uczelni cywilnych nie mogą zawierać wszystkich treści niezbędnych do przygotowania absolwentów do tego trudnego acz bardzo specjalistycznego zawodu. Stąd jednym z filarów reformy systemu kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej jest koncepcja powołania resortowej uczelni wyższej na wzór rozwiązań sprawdzonych, bo stosowanych od wielu lat w Wojsku Polskim, Policji czy w Państwowej Straży Pożarnej. Konsekwencją tej koncepcji jest konieczność nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2083 i 2201), która wśród uczelni służb państwowych uwzględni uczelnię publiczną nadzorowaną przez Ministra Sprawiedliwości i przyzna Ministrowi Sprawiedliwości identyczne uprawnienia, które aktualnie przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Zakłada się, że absolwenci uczelni Służby Więziennej dzięki uzawodowionemu kształceniu na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia będą lepiej niż dotychczas przygotowani do wieloaspektowej pracy z przestępcą, do trudu kreowania nowoczesnej resocjalizacji penitencjarnej i inicjowania społecznej readaptacji przestępców. Rzecz zatem idzie o to, by kształcić kadry potrafiące skutecznie oddziaływać pozytywnie na jakość życia społecznego przez lepsze przygotowanie osób opuszczających więzienia do życia w wolnym społeczeństwie, w sposób zgodny z normami prawnymi i moralnymi. Wszystko bowiem co nastąpi w związku i na skutek utworzenia uczelni obmyślono w imię szeroko pojmowanego dobra Polaków. Dla mieszkańców naszej Ojczyzny, którzy chcą żyć w kraju bezpiecznym i spokojnym, którzy do takiego życia niezbywalnie mają prawo.

O szczególnych warunkach w kompetencjach absolwentów tworzonej uczelni Służby Więziennej ma przesądzić zaangażowanie w realizację procesu kształcenia praktyków o znacznym doświadczeniu zawodowym zdobytym w szeregach Służby Więziennej wraz z wiodącą w obszarze resocjalizacji, bezpieczeństwa i kryminologii, kadrami akademicką oraz osobami związanymi z innymi formacjami realizującymi wspólne ze Służbą Więzienną zadania. Realizowany obecnie w Służbie Więziennej wewnętrzny system kształcenia cechuje wiele niedoskonałości i wymaga zmian, w celu zapewnienia jakości kształcenia na najwyższym poziomie. Obecnie żadna z polskich uczelni wyższych realizujących kształcenie na kluczowych dla więziennictwa kierunkach

(w tym resocjalizacja, bezpieczeństwo czy kryminologia) nie wyposaża jednocześnie absolwentów w specyficzne kompetencje właściwe dla funkcjonariuszy Służby Więziennej wynikające z paramilitarnego charakteru tej formacji. Sprawia to, że absolwenci wymienionych kierunków na uczelniach cywilnych nie są w pełni gotowi do podjęcia pracy w więziennictwie. Połączenie aspektów kształcenia akademickiego i paramilitarnego utworzyłoby kierunek studiów o profilu praktycznym, dystynktywnym, dającym wykształcenie komplementarne, w pełni dostosowane do wymogów zawodu funkcjonariusza Służby Więziennej. Fluktuacja kadr w Służbie Więziennej oraz wysokie zainteresowanie ustawicznym podnoszeniem kwalifikacji zawodowych przez funkcjonariuszy będących już w służbie dają gwarancję dużego zainteresowania podjęciem studiów w resortowej uczelni. Projektowany profil kształcenia stanowi odpowiedź na zapotrzebowanie funkcjonariuszy (również pracowników cywilnych) zarówno na wiedzę, jak i umiejętności dające pełne przygotowanie do służby i pracy w Służbie Więziennej na stanowiskach związanych z resocjalizacją oraz bezpieczeństwem. Jednocześnie absolwenci kierunku *penitencjarystyka* zostaną wyposażeni w kompetencje niezbędne do reagowania na nowe, właściwe dla współczesnych społeczeństw zagrożenia bezpieczeństwa związane ze środowiskiem osób karnie izolowanych, co wzmocni znacząco system bezpieczeństwa państwa. Kompetencje te umożliwią także sprawną współpracę różnych służb w stanach zagrożeń kryzysowych. Warto także podkreślić, że w większości studentami przyszłej uczelni więziennictwa mają być funkcjonariusze i pracownicy delegowani do kształcenia w ramach obowiązujących w formacji wymogów. Z utworzeniem uczelni jest związana zmiana systemu kształcenia obligatoryjnego przenosząca niektóre formy zawodowej edukacji pozaformalnej do modelu akademickiego. Z jednej strony zapewni to stały poziom naboru na realizowane kierunki studiów, a przez to jest możliwe do określenia niezmiennie minimum zadań, jakie realizować będzie przyszła uczelnia – niezależnie od sytuacji demograficznej. Z drugiej strony poziom kształcenia kadr Służby Więziennej zostanie znacząco udoskonalony.

Służba Więzienna jest 30 tysięczną formacją (wliczając pracowników cywilnych), w której wymiana kadr jest na dość dużym poziomie (ok. 1200 osób rocznie). Jednocześnie jest niezbędna realizacja wielu form kształcenia prowadzących do podnoszenia kompetencji tej grupy zawodowej. Powyższe powodują, że podstawowym

celem utworzenia uczelni jest realizacja studiów na rzecz kadry więziennictwa. Szkolenie służb mundurowych wymaga zapewnienia rozbudowanej infrastruktury, co będzie realizowane w najbliższych latach, a która będzie w stanie w minimalnym zakresie wypełnić potrzeby edukacyjne. Nie są więc obecnie planowane przedsięwzięcia zmierzające do rozpoczęcia kształcenia na otwartym, cywilnym rynku akademickim. Z drugiej strony nie jest również przewidywalne, jakie kierunki rozwoju uczelni zostaną nakreślone za kilka – kilkanaście lat.

Program nauczania uczelni będzie stanowił optymalny model kształcenia akademickiego, w zakresie kierunków studiów i specjalności oraz zakresu kompetencji, jakimi powinien wykazywać się absolwent uczelni – funkcjonariusz Służby Więziennej, oficer, przyszły przedstawiciel kadry kierowniczej i dowódczej formacji.

Jak wskazano w innym miejscach uzasadnienia oraz w OSR, kształcenie akademickie na potrzeby Służby Więziennej praktycznie nie było do tej pory realizowane i w związku z tym nie zostały wypracowane standardy i doświadczenia umożliwiające precyzyjne podanie już na tym etapie prac planistycznych zakładanych kierunków studiów, specjalności itd. Planowane jest utworzenie uczelni na przełomie 2017/2018 roku, a rozpoczęcie kształcenia w kolejnym roku akademickim, właśnie po to by móc zebrać i zatrudnić przedstawicieli kadry akademickiej – pracowników naukowo-dydaktycznych i wspólnie określić szczegółowo zakres i kierunki kształcenia.

Ogólne założenia kształcenia na poziomie uczelni wyższej w Służbie Więziennej prezentuje grafika ze strony 20. Dodatkowo warto podkreślić, że został powołany nieformalny zespół składający się z przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości, Służby Więziennej oraz przedstawicieli środowiska akademickiego, który wypracuje założenia kształcenia wyższego w więziennictwie. Realizowane mają być studia I i II stopnia stacjonarne (dla funkcjonariuszy w służbie kandydackiej) oraz studia podyplomowe. W pierwszych trzech latach działalności uczelni będą realizowane tylko studia I stopnia. Zakładane jest wprowadzenie studiów I stopnia o profilu praktycznym. Uczelnia będzie sytuowała kształcenie w obszarze nauk społecznych, głównie w dziedzinach nauk społecznych (pedagogika, nauki o bezpieczeństwie, psychologia, socjologia) oraz dziedzinie nauk prawnych. Na potrzeby kształcenia funkcjonariuszy w ramach interdyscyplinarnego spojrzenia łączącego wszystkie wymienione powyżej dziedziny nauk konieczne wydaje się stworzenie nowego kierunku studiów –

penitencjarystyki. Trwają obecnie prace nad propozycją tego kierunku studiów, tak by wniosek w tej sprawie mógł być zatwierdzony do końca I kwartału 2018 r.

Projekt ten wymaga wyodrębnienia w ustawie o Służbie Więziennej nowego rodzaju jednostki organizacyjnej (w postaci uczelni Służby Więziennej) oraz skutkujących tym faktem innych zmian przepisów tej ustawy i przepisów wykonawczych.

Kolejne propozycje zmian w ustawie o Służbie Więziennej wynikają z intencji wprowadzenia w uczelni skoszarowanego systemu szkolenia w ramach służby kandydackiej. Rozwiązanie takie skutkuje koniecznością określenia nowej formy pełnienia służby, który w niniejszej inicjatywie legislacyjnej nazwano służbą kandydacką.

Powołanie resortowej uczelni wyższej zreformuje w szczególności system kształcenia oficerów Służby Więziennej. Tymczasem reform wymaga również kształcenie kadr Służby Więziennej w ramach wszystkich korpusów. Inspiracją i jednocześnie punktem wyjścia reform w tym właśnie obszarze jest niesatysfakcjonująca jakość systemu naboru kandydatów do Służby Więziennej, a w konsekwencji niezadawalający biopsychospołeczny potencjał początkowy osób kierowanych na szkolenia resortowe Służby Więziennej różnych szczebli.

Z tego powodu drugim filarem reformy systemu szkolenia i doskonalenia zawodowego kadr Służby Więziennej będzie całkowita zmiana zasad rekrutacji kandydatów do Służby Więziennej. Dlatego przedmiotowa propozycja zmian w ustawie o Służbie Więziennej zawiera rozwiązania skutkujące konieczną centralizacją i ujednoczeniem naboru funkcjonariuszy, co w założeniu znacznie lepiej odzwierciedla potrzeby więziennictwa i uczyni ten system bardziej sprawiedliwym, elastycznym i efektywnym. Pozwoli to na dużo sprawniejsze niż obecnie realizowanie przez kierownictwo resortu konkretnej polityki kadrowej we wszystkich jednostkach organizacyjnych, na podstawie jednolitego w skali kraju modelu kompetencji funkcjonariusza Służby Więziennej.

Planowana jest również zmiana modelu rekrutacji kandydatów do Służby Więziennej, przez przebudowę modelu naboru funkcjonariuszy, z wprowadzeniem częściowego przyjęcia do służby kandydackiej w ramach powołanej uczelni wyższej. Projektowane przepisy będą regulowały służbę kandydacką dla przyszłych funkcjonariuszy w ramach studiów w uczelni Służby Więziennej.

Pozostałe zmiany dotyczą obszaru kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej. Wszystkie one są konieczne do wprowadzenia z uwagi na powoływanie do życia uczelni Służby Więziennej, a przez to zmiany w strukturze kształcenia w Służbie Więziennej oraz w ramach niezbędnych zmian porządkujących obszar edukacji, awansu i rozwoju zawodowego kadry więziennictwa.

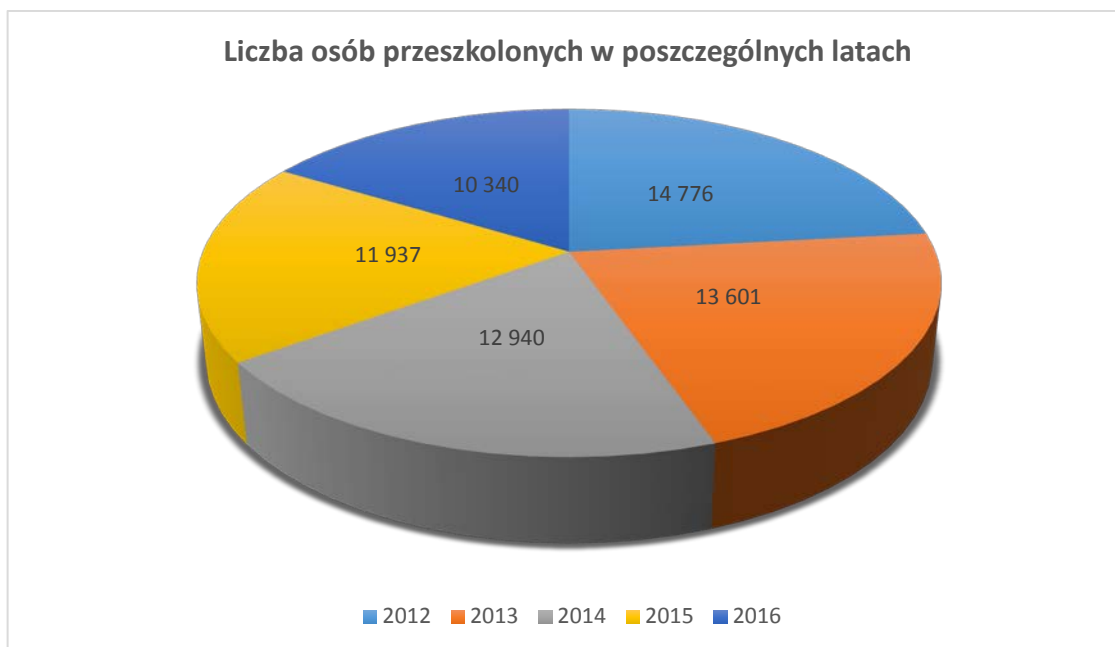
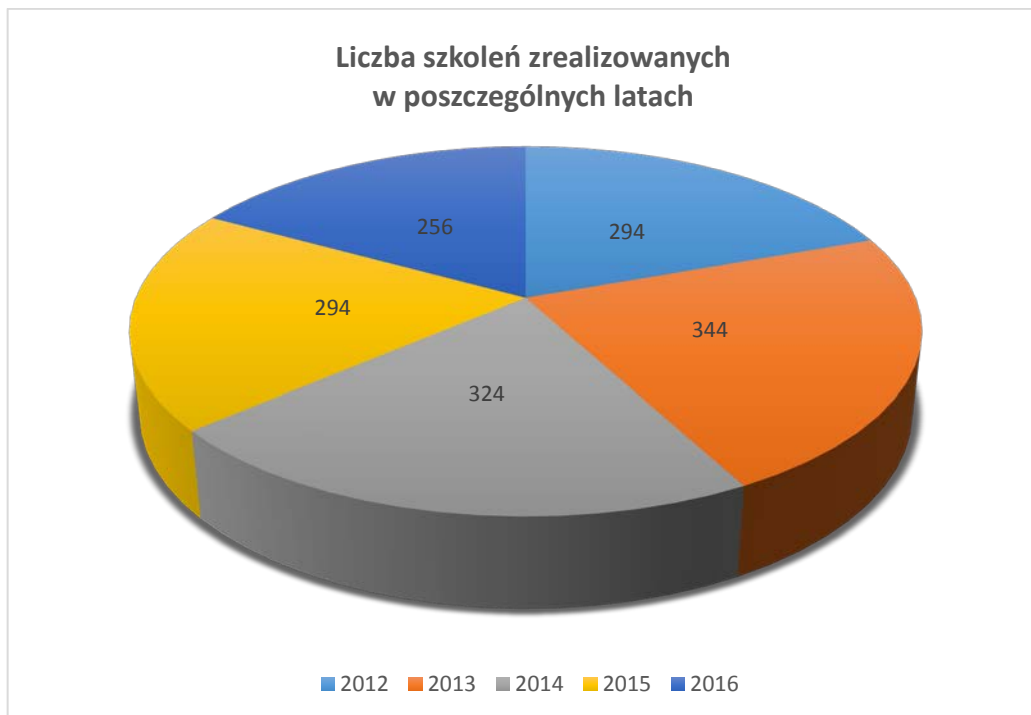
II. Dotychczasowy model szkolenia kadr Służby Więziennej

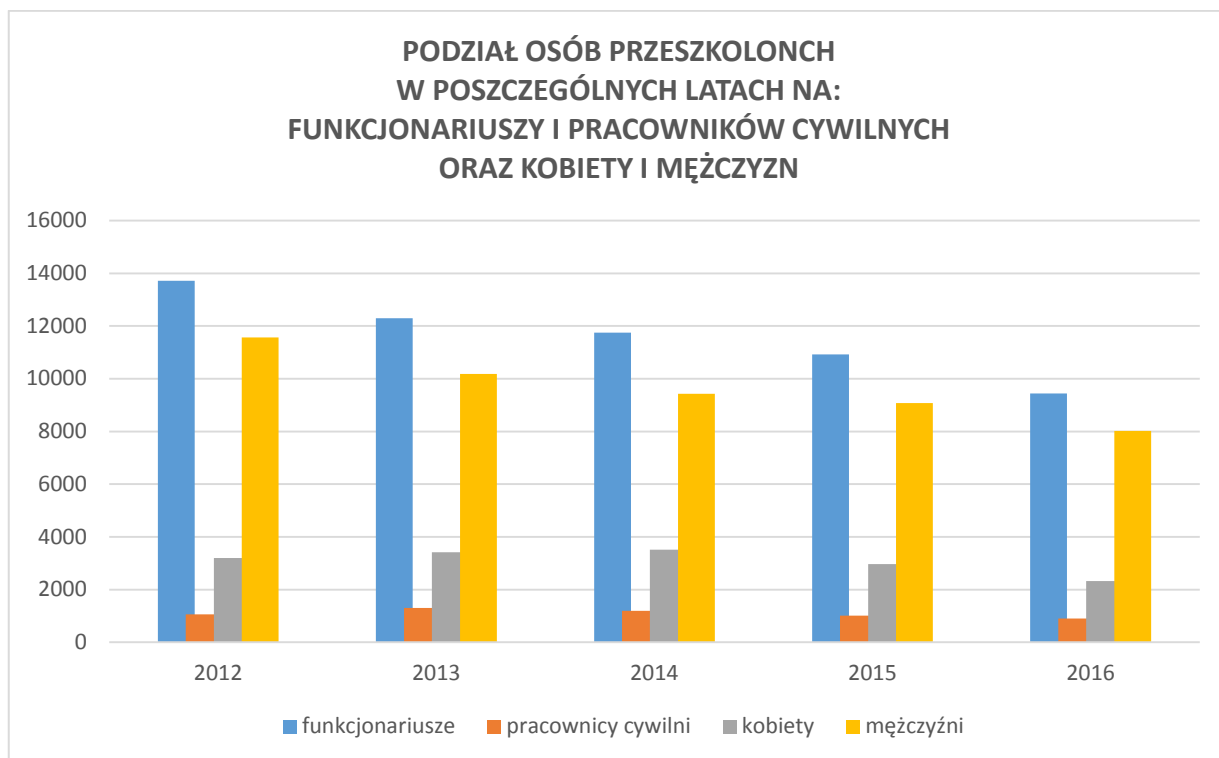
System kształcenia i rozwoju funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych Służby Więziennej opiera się obecnie na działalności czterech ośrodków szkolenia, które w ramach działalności dydaktycznej prowadzą różne formy szkoleń – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. poz. 970). Działalność szkoleniowa jest realizowana przez następujące ośrodki:

- 1) Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu (COSSW w Kaliszu) – większość szkoleń zawodowych funkcjonariuszy Służby Więziennej (szkolenia na pierwszy stopień podoficerski, chorążego i oficerski) oraz większość szkoleń specjalistycznych ochronnych;
- 2) Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kulach wraz z oddziałem zamiejscowym w Sulejowie (OSSW w Kulach) – szkolenia zawodowe na pierwszy stopień podoficerski, kursy przygotowawcze oraz część doskonalenia zawodowego (głównie warsztaty profilaktyki stresu oraz treningi umiejętności psychospołecznych);
- 3) Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Popowie (OSSW w Popowie) – część szkoleń specjalistycznych pozaochronnych oraz część doskonalenia zawodowego;
- 4) Ośrodek Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Suchoj wraz z oddziałem zamiejscowym w Zwartowie (ODK SW w Suchoj) – część szkoleń specjalistycznych pozaochronnych, część kursów przygotowawczych oraz część doskonalenia zawodowego;
- 5) Zakład Karny w Czarnem – szkolenia specjalistyczne przewodników psów specjalnych.

W ramach szkolenia i doskonalenia zawodowego w trakcie roku 2016 zrealizowano łącznie **256 szkoleń**, w których przeszkolono **10 340 osób** (2322 kobiety i 8015 mężczyzn):

- 9438 funkcjonariuszy,
- 902 pracowników cywilnych.

Omówienie poszczególnych form i rodzajów szkolenia i doskonalenia zawodowego:

- **Szkolenie wstępne**

Każdy nowo przyjęty funkcjonariusz od pierwszego dnia służby w swojej jednostce macierzystej rozpoczyna wstępną adaptację zawodową pod kierunkiem opiekuna-mentora. Funkcjonariusz jest poddany ocenie w arkuszu realizacji wstępnej adaptacji zawodowej.

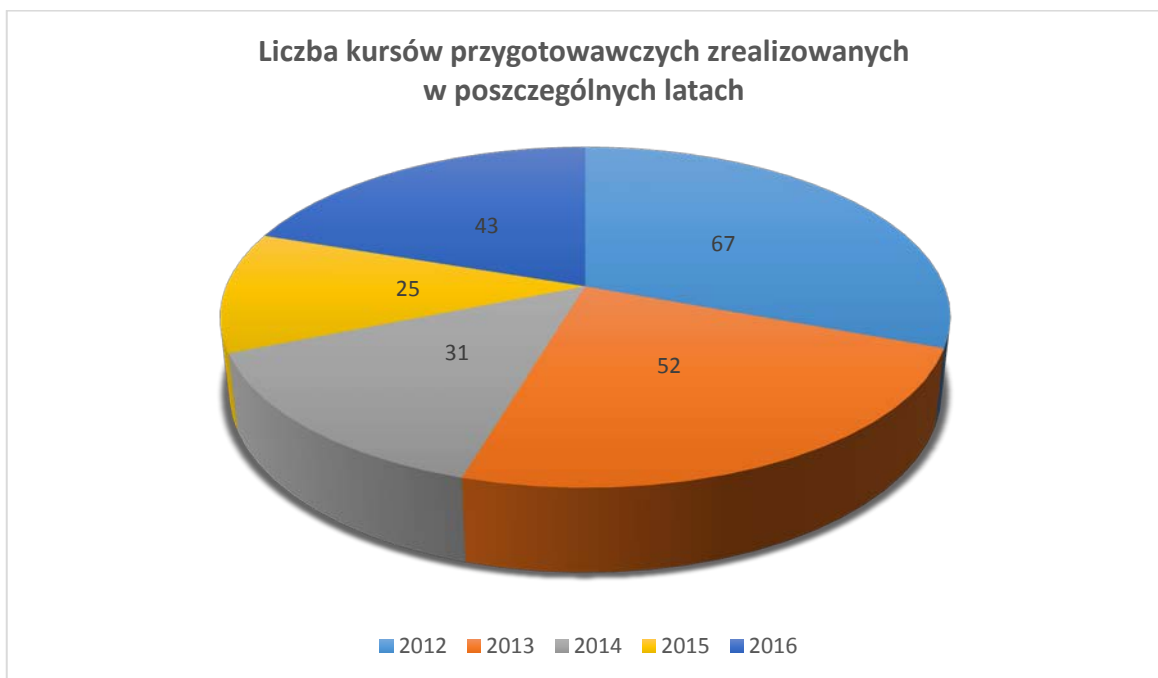
Kolejnym etapem szkolenia wstępnego jest kurs przygotowawczy, który składa się z części ogólnej (14 dni) oraz części specjalizacyjnej dla funkcjonariuszy pionu penitencjarnego oraz ochronnego (21 dni). Pozostałe specjalizacje doskonalą swój warsztat w jednostkach macierzystych oraz podczas kursów specjalizacyjnych.

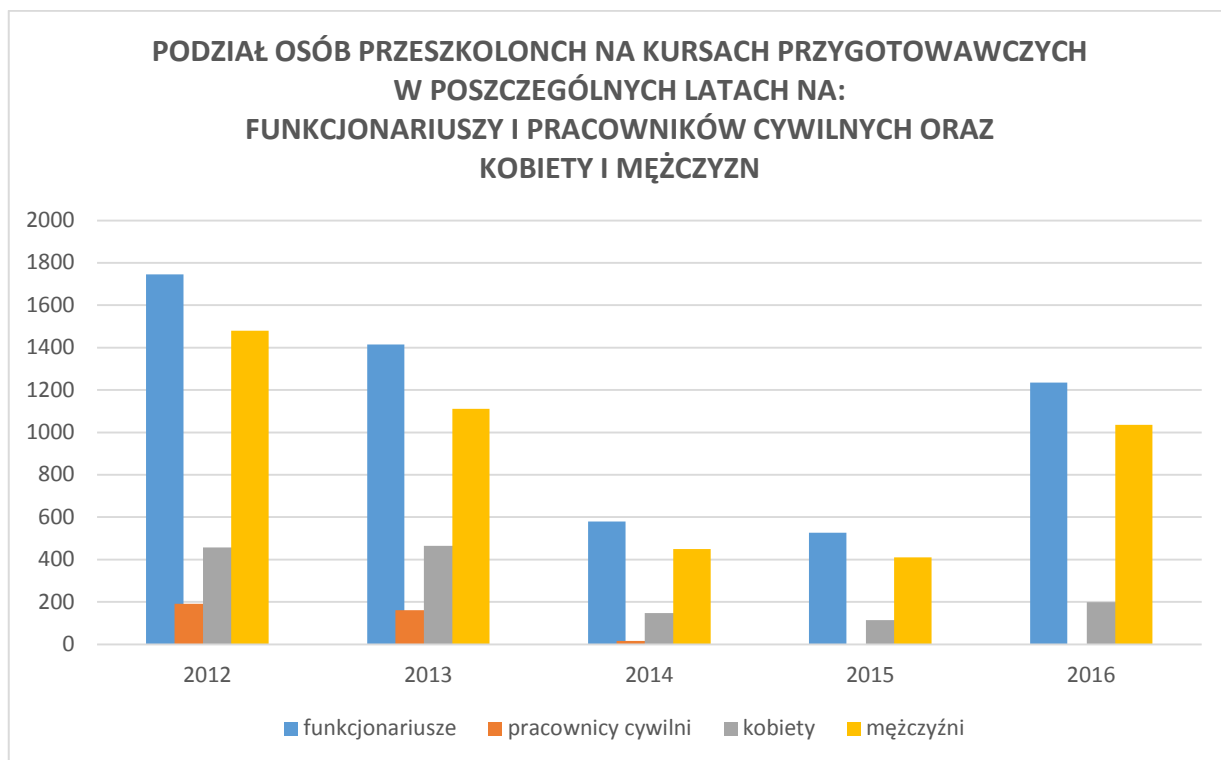
Po kursie przygotowawczym funkcjonariusz odbywa w swojej jednostce praktykę zawodową pod opieką mentora działowego, trwającą od 2 do 4 miesięcy, zakończoną egzaminem.

Kurs przygotowawczy jest prowadzony w systemie skoszarowanym. W ramach 43 kursów przygotowawczych w 2016 r. przeszkolono łącznie 1235 funkcjonariuszy (199 kobiet i 1036 mężczyzn). Pracownicy cywilni nie byli szkoleni w ramach kursów przygotowawczych ze względu na brak przepisów w tym zakresie.

W 2016 r. kursy przygotowawcze były realizowane w następujących ośrodkach szkoleniowych:

- 1) w OSSW w Kulach zrealizowano **32 kursy**, w ramach których przeszkolono **929 osób**;
- 2) w ODK SW w Suchej zrealizowano **10 kursów**, w ramach których przeszkolono **280 osób**;
- 3) w COSSW w Kaliszu zrealizowano **1 kurs**, w ramach którego przeszkolono **26 osób**.

- **Szkolenie zawodowe**

Szkolenie zawodowe stanowi kontynuację oraz rozszerzenie treści programowych szkolenia wstępnego i służy pogłębianiu wiedzy oraz umiejętności zawodowych koniecznych do należytego wykonywania zadań służbowych.

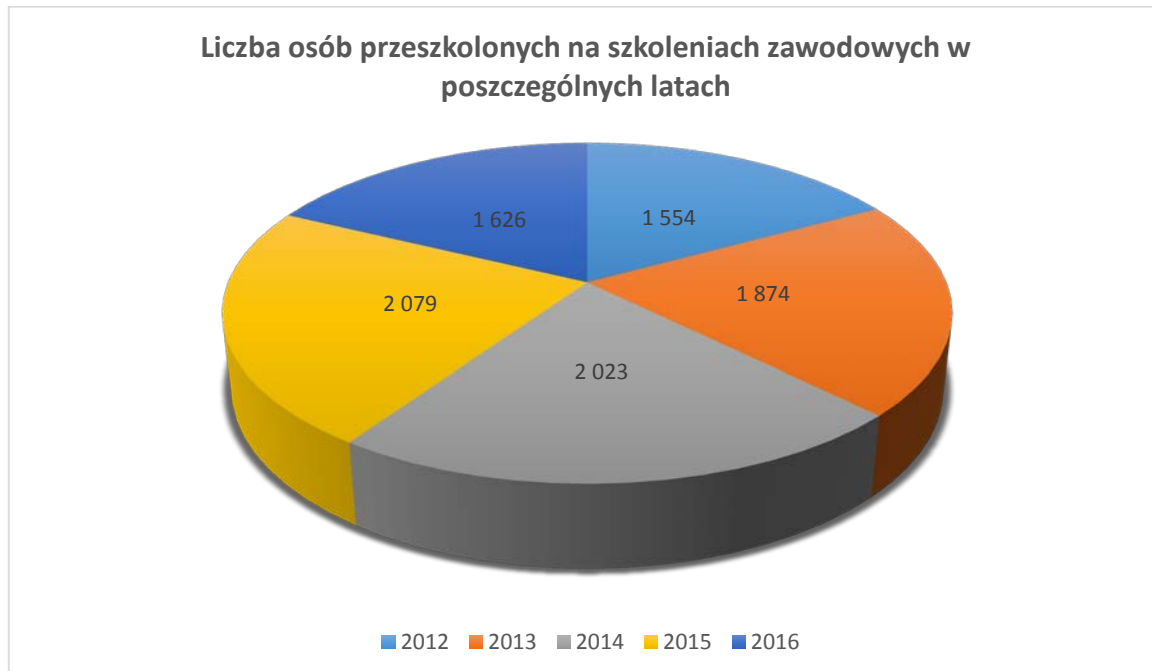
W zależności od korpusu zostały wyodrębnione następujące rodzaje szkolenia zawodowego:

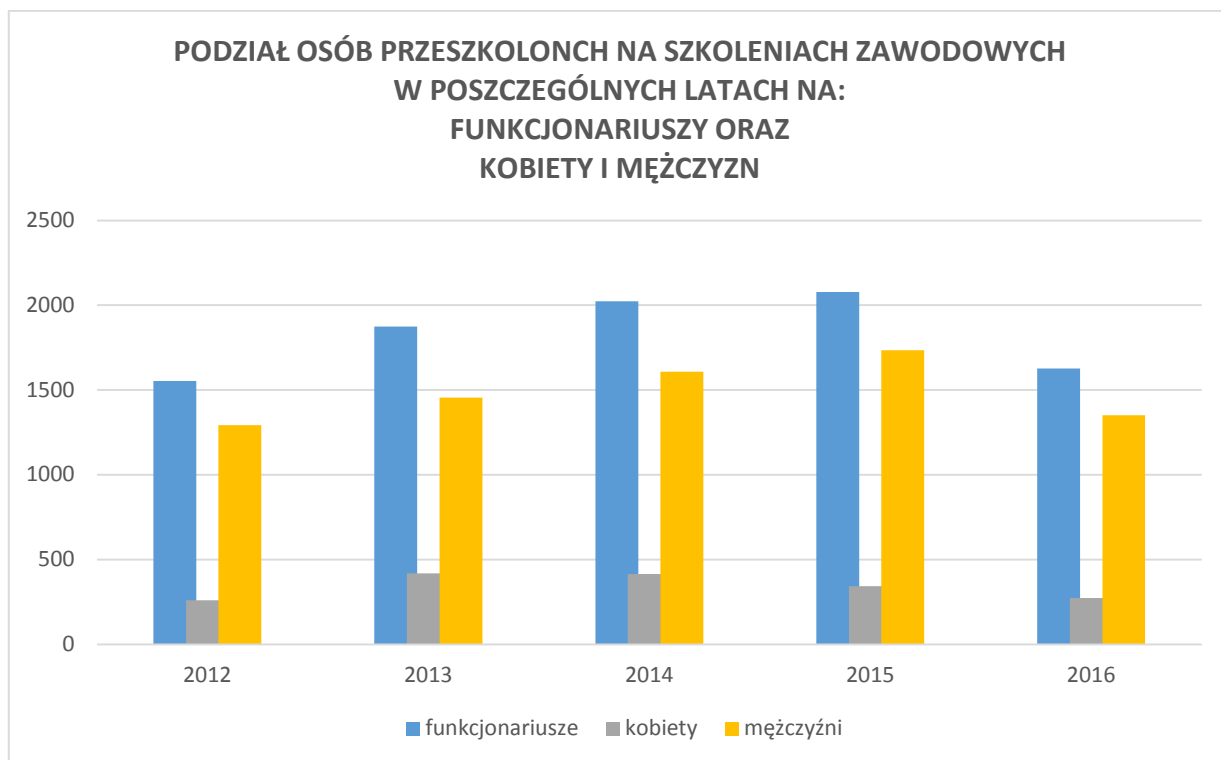
- 1) Szkolenie zawodowe zakończone złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski Służby Więziennej;
- 2) Szkolenie zawodowe zakończone złożeniem egzaminu na pierwszy stopień chorążego Służby Więziennej;
- 3) Szkolenie zawodowe zakończone złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski Służby Więziennej.

Szkolenia zawodowe były realizowane w COSSW w Kaliszu oraz w OSSW w Kulach, w ramach których przeszkolono łącznie **1626 funkcjonariuszy** (274 kobiety oraz 1352 mężczyzn), z czego:

- w ramach **8 szkoleń** zawodowych zakończonych złożeniem egzaminu na pierwszy stopień podoficerski – **825 osób**: 70 kobiet, 755 mężczyzn,
- w ramach **4 szkoleń** zawodowych zakończonych złożeniem egzaminu na pierwszy stopień chorążego – **569 osób**: 122 kobiety, 474 mężczyzn,

- w ramach **1 szkolenia** zawodowego zakończonego złożeniem egzaminu na pierwszy stopień oficerski – **232 osoby**: 82 kobiety, 150 mężczyzn.

Podstawę realizacji zajęć stanowiły zatwierdzone programy szkoleń zawodowych oraz przedmiotowe rozkłady materiału, opracowane przez kierowników ośrodków szkoleniowych.

W ramach szkolenia zawodowego na pierwszy stopień podoficerski Służby Więziennej i chorążego Służby Więziennej, słuchacze odbywali praktyki zawodowe w jednostkach podstawowych.

- **Szkolenie specjalistyczne**

Szkolenie specjalistyczne stanowi uzupełnienie i rozszerzenie treści szkolenia zawodowego w zakresie przygotowującym funkcjonariusza do samodzielnej służby na stanowisku służbowym wymagającym specjalistycznych kwalifikacji.

W roku 2016 zrealizowano szereg szkoleń specjalistycznych z zakresu oddziaływań penitencjarnych, zagadnień ewidencyjnych, ochronnych, kwatermistrzowskich, finansowych, kadrowych itp.

W 2016 r. przeprowadzono m.in.:

- szkolenia oddziałowych działu ochrony (etap e-learningowy i skoszarowany),
- szkolenia specjalistyczne kierowników działu ochrony,
- szkolenia specjalistyczne Grup Interwencyjnych Służby Więziennej,
- szkolenia specjalistyczne dla statystyków działu ewidencji,

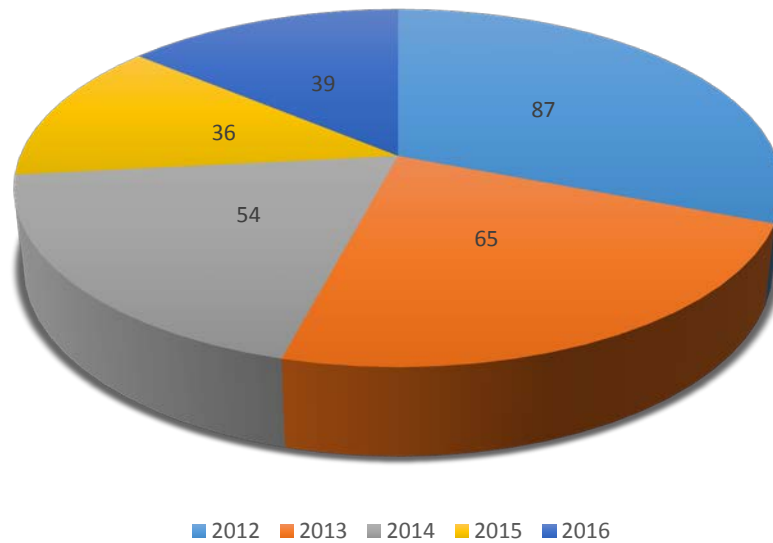
- szkolenie specjalistyczne dla kadry kierowniczej Służby Więziennej z zakresu zarządzania,
- szkolenia specjalistyczne dla psychologów,
- kurs funkcjonariuszy wyznaczonych do wykonywania zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
- szkolenia specjalistyczne z zakresu metodyki przeprowadzania kontroli w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej,
- szkolenie specjalistyczne z zakresu rachunkowości budżetowej w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej.

W 2016 r. szkolenia specjalistyczne były realizowane w następujących ośrodkach szkoleniowych:

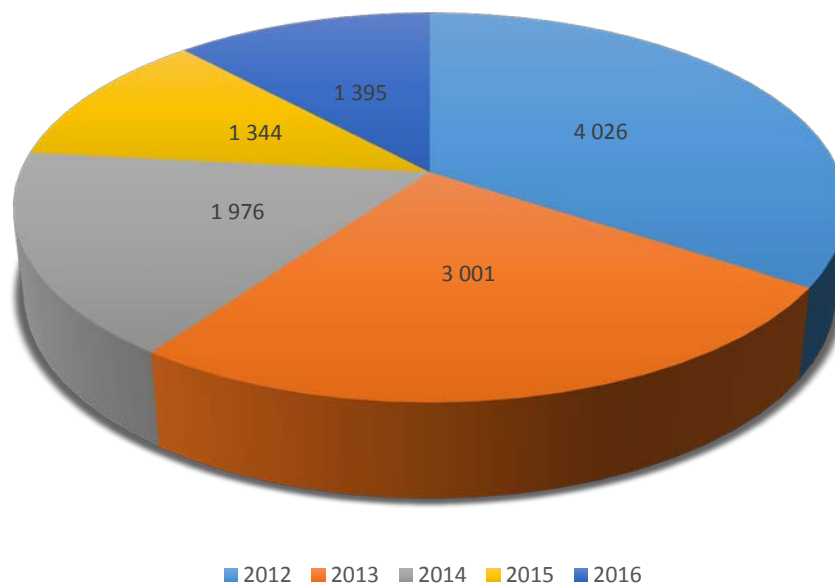
- 1) w COSSW w Kaliszu zrealizowano **24 szkolenia**, w ramach których przeszkolono **917 osób**;
- 2) w OSSW w Suchej zrealizowano **8 szkoleń**, w ramach których przeszkolono **277 osób**;
- 3) w OSSW w Popowie zrealizowano **4 szkolenia**, w ramach których przeszkolono **167 osób**;
- 4) w Zakładzie Karnym w Czarnem zrealizowano **3 szkolenia**, w ramach których przeszkolono **34 osoby**.

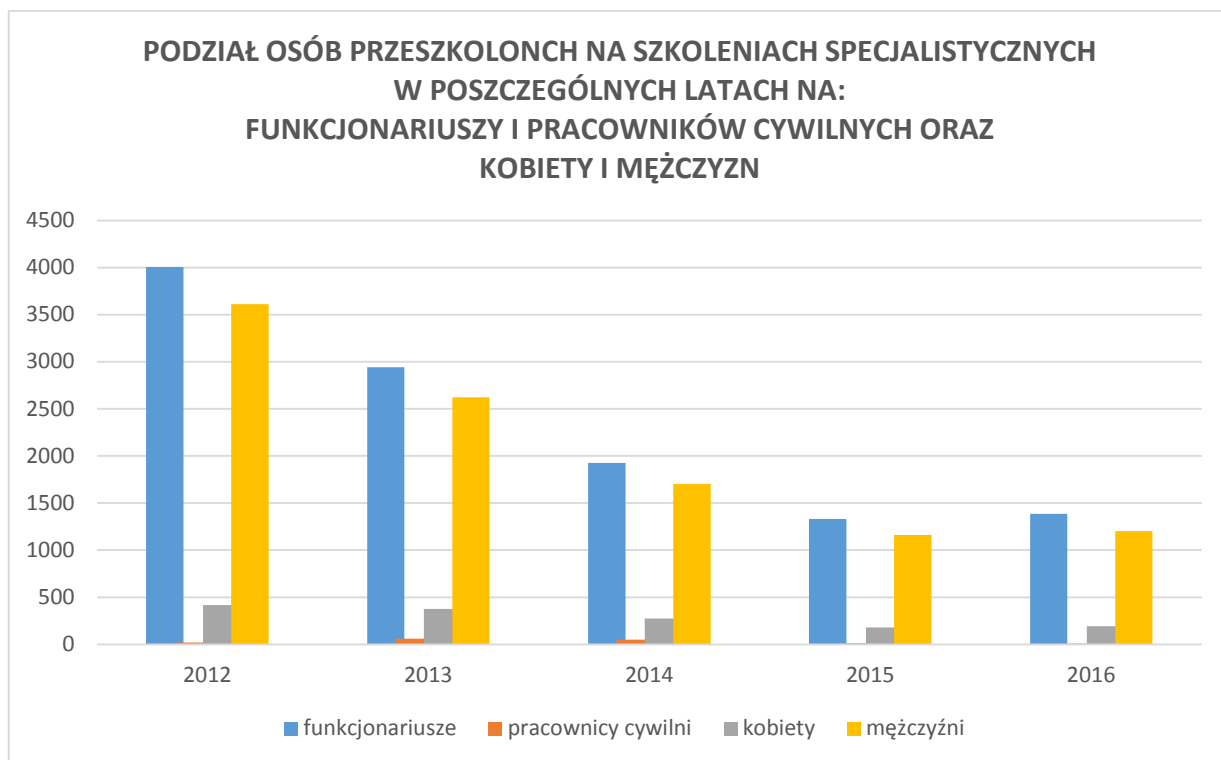
W 2016 r. w ramach **39 szkoleń specjalistycznych** przeszkolono łącznie **1395 osób** (183 kobiety i 1202 mężczyzn): 1387 funkcjonariuszy, 8 pracowników cywilnych.

Liczba szkoleń specjalistycznych zrealizowanych w poszczególnych latach

Liczba osób przeszkolonych na szkoleniach specjalistycznych w poszczególnych latach

Programy szkoleniowe były realizowane przede wszystkim przez kadrę dydaktyczną ośrodków szkolenia, funkcjonariuszy i pracowników Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz jednostek podstawowych Służby Więziennej, którzy charakteryzowali się dużym doświadczeniem zawodowym.

- **Doskonalenie zawodowe**

Celem doskonalenia zawodowego jest nabywanie, aktualizowanie, rozszerzanie oraz pogłębianie wiedzy i umiejętności zawodowych funkcjonariusza, wymaganych przy wykonywaniu przez niego zadań i czynności na danym stanowisku służbowym.

Priorytetem szkoleniowym jest zabezpieczenie środków finansowych oraz wyznaczenia miejsca i terminu dla kursów przygotowawczych, szkoleń zawodowych oraz szkoleń specjalistycznych. Mając na uwadze powyższe przesłanki, doskonalenie centralne organizuje się, równoważąc potrzeby szkoleniowe z możliwościami ośrodków szkolenia Służby Więziennej.

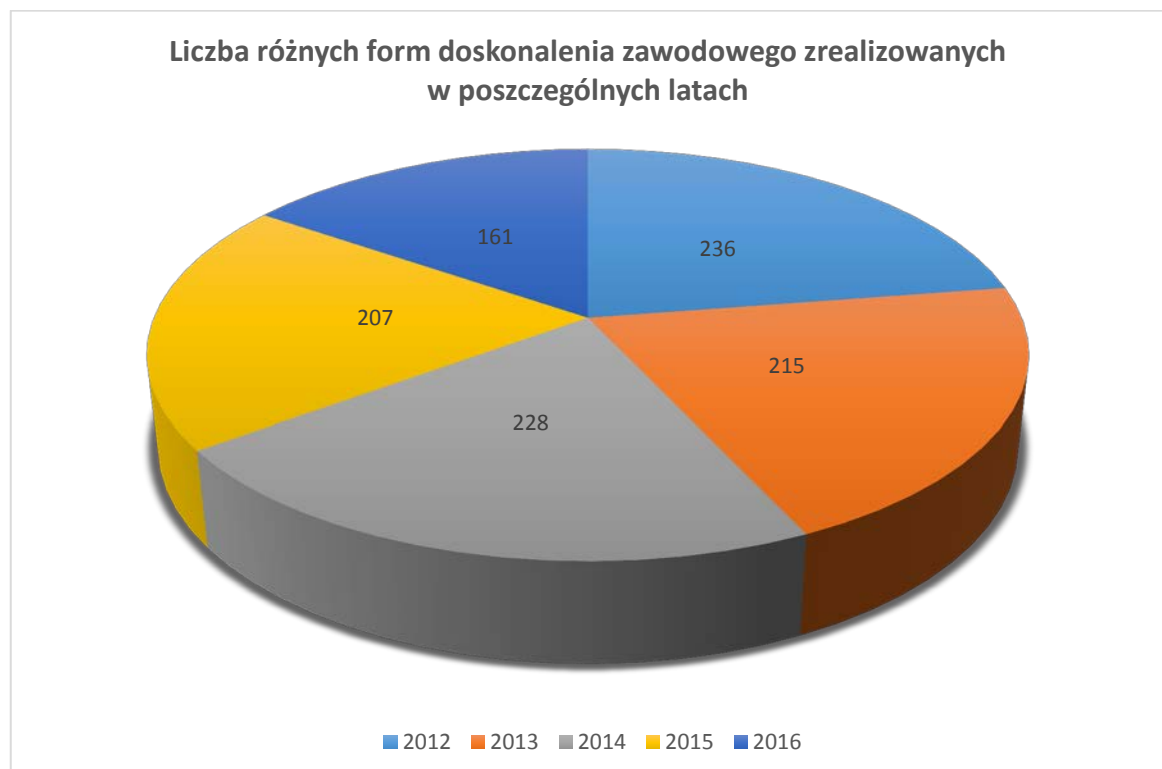
Jedną z form doskonalenia zawodowego jest doskonalenie centralne, które jest prowadzone w formie kursów, kursokonferencji, porad, treningów, seminariów, warsztatów, szkoleń ogólnozakładowych.

W 2016 r. doskonalenie zawodowe było realizowane w następujących ośrodkach szkoleniowych:

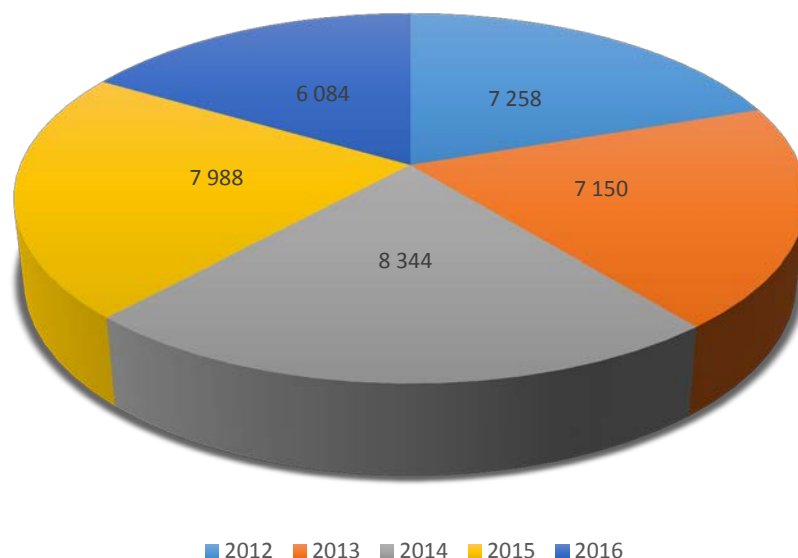
- 1) w OSSW w Kulach zrealizowano **36 szkoleń**, w ramach których przeszkolono **783 osoby**;
- 2) w ODK SW w Suchej zrealizowano **64 szkoleń**, w ramach których przeszkolono **2527 osób**;
- 3) w OSSW w Popowie zrealizowano **53 szkolenia**, w ramach których przeszkolono **2569 osób**;
- 4) w COSSW w Kaliszu zrealizowano **8 szkoleń**, w ramach których przeszkolono **205 osób**.

W 2016 r. w ramach doskonalenia centralnego przeprowadzono łącznie **161 szkoleń**, w których udział wzięło **6084 osoby** (1656 kobiet i 4425 mężczyzn):

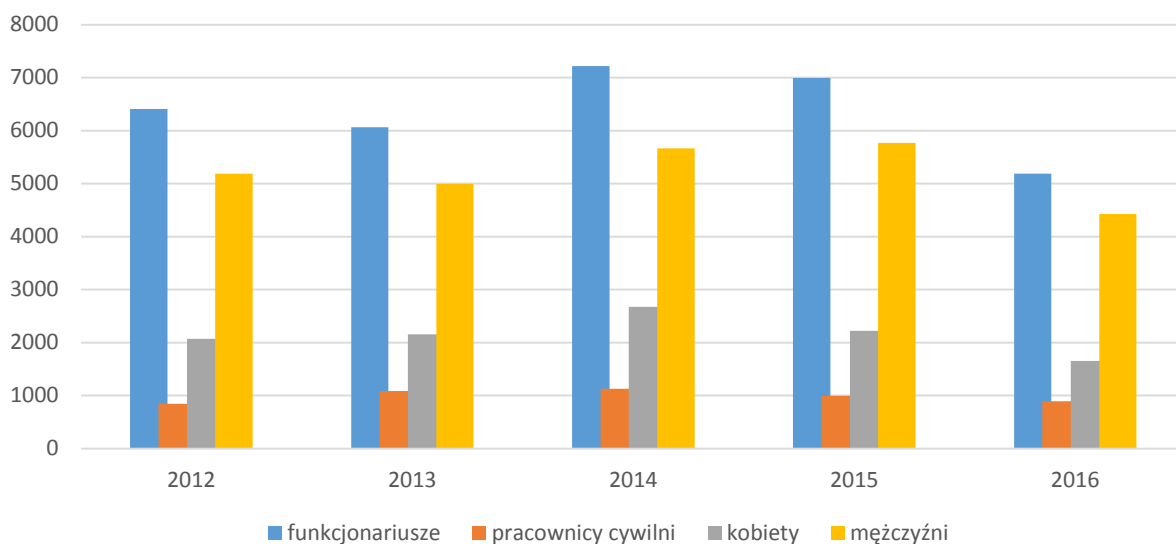
- 5190 funkcjonariuszy,
- 894 pracowników cywilnych.

Liczba osób przeszkolonych w ramach doskonalenia zawodowego w poszczególnych latach

PODZIAŁ OSÓB PRZESZKOLONCH W RAMACH DOSKONALENIA ZAWODOWEGO W POSZCZEGÓLNYCH LATACH NA: FUNKCJONARIUSZY I PRACOWNIKÓW CYWILNYCH ORAZ KOBIETY I MĘŻCZYŹN

Doskonalenie zawodowe było realizowane przede wszystkim przez funkcjonariuszy CZSW, OISW, COSSW i jednostek podstawowych Służby Więziennej. Doskonalenie zawodowe stanowi ważny czynnik wzmocnienia rozwoju zawodowego funkcjonariusza,

dlatego jest niezbędne określenie ścieżki szkoleniowej w celu stałego podnoszenia kwalifikacji wymaganych na danym stanowisku.

Powyższe kształcenie w Służbie Więziennej jest prowadzone całkowicie w modelu wewnętrznym, przy wykorzystaniu ośrodków szkolenia (Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu, Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kulach, Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Popowie, Ośrodek Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Suchej), stanowiących jednostki organizacyjne Służby Więziennej i wykładowców – funkcjonariuszy Służby Więziennej. Jest to edukacja pozaformalna, przez to kompetencje kadry Służby Więziennej nie są w oczywisty sposób równoważne z tym zdobytym przez kadry innych formacji.

W Służbie Więziennej nie funkcjonuje uczelnia wyższa ani żadna instytucja edukacyjna podlegająca zewnętrznemu nadzorowi dydaktycznemu. Służba Więzienna posiada ograniczone możliwości kształcenia stacjonarnego (najmniejsza baza noclegowa spośród wszystkich służb mundurowych). Także liczba form kształcenia w zestawieniu z liczebnością kadry (funkcjonariusze oraz pracownicy cywilni stanowią ogółem około 30 tys. osób) wydaje się dalece niewystarczająca i nierównomiernie rozłożona w czasie (głównie w pierwszych latach pracy lub służby) oraz nierównomiernie rozłożona na poszczególne grupy stanowisk.

Szkolenie w Służbie Więziennej jest realizowane pozaformalnie m.in. przez dwa ośrodki szkolenia posiadające kadrę dydaktyczną Służby Więziennej – bez wystarczającego napływu „doświadczeń zewnętrznych”. Metodyka szkolenia jest stara i archaiczna, z prymatem teorii i nauczania, nad praktyką i kształceniem.

Brakuje zróżnicowania programów kształcenia – w podstawowym zakresie identyczne z programem szkolenia podoficerów są programy kształcenia oficerów. Szkolenia są zbyt krótkie i merytorycznie płytkie, w szczególności w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi. Proces odbywa się z niewielkim udziałem akademickiej kadry dydaktycznej. Doskonalenie zawodowe jest realizowane przez różnorodne formy kursów i szkoleń, które nie są równomiernie adresowane do wszystkich funkcjonariuszy. W obecnym systemie brak jest także czytelnych ścieżek rozwoju zawodowego. Ograniczona jest motywacja do podnoszenia kwalifikacji zawodowych (stagnacja i oczekiwanie na automatyczne awanse), co zmienić może zmiana systemu kształcenia dająca możliwości rozwoju i podnoszenia kwalifikacji.

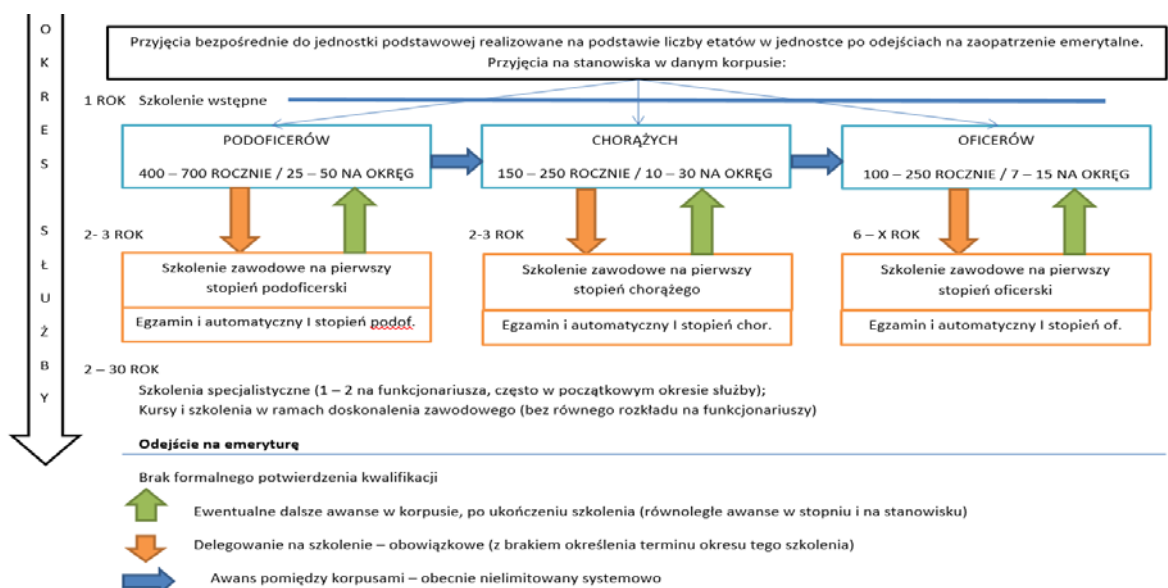
Powyższe okoliczności powodują ograniczenie możliwości także w warstwie systemowej, aktualizowania, rozwoju i rozbudowy form, treści i metod kształcenia.

W ramach analizy obecnego modelu naboru, kształcenia i doskonalenia zawodowego zarysowały się następujące problemy i wyzwania, które mają być rozwiązywane dzięki wprowadzanym zmianom:

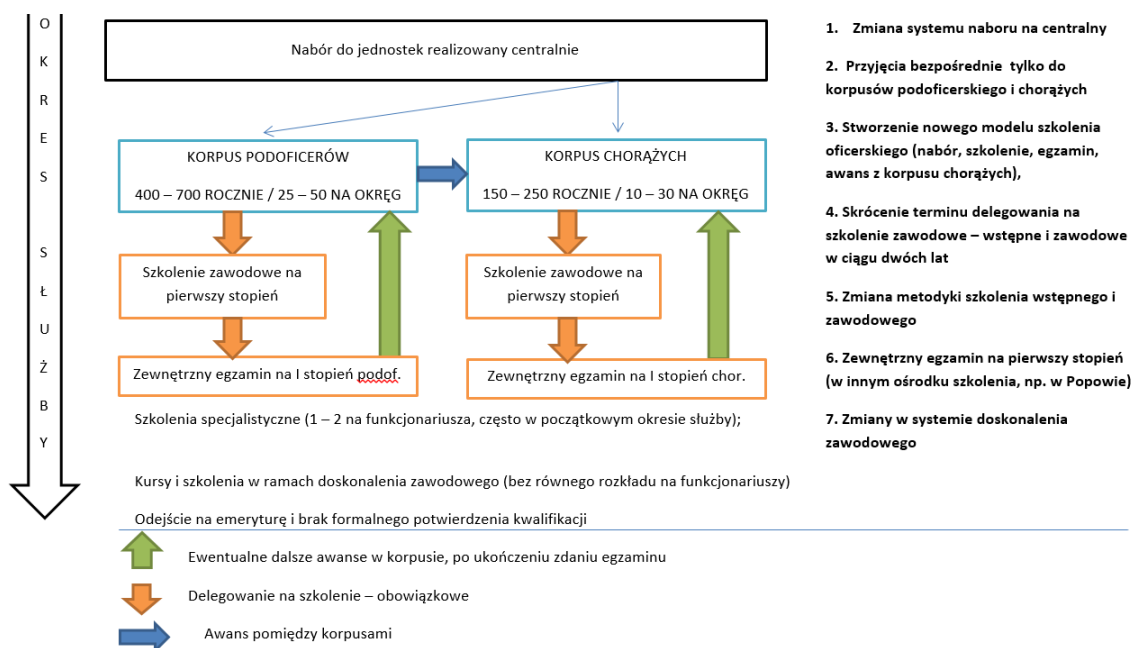
- 1) rozproszony proces naboru do Służby Więziennej, który wymaga dopracowania pod kątem przejrzystości;
- 2) zbyt słabe instytucjonalne przeszkolenie funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności w początkowym okresie służby;
- 3) brak wymaganych kompetencji oraz systematycznego ich zdobywania i doskonalenia, a przez to ograniczona zdolność do samodzielnego rozwiązywania problemów przez funkcjonariuszy różnych szczebli i niedostateczna współpraca funkcjonariuszy różnych pionów służb;
- 4) brak przygotowania jasnych kryteriów i możliwości rozwoju zawodowego;
- 5) brak systemu szkolenia pracowników cywilnych.

Odnośnie do naboru do Służby Więziennej, obecnie jest on realizowany niezależnie przez dyrektorów jednostek podstawowych, bez wspólnych i szczegółowych kryteriów naboru. Jest ograniczona zatem możliwość przeciwdziałania nepotyzmowi i innym niepożądanym działaniom.

Obecny system naboru do Służby Więziennej

Propozycja zmiany systemu naboru do Służby Więziennej

III. System akademicki w Służbie Więziennej

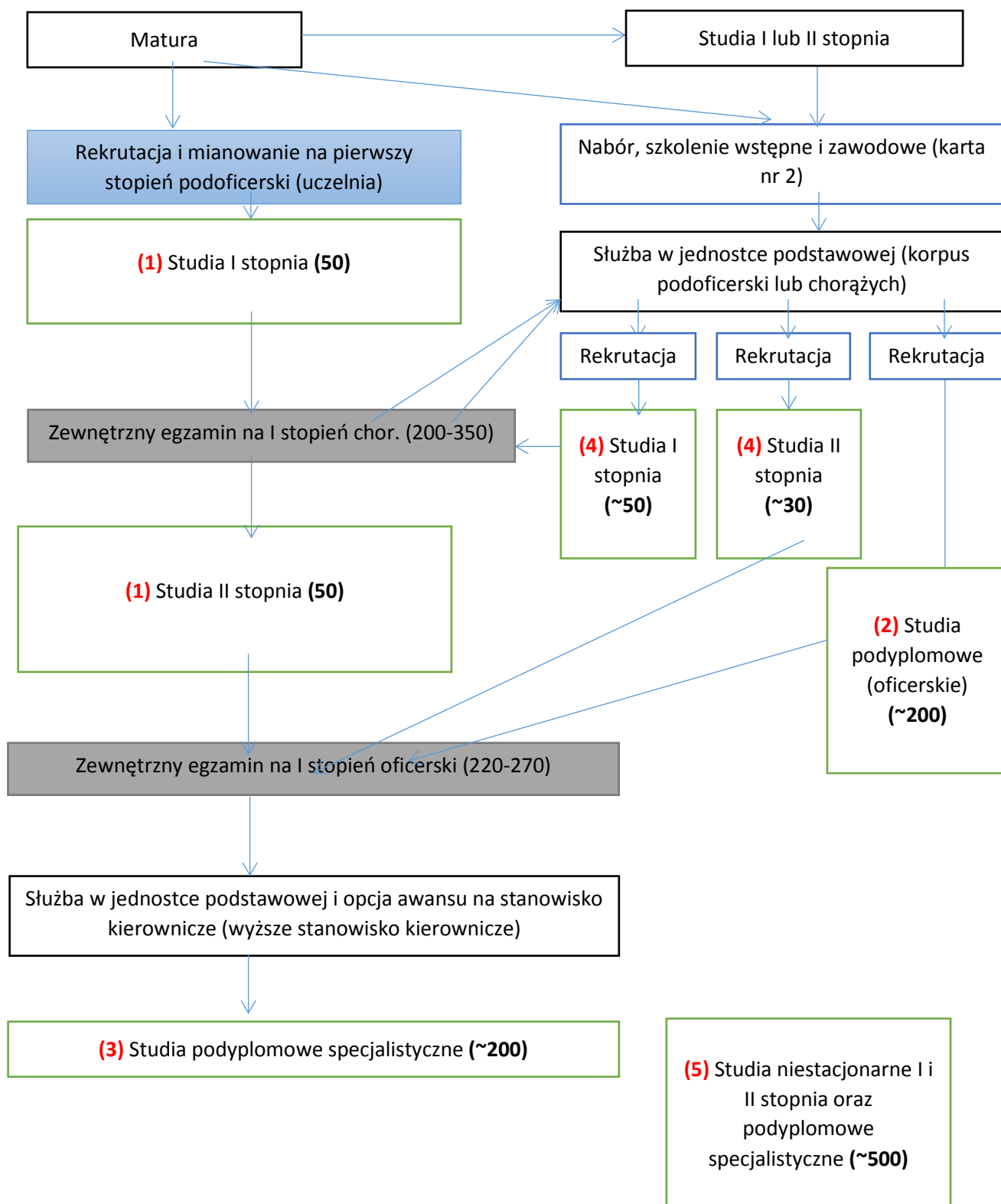
Uczelnia Służby Więziennej będzie miała charakter uczelni służb państwowych działającej na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201) i będzie nadzorowana przez Ministra Sprawiedliwości. Uczelnia będzie miała jednocześnie charakter jednostki organizacyjnej Służby Więziennej (art. 1 pkt 3 lit. a projektu).

W tym celu są niezbędne zaprojektowane zmiany w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym (art. 8 przedmiotowego projektu).

Zgodnie z art. 18 ust. 2 w związku z ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, utworzenie uczelni Służby Więziennej nastąpi w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego.

Podstawowym zadaniem uczelni będzie kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, ale również osób niebędących funkcjonariuszami (proponowany model kształcenia akademickiego w Służbie Więziennej wraz z liczebnością grup przedstawia poniższa grafika. Kształcenie i prowadzenie badań naukowych będzie się odbywać w obszarze nauk prawnych i społecznych w zakresie nauk o bezpieczeństwie, o obronności, pedagogiki, psychologii i socjologii, odpowiadającym potrzebom penitencjarnym i resocjalizacyjnym realizowanym przez Służbę Więzienną.

Propozycja systemu akademickiego w Służbie Więziennej

Główną ideą przyświecającą projektowanym regulacjom jest poprawa kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, stworzenie im

możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pełna profesjonalizacja i wzmocnienie kompetencji służb penitencjarnych. Zamierzenie realizuje się przez:

- utworzenie uczelni Służby Więziennej, jako ośrodka określającego kierunki i najwyższe standardy w procesie edukacji kadr Służby Więziennej,
- wprowadzenie nowych zasad naboru do służby w Służbie Więziennej, charakteryzujących się pełną transparentnością oraz odbiurokratyzowaniem i ujednoczeniem dotychczas stosowanych procedur,
- zmianę systemu szkolenia i doskonalenia zawodowego nakierowaną na prowadzenie zajęć przez najlepszych wykładowców przy uwzględnieniu najnowszych zdobyczy nauki i dydaktyki.

IV. Zmiany w ustawie o Służbie Więziennej

Konsekwencją utworzenia uczelni Służby Więziennej jest konieczność wprowadzenia szeregu zmian o charakterze merytorycznym i podstawowym oraz porządkujących w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej:

- 1) uwzględnienie w art. 7 pkt 4 ustawy Rektora-Komendanta uczelni, jako nowego organu Służby Więziennej, oraz w art. 8 uczelni, jako nowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, powoduje konieczność dodania i wymienienia tego organu lub jednostki we wszystkich przepisach, w których uwzględnienie jest konieczne ze względu na zachowanie struktury organizacyjnej i hierarchii służbowej, uwzględnienia liczby etatów, zasad podległości Ministrowi Sprawiedliwości oraz Dyrektorowi Generalnemu Służby Więziennej, określenia kompetencji Rektora-Komendanta, jako kierownika jednostki, a także jako przełożonego podległych funkcjonariuszy i pracowników i słuchaczy zarówno w zakresie ustalania uposażenia lub wynagrodzenia, opiniowania, nagradzania albo karania oraz przyjmowania i zwalniania ze służby lub pracy w Służbie Więziennej; zmiany tego typu dotyczą art. 9, art. 63, art. 66a, art. 88, art. 104 ust. 2, art. 192 czy art. 231;
- 2) w art. 9 w ust. 2 w dodawanym pkt 2a jest niezbędne ustalenie kryteriów pozwalających na wyliczenie etatów w nowo utworzonej uczelni, w których uwzględnia się programy studiów, liczbę studentów i liczbę miejsc zakwaterowania oraz harmonogramy szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników;

- 3) zadania i kompetencje Rektora zostały ujęte w dodawanym art. 13a ustawy z uwzględnieniem szczególnego charakteru tej uczelni, analogicznie do zadań i uprawnień komendantów ośrodków i pozostałych kierowników jednostek organizacyjnych; w odróżnieniu od kierowników pozostałych jednostek organizacyjnych dodano uprawnienie dla Rektora do określenia, w drodze zarządzenia, sposobu ochrony uczelni Służby Więziennej, gdyż otwarty charakter tej uczelni nie uzasadnia stosowania typowych dla jednostki organizacyjnej systemów ochrony; przepis ten ma charakter wyjątku od zasad stosowanych przy ochronie aresztów śledczych lub zakładów karnych, a nawet pozostałych ośrodków szkolenia i doskonalenia kadr Służby Więziennej;
- 4) w art. 32 dodaje się Rektora uczelni, zgodnie z poprzednimi zmianami, jako przełożonego funkcjonariuszy i pracowników uczelni, a także funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, którzy będą kształceni w uczelni;
- 5) ogólnie w zakresie zmiany modelu naboru do Służby Więziennej, w związku z nowelizacją art. 39 oraz dodaniem art. 39a–39h; w ramach obecnych regulacji proces ten jest realizowany w każdej jednostce niezależnie i tylko na potrzeby tej jednostki; dotychczasowy art. 39 regulował w szczególności dokumenty, jakie ma złożyć kandydat (ust. 2), etapy postępowania w ust. 3, tj. z oceny złożonych dokumentów, przeprowadzenia jednej lub kilku rozmów kwalifikacyjnych, uzyskania informacji o kandydacie w rejestrach skazanych i ukaranych, testu sprawności fizycznej kandydata, przeprowadzenia postępowania sprawdzającego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych, jeżeli kandydat nie posiadał aktualnego poświadczenia bezpieczeństwa osobowego, ustalenia zdolności fizycznej i psychicznej do służby w Służbie Więziennej, sporządzenia arkusza oceny predyspozycji kandydata oraz zatwierdzenia listy kandydatów przez kierownika jednostki organizacyjnej; natomiast w ust. 4 były określone kryteria odmowy albo przerwania naboru, a w ust. 5 upoważnienie do wydania rozporządzenia przez Ministra Sprawiedliwości; w nowych regulacjach zmiany polegają na scentralizowaniu naboru, wprowadzeniu zasad publikacji informacji dotyczących naboru, jasnym określeniu kryteriów oraz wprowadzeniu rankingu kandydatów, a przez to dania im możliwości wyboru miejsca pełnienia służby na podstawie listy wakatów; jest to istotna regulacja wprowadzająca gruntowną zmianę; dotychczas wstąpienie do służby regulował tylko art. 39 ustawy oraz

rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości wydane na podstawie ust. 5; w projekcie wszystkie zasady i podstawowe przepisy dotyczące naboru zostały ujęte w ustawie o Służbie Więziennej, w związku z powyższym dotychczasowe rozporządzenie utraci moc z dniem wejścia w życie nowych regulacji;

- 6) w odróżnieniu od dotychczasowego brzmienia art. 39 ust. 1 dodano zdanie drugie: „Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie, czy kandydat spełnia warunki przyjęcia do służby w Służbie Więziennej, oraz określenie jego kwalifikacji, kompetencji i przydatności do pełnienia tej służby”; w ust. 2 w celu wprowadzenia jako zasady określa się, że nabór do służby w Służbie Więziennej jest otwarty i konkurencyjny; natomiast w ust. 3 wprowadzono zasadę ogłaszania przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej na stronie internetowej Służby Więziennej i Biuletynie Informacji Publicznej Centralnego Zarządu Służby Więziennej, co najmniej raz w roku, planowanych terminów przyjęć do służby w jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem uczelni; takie rozwiązanie istnieje aktualnie w policji; tym samym, w zależności od decyzji szefa więziennictwa, nabór nie będzie prowadzony jak dotychczas przez cały rok, w każdym dniu i miesiącu, ale tylko w określonym dla całej służby terminie; nabór może być przeprowadzony obowiązkowo raz w roku lub w dwóch lub więcej terminach; Dyrektor Generalny Służby Więziennej jednocześnie w formie ogłoszenia będzie określał minimalną liczbę osób planowanych do przyjęcia w roku kalendarzowym;
- 7) art. 39a ust. 1 określa niezbędne do przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego działania je poprzedzające, jak powołanie komisji kwalifikacyjnej, zebranie informacji o wakatach i ich podział, określenie preferencji w zakresie naboru i opublikowanie ogłoszenia i zarządzenie postępowania; w ust. 2 określono skład komisji kwalifikacyjnej; art. 39b wprowadza informację o organie uprawnionym do przeprowadzenia naboru, którym w dotychczasowym przepisie był kierownik jednostki, każdej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej; według proponowanego przepisu art. 39b ust. 1, tylko trzech przełożonych będzie prowadzić nabór i postępowania kwalifikacyjne; pierwszym organem będzie Dyrektor Generalny Służby Więziennej, w stosunku do kandydatów do Centralnego Zarządu Służby Więziennej, oraz jednostek mu bezpośrednio podległych, a także w stosunku do osób uprzednio zwolnionych, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe, a od terminu zwolnienia nie upłynęły

3 lata; kolejnym podmiotem uprawnionym do prowadzenia naboru i postępowania kwalifikacyjnego jest dyrektor okręgowy Służby Więziennej, w stosunku do podległej mu jednostki oraz do nadzorowanych aresztów śledczych i zakładów karnych, leżących na terenie działania okręgowego inspektoratu Służby Więziennej; trzecim organem jest Rektor w stosunku do kandydatów do służby w uczelni; przepis ust. 2 wprowadza wyjątki od powyższego modelu naboru do służby przez wyżej wymienionych przełożonych; zgodnie z tym przepisem Dyrektor Generalny Służby Więziennej może zarządzić przeprowadzenie naboru w stosunku do kandydatów do wszystkich jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, z wyjątkiem uczelni; może też upoważnić wyznaczonego dyrektora okręgowego Służby Więziennej do prowadzenia naboru w stosunku do kandydatów do jednostek z kilku innych okręgowych inspektoratów Służby Więziennej; powyższe przepisy pozwolą na elastyczne i niezależne kształtowanie naboru w sposób profesjonalny, a przede wszystkim w sposób niezależny i obiektywny; zgodnie z projektowanym ust. 3 właściwy podmiot zarządza postępowanie kwalifikacyjne i udostępnia informację o naborze na stronach internetowych, w Biuletynach Informacji Publicznej właściwych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz we właściwych terytorialnie wojewódzkich i powiatowych urzędach pracy;

- 8) art. 39c w ust. 1 określa listę dokumentów, jakie składa kandydat; w stosunku do dotychczasowego przepisu art. 39 ust. 2 i składanych dotychczas dokumentów, zmiana będzie dotyczyć zakresu dokumentów dotyczących członków rodziny kandydata oraz uzależnienia do rodzaju stanowiska, na które ubiega się kandydat, obowiązku złożenia wypełnionej ankiety bezpieczeństwa lub poświadczenia bezpieczeństwa osobowego; nie będzie też obowiązku składania wypełnionych ankiet lub poświadczeń przez wszystkich kandydatów, tylko na stanowiska związane z dostępem do informacji niejawnych o klauzuli „poufne” lub wyższej; zmiany mają na celu odbiurokratyzowanie procedury, zmniejszenie obciążeń dla kandydata i kosztów, przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony informacji niejawnych; w ocenie projektodawcy składanie na tak wczesnym etapie postępowania powyższych dokumentów nie jest uzasadnione; w przypadku pozytywnego zakończenia postępowania kwalifikacyjnego i przyjęcia kandydata do służby, złożenie tych dokumentów będzie w interesie funkcjonariusza, w celu

potwierdzenia i nabycia uprawnień przysługujących funkcjonariuszom i członkom ich rodzin; w ust. 2 zmieniono praktycznie wszystkie etapy postępowania kwalifikacyjnego w celu dostosowania do centralnego lub okręgowego naboru prowadzonego w stosunku do kandydatów, z jego podziałem na etapy: wstępny, sprawdzający i końcowy; w ramach pierwszego etapu wstępnego generalnie dokonuje się oceny zgromadzonych dokumentów, przeprowadza rozmowę z kandydatem, sprawdza się jego niekaralność, przeprowadza test sprawności fizycznej, sporządza arkusz oceny kandydata i wyłania kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów; w drugim etapie sprawdza się kandydata pod kątem zdrowia psychicznego i fizycznego przez komisję lekarską, a także przeprowadza się postępowanie sprawdzające w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych; efektem pracy komisji kwalifikacyjnej i trzeciego etapu końcowego jest stworzenie rankingu kandydatów;

- 9) art. 39d określa kryteria odmowy poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu albo odstąpienia od jego prowadzenia; w stosunku do dotychczasowych zasad określonych w art. 39 ust. 4, w projektowanym art. 39d zrezygnowano z przesłanki „gdy nie znajduje to uzasadnienia w potrzebach kadrowych Służby Więziennej”, jako dającą nieuzasadnioną swobodę przełożonego w procedurze postępowania;
- 10) art. 39e ust. 1 wprowadza definicję rankingu zawierającego dane uczestników, ocenę kandydata i liczbę porządkową; ranking podlega ogłoszeniu w sposób zapewniający anonimizację danych kandydatów; w ust. 2 określono zasady dokonywania oceny kandydata predyspozycji, a w ust. 3 – miejsce w rankingu, gdy kandydaci uzyskali taki sam wynik;
- 11) art. 39f ust. 1 daje szczególne uprawnienie kandydatom, którzy uzyskali najwyższe miejsca w rankingu, w zakresie wyboru jednostki organizacyjnej, w której będą mogli pełnić służbę; ust. 2 wprowadza możliwość wyznaczenia kandydatowi jednostki, z wyłączeniem kolejności w rankingu, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi kwalifikacjami kandydata i potrzebami służby; powyższe wyznaczenie następuje na podstawie decyzji Dyrektora Generalnego Służby Więziennej lub za jego zgodą;
- 12) art. 39g wprowadza kolejny wyjątek w zakresie procedur postępowania w przypadku przyjęcia do służby pracownika, który przez okres co najmniej dwóch

lat był zatrudniony w jednostce organizacyjnej i jego umiejętności oraz kwalifikacje zostały pozytywnie ocenione, a jego dalsza praca w charakterze już funkcjonariusza jest szczególnie przydatna dla Służby Więziennej; pracownik taki podlega wówczas tylko obowiązkowym procedurom w zakresie sprawdzenia jego stanu zdrowia psychicznego i zdolności przez komisję lekarską, testu sprawności fizycznej, niekaralności i postępowania sprawdzającego;

- 13) art. 39h zawiera upoważnienie dla Ministra Sprawiedliwości szczegółowego uregulowania postępowania kwalifikacyjnego, w tym wzorów odpowiednich dokumentów;
- 14) po rozdziale 6 dodano rozdział 6a (art. 43a–43zq) „Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej”, który w sposób całościowy połączył w jednym rozdziale przepisy dotyczące kształcenia i szkolenia funkcjonariuszy i pracowników; rozdział zawiera niezbędne przepisy w zakresie kształcenia funkcjonariuszy i pracowników w ramach studiów w uczelni Służby Więziennej oraz dotychczasowe przepisy zawarte w art. 45 ustawy, dotyczące szkolenia wstępnego, zawodowego, specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego; włączone zostały również praktycznie wszystkie przepisy o charakterze podstawowym zawarte w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. poz. 970), które zostały dostosowane i uaktualnione, w celu regulacji zarówno kształcenia, jak i szkolenia i doskonalenia zawodowego w jednym rozdziale i na podstawie przepisów ustawowych; tym samym zarówno dotychczasowy art. 45 podlega uchyleniu, jak również wyżej wymienione rozporządzenie utraci moc, natomiast dotychczasowe programy szkoleń, po stosownym uaktualnieniu i dostosowaniu do przepisów ustawy, zostaną wydane na podstawie nowego upoważnienia zawartego w tym rozdziale – kwestie dotyczące zakresu szkolenia funkcjonariuszy i pracowników stanowią materię, która powinna być regulowana w akcie o charakterze wewnętrznym, tj. zarządzenia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej (podobnie jak sposób pełnienia służby przez funkcjonariuszy określa na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 2 Dyrektor Generalny w drodze zarządzenia); w aktualnie obowiązującej ustawie o Służbie Więziennej (art. 45 ust. 4) kwestia ustalania programów szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej oraz czasu trwania szkoleń jest

przekazana do uregulowania przez Dyrektora Generalnego w drodze zarządzenia; zarówno aktualny, jak i projektowany zakres spraw przekazanych do uregulowania w zarządzeniu Dyrektora Generalnego Służby Więziennej nie jest materiałą ustawową, jest to zakres spraw regulujący kwestie dotyczące wewnętrznych spraw funkcjonariuszy Służby Więziennej; można wskazać, iż analogiczne rozwiązania są zastosowane np. w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067), która w art. 7 ust. 1 pkt 4a określa programy szkoleń zawodowych policjantów pozostawia w gestii Komendanta Głównego Policji; natomiast rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji określa szczegółowe warunki odbywania szkoleń zawodowych oraz doskonalenia zawodowego w Policji, uwzględniając rodzaje, formy, warunki i tryb ich odbywania, a także organizację i sposób prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego oraz nadzór nad ich realizacją; próba wydania nowego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości (będącego aktem wykonawczym do art. 45 ust. 3 aktualnie obowiązującej ustawy o Służbie Więziennej) określającego szczegółowe warunki odbywania szkolenia wstępnego, zawodowego, specjalistycznego oraz doskonalenia zawodowego w Służbie Więziennej, które miało także określać rodzaje, formy, warunki i tryb ich odbywania, a także organizację i sposób prowadzenia szkoleń i doskonalenia zawodowego oraz nadzór nad ich realizacją, została w bardzo szerokim zakresie zakwestionowana przez Rządowe Centrum Legislacji, które zakwestionowało jego treść, sugerując, iż większość projektowanych regulacji należy do materii ustawowej, a samo upoważnienie ustawowe uznało za blankietowe; uwzględniając to stanowisko, przedmiotowy projekt przenosi regulacje dotyczące szkoleń funkcjonariuszy Służby Więziennej do ustawy, a do aktu wykonawczego pozostawia jedynie właśnie programy szkoleń i inne kwestie, które ściśle wiążą się z tymi programami (np. skala ocen lub sposoby zaliczeń przedmiotów); natomiast rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości zostaną uregulowane wzory zaświadczeń i świadectw ukończenia szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej, co wypełnia wymogi ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922); w związku z tym jednocześnie uchyla się art. 45 ustawy o Służbie Więziennej; w rozdziale 6a po raz pierwszy w sposób kompletny i analogiczny do kształcenia funkcjonariuszy włączono pracowników

Służby Więziennej, z wyłączeniem tych zagadnień programowych, które są właściwe tylko dla funkcjonariuszy (np. szkolenie strzeleckie); zagadnienia, które podlegają uregulowaniu powyższymi artykułami, obejmują kwestie szkolenia wstępnego i adaptacji, szkolenia zawodowego, naboru, warunków skierowania na szkolenie zawodowe i specjalistyczne, form i programu studiów, kształtowanych umiejętności i kompetencji, efektów kształcenia, stopni, sprawdzania postępów w przyswajaniu wiedzy i opanowania umiejętności, skreślenia ze studiów, warunków ukończenia studiów, sposobu przygotowywania i przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, konsekwencji niezaliczenia egzaminu, wydawanych zaświadczeń i dyplomów, świadczeń przysługujących funkcjonariuszom z tytułu studiowania w uczelni Służby Więziennej; ponadto w przepisach tego rozdziału określa się konsekwencje personalne wobec funkcjonariuszy Służby Więziennej związane ze studiami w uczelni, w tym nadawanie stopni służbowych na podstawie ukończenia studiów; było niezbędne także doprecyzowanie kompetencji w zakresie nadzoru nad realizacją poszczególnych typów kształcenia (wstępnego, zawodowego, specjalistycznego); jednocześnie nowe regulacje dają uprawnienie funkcjonariuszom do przystąpienia do egzaminu uprawniającego do nadania pierwszego stopnia chorążego i oficerskiego Służby Więziennej, po ukończeniu szkolenia zawodowego odpowiedniego do zajmowanego stanowiska i wykształcenia, z funkcjonariuszami, którzy ukończyli studia pierwszego i drugiego stopnia oraz studia podyplomowe w uczelni Służby Więziennej;

- 15) art. 44 – zmianie uległy wymogi w zakresie wykształcenia na stanowiskach w poszczególnych korpusach oraz obowiązku złożenia egzaminu na stopień, do którego złożenia funkcjonariusz musi przejść szkolenie zawodowe; dopiero zdanie odrębnego egzaminu będzie podstawą do nadania stopnia; w dotychczasowym przepisie pierwszy stopień w poszczególnych korpusach był nadawany po ukończeniu szkolenia zawodowego;
- 16) uchyla się art. 45 określający dotychczasowe przepisy w zakresie szkolenia wstępnego, zawodowego, specjalistycznego i doskonalenia zawodowego oraz stanowiący podstawę do wydania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w tym zakresie, z uwagi na przeniesienie całości regulacji do nowego rozdziału 6a

„Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej”, dla jednolitości systemowej zakresu regulacji;

- 17) art. 47 – dotychczasowe przepisy uprawniają kierowników jednostek, w zależności od posiadanych wakatów, do mianowania kandydatów nie tylko na stanowiska podoficerskie lub chorążego, ale również na stanowiska oficerskie, co blokowało te stanowiska i zobowiązywało służbę do kształcenia funkcjonariusza na przyszłego oficera, bez względu na potrzeby służby i predyspozycje kandydata; wprowadzenie warunków określonych w proponowanym przepisie do mianowania na stanowisko oficerskie tylko za zgodą Dyrektora Generalnego Służby Więziennej (np. lekarzy, radców prawnych) nie tylko pozwoli na prowadzenie racjonalnej polityki kadrowej i finansowej uzasadnionej potrzebami służby, ale przede wszystkim radykalnie zmieni zasady mianowania na stanowisko oficerskie; do mianowania oficera będzie konieczne ukończenie właściwych studiów wyższych lub podyplomowych zgodnych z programem uczelni Służby Więziennej, ale przede wszystkim zdanie odrębne i niezależne od studiów egzaminu określonego przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej; innymi słowy w odróżnieniu od zasad dotychczasowych, gdy najpierw było mianowanie na stanowisko oficerskie, a potem egzamin, według proponowanych zmian będzie najpierw egzamin, a następnie dopiero mianowanie na stanowisko oficerskie; ponadto dochodzenie do stopnia oficerskiego będzie możliwe według trzech przewidzianych wariantów:
- 1) po ukończeniu uczelni Służby Więziennej przez kandydatów w służbie kandydackiej,
 - 2) po ukończeniu studiów podyplomowych na uczelni Służby Więziennej przez absolwentów wyższych uczelni posiadających wykształcenie magisterskie lub równorzędne, którzy już pełnią służbę w Służbie Więziennej,
 - 3) po ukończeniu szkolenia zawodowego Służby Więziennej przez absolwentów wyższych uczelni posiadających wykształcenie magisterskie lub równorzędne, którzy już pełnią służbę w Służbie Więziennej
- ale dopiero zdanie odrębne egzaminu jednolitego dla każdego kandydata na oficera, pozwoli na mianowanie na stanowisko oficerskie; ponadto kandydaci z wyższym wykształceniem będą mogli być mianowani tylko na stanowiska podoficerskie lub chorążego;

- 18) art. 55 – w związku z podziałem rodzaju szkolenia zawodowego i oderwania egzaminu na stopień jest konieczne uzupełnienie wymogu w zakresie szkolenia zawodowego w art. 55 oraz dodanie tabeli stanowisk funkcjonariuszy pełniących służbę w uczelni Służby Więziennej;
- 19) nowelizacja art. 56 ust. 3 realizuje wniosek Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa polegający na doprecyzowaniu definicji przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, w której będzie uwzględniona miesięczna równowartość nagrody rocznej. Analogiczne rozwiązania przewiduje m.in. pragmatyka policyjna i strażacka; przeciętne uposażenie funkcjonariuszy SW, określone w dotychczasowym brzmieniu art. 56 nowelizowanej ustawy o SW, stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa; natomiast przeciętne uposażenie policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, stanowi również wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa, jednakże przez tak obliczone przeciętne uposażenie rozumie się, zgodnie z art. 99 ust. 3a ww. ustawy, uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej; brak powyższego „dookreślenia” w ustawie o Służbie Więziennej powoduje, że część środków finansowych przeznaczonych jest na fundusz nagród i zapomóg, w przeciwieństwie do Policji, która wydatki z tytułu nagród i zapomóg ponosi w ramach par. 4060 – pozostałe należności żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz funkcjonariuszy; powoduje to uszczuplenie środków finansowych przeznaczonych w Służbie Więziennej na uposażenia oraz jednoznacznie wskazuje na dość znaczne zróżnicowanie pomiędzy służbami mundurowymi; z przeprowadzonych obliczeń wynika, że pomimo jednakowej wysokości kwoty bazowej oraz jej wielokrotności, przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Policji jest wyższe o ok. 45 zł aniżeli przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej;
- 20) projektowane przepisy art. 62a–62n, w ramach dodawanego rozdziału 7a „Służba kandydacka”, regulują służbę kandydacką pełnioną w ramach studiów w uczelni Służby Więziennej, na wzór przepisów o służbie kandydackiej zawartych w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2104) i przepisów wydanych z jej upoważnienia, które w zakresie Służby Więziennej zostały w większości włączone do projektu ustawy,

z uwzględnieniem odrębności właściwych dla każdej ze służb; w art. 62a wskazano, iż służba kandydacka polega na odbywaniu studiów, zgodnie z programem kształcenia, oraz wykonywaniu zadań służbowych w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej; połączenie tych dwóch zakresów pozwoli kształcić oraz jednocześnie przygotowywać do pełnienia służby w wymiarze praktycznym; w art. 62b określono ogólne wymogi, które musi spełnić kandydat do służby kandydackiej, analogiczne do wymogów wobec funkcjonariuszy Służby Więziennej określonych w art. 38 ustawy o Służbie Więziennej; dodano również dodatkowe wymogi właściwe tylko dla kandydatów do służby kandydackiej, tj. konieczności złożenia zobowiązania do pełnienia służby po ukończeniu nauki przez okres 5 lat od dnia mianowania funkcjonariuszem w służbie stałej; osoba przyjęta do służby kandydackiej odbywa studia w uczelni Służby Więziennej; przyjęcie funkcjonariusza w służbie kandydackiej w poczet studentów uczelni następuje po ukończeniu kursu przygotowawczego i uzyskaniu pozytywnej opinii służbowej; zgodnie z art. 62e rozkład czasu służby kandydackiej określają plany i programy studiów, a studia dzielą się na lata i semestry oraz obejmują: zajęcia programowe, praktyki organizowane w uczelni lub innych jednostkach organizacyjnych, przeszkolenia i ćwiczenia w warunkach polowych, sesje egzaminacyjne, wykonanie pracy dyplomowej (końcowej), egzamin dyplomowy (końcowy) oraz czas wolny; szczegółowy przebieg studiów, praktyk oraz składania egzaminów określają harmonogram i regulamin studiów; w celu przygotowania przyszłych funkcjonariuszy do pełnienia służby w jednostkach organizacyjnych oraz zasad podległości służbowej, funkcjonariusz w służbie kandydackiej pełni służbę w systemie skoszarowanym (art. 62f); w ramach służby nie otrzymuje uposażenia zasadniczego oraz dodatku za wysługę lat tylko dodatek za przyznany stopień Służby Więziennej; otrzymuje także zakwaterowanie oraz wyżywienie w naturze albo równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie, wyposażenie polowe oraz umundurowanie właściwe dla funkcjonariusza w służbie przygotowawczej, w celu uczestniczenia w zajęciach też o charakterze praktycznym, oraz należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju; niezależnie od powyższego funkcjonariusz w służbie kandydackiej może otrzymać zapomogę pieniężną i nagrodę uznaniową; zgodnie z projektowanym art. 62g funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej może być udzielony urlop

okolicznościowy, na załatwienie spraw osobistych lub rodzinnych – w wymiarze do 5 dni w każdym roku nauki lub krótkoterminowy, w drodze wyróżnienia – do 7 dni w każdym roku nauki; przewiduje się pełnienie służby przez kandydatów jako słuchaczy uczelni, którzy będą w ramach wynagrodzenia otrzymywać należność z tytułu posiadanego stopnia służbowego Służby Więziennej od stopnia szeregowego do stopnia starszego kaprała Służby Więziennej w ramach studiów pierwszego stopnia i od stopnia młodszego chorążego do stopnia starszego chorążego Służby Więziennej na studiach drugiego stopnia (art. 62h); po ukończeniu pierwszego stopnia studiów w uczelni funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych Służby Więziennej na zasadach określonych przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej; egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia zakończenia studiów pierwszego stopnia; funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny jest kierowany do służby na stanowiska podoficerskie; natomiast w przypadku złożenia egzaminu i nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej funkcjonariusz w służbie kandydackiej ma prawo do kontynuowania nauki na drugim stopniu studiów w uczelni albo zwrócenia się o skierowanie do służby na stanowisko chorążego; funkcjonariusz w służbie kandydackiej przedkłada na piśmie Rektorowi w terminie 7 dni od dnia nadania pierwszego stopnia w korpusie chorążych Służby Więziennej informację, czy będzie studiował na studiach drugiego stopnia, czy też podejmie służbę na stanowisku chorążego (art. 62j); tym samym to funkcjonariusz decyduje o swojej dalszej karierze i on podejmuje decyzję, czy zakończy naukę i pełnić służbę w korpusie chorążego Służby Więziennej, czy też kontynuować studia drugiego stopnia w celu uzyskania możliwości pełnienia jej w korpusie oficerskim; funkcjonariusz, który podejmie dalszą naukę po ukończeniu drugiego stopnia studiów, ma prawo przystąpić do egzaminu na pierwszy stopień w korpusie oficerów Służby Więziennej; egzamin przeprowadza się w terminie do 2 miesięcy od dnia zakończenia studiów drugiego stopnia; funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który nie przystąpił do egzaminu w wyznaczonym terminie albo uzyskał wynik negatywny, jest kierowany do służby na stanowiska chorążych; w przypadku złożenia egzaminu funkcjonariusz w służbie kandydackiej jest

kierowany do służby na stanowisko oficerskie (art. 62j); zasady kierowania na stanowisko oficerskie określa art. 62k, zgodnie z którym Dyrektor Generalny na wniosek Rektora wskazuje stanowiska służbowe, z uwzględnieniem działów służb w jednostkach organizacyjnych, na które może być kierowany do służby stałej funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej; przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej Dyrektor Generalny uwzględnia wynik egzaminu na pierwszy stopień w korpusie chorążych lub w korpusie oficerów, potrzeby służby oraz miejsce zamieszkania funkcjonariusza; przy kierowaniu do służby w jednostce organizacyjnej Dyrektor Generalny może uwzględnić umotywowaną prośbę funkcjonariusza; ostatecznie Dyrektor Generalny, kierując funkcjonariusza do pełnienia służby na stałe, wskazuje jednostkę organizacyjną, stanowisko służbowe oraz datę rozpoczęcia służby w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia zakończenia nauki; wobec tego, że funkcjonariusz jest kierowany do służby po ukończeniu nauki, należało po odbyciu służby kandydackiej mianować funkcjonariusza w służbie stałej (art. 62l ust. 1); funkcjonariusz po odbyciu służby kandydackiej zostaje mianowany funkcjonariuszem w służbie stałej, aktem mianowania analogicznym jak dla pozostałych funkcjonariuszy, w którym określa się m.in. uposażenie funkcjonariusza oraz stanowisko; do dnia mianowania na stałe w stosunku do funkcjonariusza, w okresie nie dłuższym niż trzy miesiące od dnia zakończenia nauki, nie mają zastosowania przepisy dotyczące pełnienia służby w systemie skoszarowania, zakwaterowania oraz wyżywienia, zwrotu kosztów podróży; nie mają też zastosowania przepisy dotyczące zapomóg, funkcjonariuszowi w powyższym okresie przysługuje wyposażenie polowe oraz przyznane umundurowanie, a także wynagrodzenie z tytułu otrzymywanego stopnia Służby Więziennej; natomiast w razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego, Dyrektor, na wniosek funkcjonariusza w służbie kandydackiej, może określić inną datę podjęcia służby stałej, jeżeli niepodjęcie służby nastąpiło z przyczyn nieleżących po stronie funkcjonariusza w służbie kandydackiej (np. w przypadkach losowych – pobytu w szpitalu czy innych); w takim przypadku zakończenie służby kandydackiej następuje z dniem podjęcia służby stałej; w razie niepodjęcia służby stałej w terminie wskazanym przez Dyrektora Generalnego albo w terminie dodatkowym, funkcjonariusz jest obowiązany zwrócić koszty wyżywienia, zakwaterowania oraz koszty podróży

otrzymane w trakcie nauki; zgodnie z projektowanym art. 62m funkcjonariusz w służbie kandydackiej, który w związku ze służbą doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, otrzymuje świadczenia odszkodowawcze w trybie i na zasadach określonych dla funkcjonariuszy; w razie śmierci funkcjonariusza w służbie kandydackiej w związku ze służbą, świadczenia odszkodowawcze otrzymują pozostali po nim członkowie rodziny; przepis ten gwarantuje uprawnienia funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej i członkom jego rodziny, analogiczne dla funkcjonariuszy, gdyż warunki i specyfika pełnionej służby może spowodować nie tylko uszczerbek na zdrowiu, szkodę, ale nawet śmierć w związku z pełnioną służbą; w art. 62n określono przez enumeratywne wyliczenie pozostałych przepisów, które będą miały zastosowanie do funkcjonariuszy w służbie kandydackiej, w zakresie stosunku służbowego, w tym np. pozostałych obowiązków uprawnień, opinii służbowych odpowiedzialności dyscyplinarnej itd.;

- 21) art. 63 w związku z utworzeniem nowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, którą będzie uczelnia Służby Więziennej, zachodzi konieczność uwzględnienia w art. 63 w ust. 1 w pkt 7 i 8 ustawy stanowisk Rektora i Prorektora uczelni, jako stanowisk należących do grupy wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej, oraz przełożonych funkcjonariusza zajmującego takie stanowisko (zmiany w art. 63 w ust. 2 w pkt 2 i dodany pkt 5 ustawy);
- 22) w dodawanym art. 66a określono sposób powoływania Rektora i prorektora uczelni, została określona kadencyjność funkcji Rektora i prorektora, a także kryteria, którymi należy się kierować przy powoływaniu Rektora i prorektora uczelni; projektowane rozwiązania zawarte w art. 66a są konsekwencją regulacji dotyczących wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej zawartych w rozdziale 8 ustawy o Służbie Więziennej. Stanowiska Rektora i prorektora uczelni Służby Więziennej zostały zaliczone do wyższych stanowisk kierowniczych w Służbie Więziennej (zmiana art. 63 ust. 1 ustawy; art. 1 pkt 17 projektu ustawy), na których stosunek służby nawiązuje się na podstawie aktu powołania na stanowisko; projektowany art. 66a ustawy o Służbie Więziennej, zgodnie z założeniem wnioskodawcy, ma stanowić przepis szczególny wyłączający w tym zakresie stosowanie regulacji zawartych w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i uwzględnia potrzeby kształcenia w Służbie Więziennej;

- 23) w dodawanym art. 70a wzmocniono autonomię uczelni, wskazując, iż przeniesienia albo delegowania funkcjonariusza do pełnienia służby w uczelni oraz przeniesienia albo delegowania funkcjonariusza pełniącego służbę w uczelni dokonuje Dyrektor Generalny w porozumieniu z Rektorem; dokonano zmiany w art. 39 ust. 3 przez wyłączenie uczelni z katalogu jednostek organizacyjnych SW, dla których to Dyrektor Generalny ustala terminy przyjęć do służby, oraz dokonano zmian w projektowanym art. 39a przez dodanie nowego ust. 4, którego *ratio legis* sprowadza się do autonomicznego modelu zarządzania uczelnią – nabór kadry dydaktycznej i innych pracowników uzależniony będzie wyłącznie od potrzeb tej jednostki organizacyjnej;
- 24) art. 87 – dotychczasowe brzmienie art. 87 ust. 1 „opiniowanie służbowe uwzględnia następujące kryteria” oznacza, że wszystkie kryteria muszą być zastosowane przy opiniowaniu funkcjonariusza, gdy faktycznie nie na każdym stanowisku mogą wystąpić sytuacje pozwalające ocenić postępowanie opiniowanego, jest wymagana kreatywność, zdolność analitycznego myślenia, np. strażnika na posterunku zewnętrznym uzbrojonym, dodatkowo w sytuacji opiniowania po 1 roku służby; powyższa redakcja przepisu pozwoli na stosowne uwzględnienie powyższej przesłanki przy opracowywaniu aktu wykonawczego; wprowadzenie do wyliczenia w ust. 2 wskazuje na konieczność opiniowania „na stanowisko kierownicze”, a trudno opiniować dopiero kandydatów na te stanowiska; kierownicy, przy obecnym brzmieniu ustawy, znajdują się poza zakresem opiniowania; należy także, wobec utworzenia uczelni, uwzględnić w opiniowaniu realizację zadań przez funkcjonariuszy zajmujących stanowiska nauczycieli w uczelni Służby Więziennej, stąd wprowadzony przepis ust. 3;
- 25) zmiany w art. 88 nadają kompetencje związane z wydawaniem opinii służbowych także Rektorowi i Prorektorowi uczelni;
- 26) w art. 89 – za uzasadnione uznano wydłużenie okresów opiniowania; praktyka bowiem nie uzasadnia tak częstego opiniowania, a dłuższy okres pozwala na pełniejszą opinię; projektuje się natomiast możliwość opiniowania niezależnie od przewidzianych terminów; niezbędne stało się też określenie terminów opiniowania dla funkcjonariuszy w służbie kandydackiej;
- 27) w art. 96 w ust. 1 w związku z przepisami dotyczącymi służby kandydackiej należało wprowadzić obligatoryjną przesłankę zwolnienia funkcjonariusza

w związku z nieprzydatnością do służby stwierdzoną w okresie służby kandydackiej analogicznie do opinii o nieprzydatności w służbie przygotowawczej oraz w zakresie ust. 2 dwie przesłanki fakultatywne, z których pierwsza jest związana z brakiem postępów w nauce w służbie kandydackiej, oraz dodatkowej przesłanki, „gdy dalsze pozostawanie funkcjonariusza w służbie nie da się pogodzić z dobrem służby”; ta ostatnia przesłanka jest niezbędna dla zapewnienia prawidłowego toku służby w sytuacji, gdy pozostawienie w służbie funkcjonariusza, który np. nawiązał nielegalne kontakty z zorganizowaną przestępczością lub w sposób niebudzący wątpliwości popełnił przestępstwo, narazić by mogło Służbę na utratę wizerunku; sytuacja taka wymaga tego, aby dla właściwego wizerunku służby funkcjonariusz został z niej zwolniony niezwłocznie w trybie decyzji administracyjnej, od której przysługuje odwołanie i skarga do sądu; zwolnienia ze służby z przyczyny określonej w art. 96 ust. 2 pkt 10 dokonuje przełożony przełożonego właściwego do mianowania funkcjonariusza na ostatnio zajmowane stanowisko służbowe;

- 28) w art. 97 w ust. 1 w pkt 2a dodano przesłankę wygaśnięcia stosunku służbowego w przypadku nieukończenia kursu przygotowawczego, nieuzyskania pozytywnej opinii służbowej albo nie poddania się immatrykulacji, czyli przyjęcia w poczet studentów; powyższe podstawowe obowiązki, których spełnienie przez funkcjonariusza pozwala na stosowanie dalszych przepisów, bez nałożenia sankcji wygaśnięcia stosunku służbowego, pozostawałyby bez skutków prawnych; jednocześnie dla stwierdzenia spełnienia powyższych obowiązków przez kandydata i stwierdzenia podstaw do wygaśnięcia stosunku służbowego nie jest konieczne prowadzenie postępowań administracyjnych skutkujących wydaniem decyzji administracyjnej, gdyż organ nie ma w tym zakresie możliwości wyboru decyzji, a postępowanie powinno być obligatoryjne;
- 29) w art. 103 dodano przesłankę z art. 96 ust. 2 pkt 8, tj. obciążenia kosztami szkolenia funkcjonariusza, który dwukrotnie w sposób zawiniony nie stawiał się na badania lekarskie lub obserwację w podmiocie leczniczym, a także dodano konieczność obciążenia kosztami nauki w uczelni Służby Więziennej, także w przypadku zawinionego nieukończenia szkolenia oraz przerwania nauki; konieczne jest także dookreślenie w projektowanym ust. 4 sposobu obliczania kosztów zakwaterowania funkcjonariusza Służby Więziennej otrzymanych

w czasie szkolenia; w związku z powyższym przyjęto za podstawę ustalenia tych kosztów wysokość diety określonej w przepisach o zasadach ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, co stanowiłoby jednakowe rozwiązanie dla wszystkich kierowników jednostek, niezależnie od miejsca i okresu odbywania szkolenia; brak jednolitego unormowania tej kwestii może powodować, że każdy kierownik jednostki przyjmie odrębne zasady ich rozliczania (np. przez obliczenie zużycia wody, prądu, gazu, wywóz nieczystości itp.); brak regulacji w tym zakresie uniemożliwia pełną realizację art. 103 i art. 104 ustawy o Służbie Więziennej oraz niejednorodność postępowania w tym zakresie, przy czym sprawa jest niezwykle pilna w związku z koniecznością ustalania na bieżąco kosztów szkolenia funkcjonariuszy odchodzących ze służby, z przyczyn określonych w art. 96 ust. 1 pkt 2 i 8 oraz art. 97 ust. 1 pkt 2–8 ustawy; przepis porządkuje i ujednolica w Służbie Więziennej sposób obliczania kosztów zakwaterowania i postępowanie przełożonych; powyższa regulacja powinna wynikać z przepisów ustawy;

- 30) w art. 104 ust. 2 zmiana ma charakter porządkujący w zakresie dodania Rektora;
- 31) w art. 106 w ust. 1 usunięto sformułowanie „zrewaloryzowanej”, które jest zbędne w świetle nowego art. 103;
- 32) w art. 119 w ust. 1 pkt 3 zrezygnowano z określania form doskonalenia zawodowego, co zawężyło stosowanie przepisu; według propozycji funkcjonariusz otrzyma wyżywienie na czas wykonywania obowiązków służbowych podczas szkoleń i doskonalenia zawodowego w ośrodkach szkolenia i w uczelni bez względu na formę tych szkoleń;
- 33) w art. 134a wskazano, iż wymiar i rozkład czasu służby funkcjonariusza będącego nauczycielem akademickim regulują przepisy ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 34) art. 166 uchylono ze względu na włączenie zakresu tego przepisu do rozdziału 6a dotyczącego kształcenia i szkolenia funkcjonariuszy (art. 43zr), w celu wprowadzenia prawidłowej systematyki;
- 35) w art. 168 ust. 2 uzupełniono przepis dotyczący ustalenia dla funkcjonariuszy służby kandydackiej naliczeń stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w przypadku wygaśnięcia stosunku

służbowego w wysokości kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu roku poprzedniego, ustalonego na podstawie odrębnych przepisów; analogiczne uregulowania zawierają ustawy pragmatyczne dotyczące innych służb mundurowych;

- 36) zmiany w art. 192 – zmiana ma charakter porządkujący; w zakresie uprawnień mieszkaniowych do podejmowania decyzji dotyczących Rektora upoważnia się Dyrektora Generalnego, natomiast w przypadku uprawnień pracowników uczelni Służby Więziennej takie decyzje będą wydawane przez Rektora;
- 37) nowelizacja art. 205 jest następstwem nowelizacji art. 56 ust. 3 uwzględniającego w określeniu przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej miesięcznej równowartości nagrody rocznej;
- 38) zmiana art. 208 ust. 1 i 3 oraz dodanie art. 208a–208e mają na celu określenie dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zadań polegających na opiece nad psem specjalnym lub służbowym, pełnieniu funkcji rzecznika dyscyplinarnego, pełnieniu funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej oraz pełnieniu funkcji w uczelni Służby Więziennej, z tytułu których funkcjonariusz otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie; w dotychczasowych przepisach powyższe dodatkowe wynagrodzenie przysługiwało za realizację zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, a dookreślenie tych zadań nastąpiło dopiero w akcie wykonawczym, wydanym z upoważnienia ust. 3; ze względu na charakter regulacji powinna ona stanowić materię ustawową; w dotychczasowych przepisach w rozumieniu przepisu wykonawczego wydanego na podstawie art. 208 ust. 3 dodatkowe wynagrodzenie przysługiwało za zadania, które polegały na opiece nad psem, miesięcznie do 10% podstawy wynagrodzenia, proporcjonalnie do liczby sprawowanej opieki, oraz za pełnienie funkcji rzecznika dyscyplinarnego od 2 do 4% podstawy wynagrodzenia za poszczególne czynności realizowane w toku postępowania dyscyplinarnego; w projektowanych przepisach ustawowych (art. 208a–208d) określono kwotowo górną granicę wysokości dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zadań określonych w tych przepisach; za sprawowanie opieki nad psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie będzie wynosiło do 153 zł miesięcznie; w zakresie opieki nad psem nałożono obowiązek na bezpośredniego przełożonego w zakresie składania wniosku w sprawie wypłaty wynagrodzenia, zwalniając tym samym z tego

obowiązku funkcjonariusza (art. 208a ust. 3); natomiast w zakresie sprawowania funkcji rzecznika dyscyplinarnego zmieniono zasady i wysokość tego wynagrodzenia; w myśl projektowanego art. 208b rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 762 zł z tytułu wyznaczenia na rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego lub do 153 zł w przypadku uczestniczenia w postępowaniu dyscyplinarnym w związku z udzielaniem pomocy innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu; uznano, że zakres spraw związanych z prowadzeniem uciążliwego i skomplikowanego postępowania dowodowego, niezależnie od wykonywanych stałych obowiązków służbowych, uzasadnia nie tylko podwyższenie wynagrodzenia z tego tytułu, ale i nie uzasadnia rozczłonkowania tej kwoty na poszczególne czynności, jak w przepisach dotychczasowych; w art. 208 do katalogu zleconych zadań należało również dodać zadania mentora (opiekuna), który szkoli nowo przyjętych funkcjonariuszy w pierwszych dniach służby w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej; zakres i poziom realizacji tych obowiązków ma niezwykle istotny wpływ na kształtowanie postaw nowo przyjętych funkcjonariuszy oraz poziom ich wykszolenia, przy czym obowiązki te są realizowane przez mentorów niezależnie od ich obowiązków realizowanych w jednostce organizacyjnej, w której na stałe pełnią służbę; wysokość dodatkowego wynagrodzenia wyniesie miesięcznie do 153 zł za realizację poszczególnych zadań (art. 208c); dodano również nowe zadanie, które polega na pełnieniu funkcji w uczelni Służby Więziennej: prorektora lub dziekana (do 1219 zł), prodziekana (do 1067 zł), kierownika instytutu (do 914 zł), zastępcy kierownika instytutu lub kierownika katedry (do 762 zł), zastępcy kierownika katedry lub kierownika zakładu (do 610 zł), zastępcy kierownika zakładu lub członka komisji rekrutacyjnej lub egzaminacyjnej (do 457 zł), proporcjonalnie do liczby dni sprawowanej funkcji (art. 208d); w stosunku do dotychczasowych przepisów wprowadzono nowe zasady wypłaty, których dokonuje z urzędu kierownik jednostki, a nie na wniosek; wypłata ma nastąpić wraz z wypłatą należnego uposażenia za miesiąc następujący po miesiącu, w którym funkcjonariusz wykonywał zadania służbowe, a nie jak dotychczas w terminie 30 dni (art. 208e);

- 39) zmiany w art. 231 w ust. 2 i 8 zmierzają do jednoznacznego określenia w ustawie, który przełożony jest właściwym przełożonym dyscyplinarnym w stosunku do

funkcjonariusza odwołanego ze stanowiska zajmowanego na podstawie powołania i pozostawionego na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy do dyspozycji przełożonego, o którym mowa w art. 63 ust. 2 ustawy; w związku z powyższym zgłaszają wnioski o wyłączenie przełożonego i prowadzenie postępowania przez wyższego przełożonego; w celu wykluczenia wątpliwości w tym zakresie, zmiana art. 231 w ust. 2 sprzyja ujednoczeniu postępowania, a jednocześnie wpłynie na skrócenie postępowań, które z uwagi na konieczność ustalenia właściwości przełożonego były znacznie wydłużone; ponadto do istniejących przepisów w ust. 8 pkt 1 i 2 dodano wyższego przełożonego dyscyplinarnego Rektora i Prorektora uczelni Służby Więziennej.

Ponadto w ustawie o Służbie Więziennej projektuje się zmiany mające na celu urealnienie uregulowanej w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 888) oraz w art. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631) zasady podległości Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz całej Służby Więziennej Ministrowi Sprawiedliwości. Dodawany art. 1a przyznaje Ministrowi Sprawiedliwości możliwość przeprowadzania kontroli organów Służby Więziennej i jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, o których mowa w art. 7 i art. 8 ust. 1 ustawy o Służbie Więziennej, która będzie przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. poz. 1092). Intencją tego przepisu jest wskazanie bezpośrednio w ustawie o Służbie Więziennej organom i jednostkom organizacyjnym Służby Więziennej na możliwość przeprowadzania kontroli ich działalności przez Ministra Sprawiedliwości. Umocowanie Ministra Sprawiedliwości w ustawie o Służbie Więziennej do przeprowadzania kontroli ma swoje uzasadnienie w szczególnym charakterze tej ustawy, która reguluje ustrój Służby Więziennej, jej organizację oraz prawa i obowiązki funkcjonariuszy Służby Więziennej. Adresaci wprowadzanej regulacji, tj. organy i jednostki organizacyjne Służby Więziennej wszystkich szczebli, wykonując ustawowe zadania Służby Więziennej, która jest formacją podległą Ministrowi Sprawiedliwości, będą świadomi o możliwości przeprowadzania kontroli swojej działalności przez Ministra Sprawiedliwości. Ustawa o kontroli w administracji rządowej ma charakter bardzo ogólny. Biorąc pod uwagę, że Służba Więzienna jest umundurowaną i uzbrojoną formacją, a Dyrektor Generalny Służby Więziennej nie jest organem administracji rządowej, wprowadzenie takiego

przepisu do ustawy o Służbie Więziennej wykluczy wszelkie wątpliwości interpretacyjne dotyczące uprawnień Ministra Sprawiedliwości do przeprowadzania kontroli organów i jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

Dodanie w ustawie o Służbie Więziennej art. 1a oraz art. 74a umożliwi Ministrowi Sprawiedliwości faktyczne i efektywne wykonywanie zadań nadzorczych i kontrolnych względem centralnej komórki organizacyjnej Służby Więziennej, jaką jest Centralny Zarząd Służby Więziennej, okręgowych inspektoratów tej Służby oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

Uregulowana ustawowo możliwość oddelegowania funkcjonariuszy do pełnienia służby w Ministerstwie Sprawiedliwości spowoduje, że ich ewentualne czynności wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej nie będą nacechowane względami podległości służbowej.

W przedmiotowym projekcie określono, iż w okresie oddelegowania do oddelegowanego funkcjonariusza nie stosuje się art. 77 pkt 2 oraz art. 81 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. Odwołanie funkcjonariusza z oddelegowania będzie stanowiło suwerenną decyzję Ministra Sprawiedliwości, co będzie miało wpływ na wykonywane zadania i spowoduje niezależność w wykonywanych obowiązkach. Określono również, iż przeniesienie na niższe stanowisko służbowe, zwolnienie ze służby oraz zawieszenie w czynnościach służbowych (w przypadku, o którym mowa w art. 94 ust. 2) oddelegowanego funkcjonariusza będzie wymagało zgody Ministra Sprawiedliwości.

Mając na uwadze ewentualne wątpliwości, w przedmiotowym projekcie (zmiany dokonywane w art. 80 ustawy o Służbie Więziennej) określono podmiot wypłacający oddelegowanemu funkcjonariuszowi świadczenia, o których mowa w art. 80 ust. 1, oraz podmiot uprawniony do udzielania urlopu oddelegowanemu funkcjonariuszowi.

Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w ustawie o Służbie Więziennej art. 80a zawiera regulacje dotyczące kwestii należności z tytułu podróży służbowej funkcjonariusza oddelegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Dodawany w art. 219 pkt 5a uzupełnia rodzaje spraw wynikające z podległości służbowej, które rozstrzyga się w formie rozkazu personalnego.

V. Zmiany w innych ustawach (art. 2 do art. 11)

W związku z projektowanymi przepisami dotyczącymi służby kandydackiej oraz utworzeniem nowej szkoły wyższej Służby Więziennej, były konieczne zmiany w kilku ustawach. Zmiany mają charakter porządkujący i włączają do systemu prawnego identyczne uprawnienia dla Ministra Sprawiedliwości, aktualnie przysługujące ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie podległych mu służb mundurowych i istniejących w ramach ich struktur szkół wyższych i służby kandydackiej. W związku z powyższym, uwzględniając ponadto nowy podmiot, tj. funkcjonariusza Służby Więziennej w służbie kandydackiej, projektuje się zmiany w następujących ustawach:

- 1) ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) – art. 2 projektu;
- 2) ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r. poz. 708, z późn. zm.) – art. 3 projektu;
- 3) ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383, z późn. zm.) – art. 4 projektu;
- 4) ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r. poz. 966, z późn. zm.) – art. 5 projektu;
- 5) ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952) – art. 6 projektu;
- 6) ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938, z późn. zm.) – art. 7 projektu;
- 7) ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.) – art. 8 projektu;
- 8) ustawie z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1120) – art. 9 projektu;

- 9) ustawie z dnia 28 listopada 2014 r. o komisjach lekarskich podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych (Dz. U. poz. 1822, z późn. zm.) – art. 10 projektu;
- 10) ustawie z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. poz. 2176) – art. 11 projektu.

Zmiana ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” wynika z konieczności uelastycznienia planowanych przez resort sprawiedliwości inwestycji związanych z modernizacją infrastruktury wykorzystywanej w Służbie Więziennej. Zaproponowana zmiana polega na nadaniu nowej treści załącznikowi nr 1 do ustawy i *de facto* ogranicza się do zmiany brzmienia lp. 6 „Poprawa stanu technicznego infrastruktury budowlanej” na „Budowa nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowa i poprawa infrastruktury budowlanej” oraz zaproponowania zmodyfikowanych kwot przeznaczonych na to przedsięwzięcie oraz dodatkowo na przedsięwzięcia określone w lp. 7–9, tj. zakup i wymiana taboru samochodowego, modernizacja systemów informatycznych i systemów łączności oraz modernizacja podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności. Zmiana ta wymusiła również konieczność nowelizacji art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. polegającej na zmianie nazwy wymienionego przedsięwzięcia.

Przedstawiona propozycja ma na celu urealnienie zamierzeń inwestycyjnych Służby Więziennej odnoszących się również do budowy nowych jednostek penitencjarnych oraz uczelni Służby Więziennej. W ramach tego przedsięwzięcia, ograniczając zakładany pierwotnie zakres prac modernizacyjnych w Zakładzie Karnym w Stargardzie, Zakładzie Karnym w Przytułach Starych, Oddziale Zewnętrznym Aresztu Śledczego w Lubsku w Wałowicach, wygospodarowano środki pozwalające na sfinansowanie budowy wyższej szkoły Służby Więziennej (zmiany w zakresie zadania określonego jako lp. 6 odnoszące się do kwot przeznaczonych na lata 2018, 2019 i 2020 oraz suma kwot z tego zadania).

Ponadto dla zapewnienia finansowania budowy uczelni Służby Więziennej zmniejszono nakłady środków finansowych przewidzianych na modernizację podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności, zakup i wymianę taboru samochodowego oraz

modernizację systemów informatycznych i systemów łączności (zmiany kwot w zakresie zadań określonych, jako lp. 7, 8 i 9).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Zgodnie z opinią MSZ z dnia 3 października 2017 r. projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega procedurze notyfikacji w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Patryk Jaki – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pan Marcin Strzelec, główny specjalista w Departamencie Wykonania Orzeczeń i Probacji; tel. (22) 23-90-278; e-mail: marcin.strzelec@ms.gov.pl</p> <p>Pani Grażyna Leoncewicz, główny specjalista ds. legislacji w Departamencie Legislacyjnym; tel. (22) 52-12-449, e-mail: grazyna.leoncewicz@ms.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 10.07.2017 r. 7.09.2017 r. 24.09.2017 r. 02.10.2017 15.11.2017 r.</p> <p>Źródło: inne</p> <p>Nr w wykazie prac RM: UD249</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. Kompleksowa reforma systemu naboru i szkolenia kadr Służby Więziennej

System szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej wymaga pilnych zmian dostosowujących jego newralgiczne obszary do wymogów współczesności.

W ramach analiz przeprowadzonych w Centralnym Zarządzie Służby Więziennej stwierdzono kluczowe wyzwania i potrzeby stanowiące pole do przeprowadzenia zmian w Służbie Więziennej. W ramach wymienionych prac wskazano następujące podstawowe zagadnienia:

1. Rozproszony i niezbyt przejrzysty proces naboru do Służby Więziennej.
2. Zbyt słabe instytucjonalne przeszkolenie funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności w początkowym okresie służby.
3. Ograniczona zdolność do samodzielnego rozwiązywania problemów przez funkcjonariuszy różnych szczebli i niedostateczna współpraca funkcjonariuszy różnych pionów służb.
4. Konieczność przygotowania jasnych kryteriów i możliwości rozwoju zawodowego.
5. Brak systemu szkolenia pracowników cywilnych.

Stwierdzono, że w celu dalszego zwiększania profesjonalizacji służby i podnoszenia jakości kształcenia kadr Służby Więziennej należy:

1. Zmienić model rekrutacji kandydatów do Służby Więziennej (w tym wprowadzenie służby kandydackiej).
2. Utworzyć uczelnię Służby Więziennej (obok Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej, ośrodków szkolenia Służby Więziennej i ośrodków doskonalenia kadr Służby Więziennej).
3. Określić wymogi w zakresie wykształcenia na stanowiskach w poszczególnych korpusach oraz obowiązek złożenia egzaminu na stopień, do którego złożenia funkcjonariusz musi przejść szkolenie zawodowe; dopiero zdanie odrębnego egzaminu będzie podstawą do nadania stopnia; wskazać jednocześnie podstawę do określenia zakresu tematycznego egzaminu na pierwszy stopień, w drodze zarządzenia, co pozwoli na aktualizowanie jego treści przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

II. Kwestia systemu szkolenia oraz doskonalenia zawodowego w Służbie Więziennej

System szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej wymaga pilnych zmian dostosowujących jego newralgiczne obszary do wymogów współczesności. W szczególności do takich zmian zaliczyć należy utworzenie uczelni Służby Więziennej. Aktualnie więziennictwo nie dysponuje wewnętrznym systemem kształcenia własnych kadr na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a jedynie pozyskuje do swoich szeregów osoby z wyższym wykształceniem będące absolwentami wyższych uczelni cywilnych. Rozwiązanie to – w świetle analizy wolnorynkowej oferty edukacyjnej – z perspektywy interesów wymiaru sprawiedliwości nie sprawdza się ze względu na ukierunkowanie pozaresortowych uczelni na przygotowanie absolwentów do pracy w różnych instytucjach, co w warunkach rynku pracy jest zupełnie zrozumiałe. Powoduje to jednak nieadekwatne przygotowanie tychże

absolwentów do pracy i jej specyfiki w więziennictwie. Efekt ten dodatkowo jest spowodowany relatywnie dużą hermetycznością więziennictwa, co sprawia że programy studiów uczelni cywilnych nie mogą zawierać wszystkich treści niezbędnych do przygotowania absolwentów do tego trudnego oraz bardzo specjalistycznego zawodu. Stąd jednym z filarów reformy systemu kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej jest koncepcja powołania resortowej uczelni Służby Więziennej na wzór rozwiązań sprawdzonych, bo stosowanych od wielu lat w Wojsku Polskim, Policji czy w Państwowej Straży Pożarnej.

System kształcenia i rozwoju funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych Służby Więziennej opiera się obecnie na działalności czterech ośrodków szkolenia, które w ramach działalności dydaktycznej prowadzą różne formy szkoleń. Działalność szkoleniowa jest realizowana w następujących ośrodkach:

1. Centralnym Ośrodkiem Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu (COSSW w Kaliszu) – większość szkoleń zawodowych funkcjonariuszy Służby Więziennej (szkolenia na pierwszy stopień podoficerski, chorążego i oficerski) oraz większość szkoleń specjalistycznych ochronnych.
2. Ośrodkiem Szkolenia Służby Więziennej w Kulach wraz z oddziałem zamiejscowym w Sulejowie (OSSW w Kulach) – szkolenia zawodowe na pierwszy stopień podoficerski, kursy przygotowawcze oraz część doskonalenia zawodowego (głównie warsztaty profilaktyki stresu oraz treningi umiejętności psychospołecznych).
3. Ośrodkiem Szkolenia Służby Więziennej w Popowie (OSSW w Popowie) – część szkoleń specjalistycznych pozaochronnych oraz część doskonalenia zawodowego.
4. Ośrodkiem Doskonalenia Kadr Służby Więziennej w Suchej wraz z oddziałem zamiejscowym w Zwartowie (ODK SW w Suchej) – część szkoleń specjalistycznych pozaochronnych, część kursów przygotowawczych oraz część doskonalenia zawodowego.

W ramach szkolenia i doskonalenia zawodowego w trakcie roku 2016 zrealizowano łącznie **256 szkoleń**, w których przeszkolono **10 340 osób** (2322 kobiety i 8015 mężczyzn):

- a) **9438** funkcjonariuszy,
- b) **902** pracowników cywilnych.

Powyższe kształcenie w Służbie Więziennej jest prowadzone całkowicie w modelu wewnętrznym, przy wykorzystaniu ośrodków szkolenia stanowiących jednostki organizacyjne Służby Więziennej i wykładowców – funkcjonariuszy Służby Więziennej. Jest to edukacja pozaformalna, przez to kompetencje kadry Służby Więziennej nie są w oczywisty sposób równoważne tym zdobytym przez kadry innych formacji. Metodyka szkolenia jest stara i archaiczna, z prymatem teorii i nauczania, nad praktyką i kształceniem.

Ponadto obecnie Służba Więzienna posiada ograniczone możliwości kształcenia stacjonarnego (najmniejsza baza noclegowa spośród wszystkich służb mundurowych). Powoduje to, że liczba form kształcenia w zestawieniu z liczebnością kadry (funkcjonariusze oraz pracownicy cywilni stanowią ogółem około 30 tys. osób) wydaje się dalece niewystarczająca i nierównomiernie rozłożona w czasie (głównie w pierwszych latach pracy lub służby) oraz nierównomiernie rozłożona na poszczególne grupy stanowisk.

Przedstawione poniżej dane jednoznacznie wskazują, że zbyt mało funkcjonariuszy bierze udział w formach doskonalenia zawodowego (zestawienie nie uwzględnia dublowania, tj. kilku szkoleń jednego funkcjonariusza w danym roku). Statystyczny funkcjonariusz szkoli się raz na 8 lat przez 3–4 dni (średnia trwania kursu). Rezultatem braku odpowiednich szkoleń oraz form doskonalenia zawodowego niewątpliwie jest ograniczona zdolność do samodzielnego rozwiązywania problemów przez funkcjonariuszy różnych szczebli i niedostateczna współpraca funkcjonariuszy różnych pionów służb.

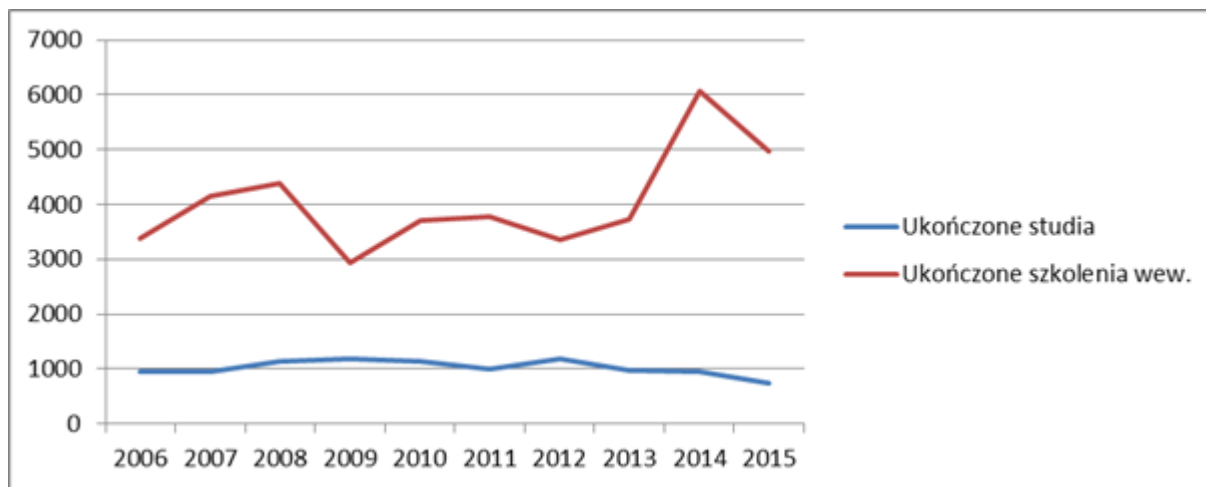
Widoczna jest również bardzo duża i pozytywna, ale niezagospodarowana inicjatywa w podnoszeniu kompetencji w ramach studiów wyższych (patrz wykres i tabela poniżej). Wzrost liczby form doskonalenia zawodowego w latach 2014–2015 może wynikać z realizacji programów Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Ukończone studia wyższe oraz wewnętrzne formy doskonalenia

ROK	UKOŃCZONE				% szkol. wew.	ZATRUDNIENI		ROK
	studia wyższe	studia zawod.	łącznie studia	szkoleni a wew.		f-sze	cyw.	
2005	412	236	648	3209	14%	23688	1291	2005
2006	347	601	948	3383	14%	24437	1307	2006
2007	345	601	946	4156	16%	25735	1493	2007
2008	536	589	1125	4393	16%	26942	1674	2008
2009	589	598	1187	2946	11%	27549	1926	2009
2010	508	626	1134	3709	13%	27562	1950	2010
2011	520	481	1001	3773	14%	27566	1966	2011
2012	610	567	1177	3366	12%	27567	1962	2012
2013	599	367	966	3725	14%	27571	1994	2013
2014	523	434	957	6060	22%	27542	1862	2014
2015	409	326	735	4981	18%	27542	1862	2015
ŁĄCZNIE	4986	5190	10176	40492				
ŚREDNIA				14%				

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Ukończone studia wyższe oraz wewnętrzne formy doskonalenia

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

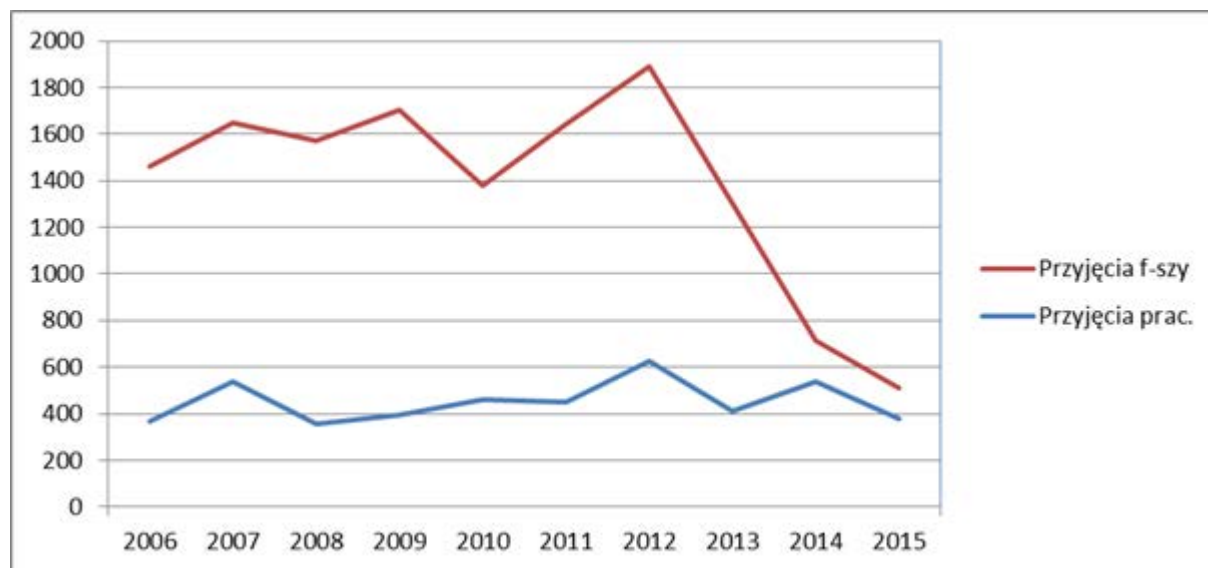
Brakuje zróżnicowania programów kształcenia – w podstawowym zakresie identyczne z programem szkolenia podoficerów są programy kształcenia oficerów. Szkolenia są zbyt krótkie i niepogłębione, w szczególności w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi. Proces odbywa się bez udziału akademickiej kadry dydaktycznej. W obecnym systemie brak jest także czytelnych ścieżek rozwoju zawodowego. Ograniczona jest motywacja do podnoszenia kwalifikacji zawodowych (stagnacja i oczekiwanie na automatyczne awanse), co zmienić może zmiana systemu kształcenia dająca możliwości rozwoju i podnoszenia kwalifikacji. Skutkuje to również dużą fluktuacją kadry, w szczególności wśród pracowników cywilnych.

Na podstawie powyższych danych można zaobserwować wzrost odejść i przyjęć do Służby Więziennej wynikający z dobrej koniunktury na rynku pracy. Taka fluktuacja nie sprzyja rozwojowi zawodowemu zarówno funkcjonariuszy, jak i pracowników cywilnych Służby Więziennej. Jednym z powodów takiego zjawiska może być zbyt słabe instytucjonalne przeszkolenie funkcjonariuszy i pracowników do wykonywania obowiązków służbowych, w szczególności w początkowym okresie służby oraz rozproszony i niezbyt przejrzysty proces naboru do Służby Więziennej.

Obserwowany jest stały i bardzo wysoki roczny poziom przyjęć pracowników cywilnych (ok. 25%), co oznacza średni czas pracy w Służbie Więziennej na poziomie 4 lat.

Analiza fluktuacji kadry oraz wybranych elementów szkolenia w Służbie Więziennej w latach 2006–2015

Przyjęcia funkcjonariuszy i pracowników cywilnych

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Liczba przyjęć oraz zatrudnionych w służbie więziennej (funkcjonariusze oraz pracownicy cywilni)

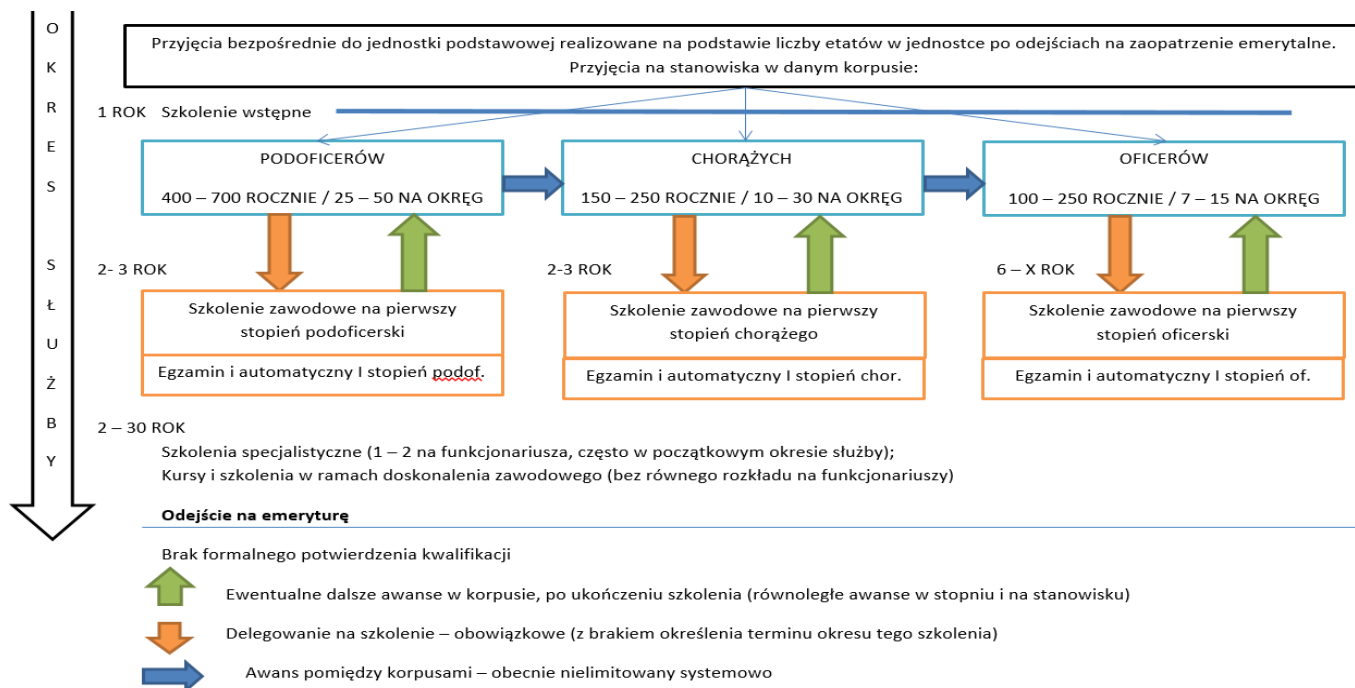
ROK	PRZYJĘCIA							ZATRUDNIENI		ROK
	of.	chor.	podof.	łącznie f-szy	łącznie f-szy (bez nowych et.)	prac.	łącznie prac. (bez nowych et.)	f-sze	cyw	
2005		630	1235	1865		333		23688	1291	2005
2006		675	1533	2208	1459	385	369	24437	1307	2006
2007		883	2064	2947	1649	723	537	25735	1493	2007
2008		811	1968	2779	1572	536	355	26942	1674	2008
2009		607	1703	2310	1703	646	394	27549	1926	2009
2010		384	1006	1390	1377	482	458	27562	1950	2010
2011		445	1201	1646	1642	463	447	27566	1966	2011
2012		494	1395	1889	1888	622	626	27567	1962	2012
2013	69	166	1071	1306	1302	443	411	27571	1994	2013
2014	46	88	551	685	714	403	535	27542	1862	2014
2015	22	79	408	509	509	376	376	27542	1862	2015
ŁĄCZNIE				17669	13815	5079	4508			
ŚREDNIA					1381,5		450,8			

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Uwaga: Nie dysponujemy danymi o przyjęciach na stanowiska oficerskie, chorążych i podoficerskie w latach 2005–2012. Prezentowane dane to wartości przyjęć do działów ochrony wprowadzone w pole przyjęcia podoficerów oraz pozostałe w pola przyjęcia chorążych, co może zaniżać liczbę przyjęć podoficerów.

Nabór do Służby Więziennej jest obecnie realizowany niezależnie przez dyrektorów jednostek podstawowych, bez wspólnych i szczegółowych kryteriów naboru. Jest ograniczona zatem możliwość przeciwdziałania nepotyzmowi i innym niepożądanym procesom.

Obecny model naboru i kształcenia.

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami nowozatrudniony w Służbie Więziennej funkcjonariusz jest kierowany na szkolenie wstępne. Szkolenie wstępne jest pierwszym etapem szkolenia wszystkich nowoprzyjętych do służby, a jego celem jest ogólne zapoznanie funkcjonariusza z podstawowymi aktami prawnymi regulującymi działalność penitencjarną oraz zapoznanie z praktycznym wykonywaniem obowiązków służbowych.

Funkcjonariusz może rozpocząć szkolenie zawodowe, o ile zostanie skierowany na nie przez kierownika jednostki organizacyjnej po pozytywnym zakończeniu szkolenia wstępnego.

Szkolenie zawodowe stanowi kontynuację oraz rozszerzenie treści programowych szkolenia wstępnego funkcjonariusza. Celem szkolenia zawodowego kandydatów na pierwszy stopień podoficerski Służby Więziennej, które jest organizowane w systemie skoszarowanym, jest przygotowanie funkcjonariuszy do wykonywania zadań w zakresie samodzielnego pełnienia służby na zajmowanych stanowiskach służbowych, poszerzanie wiedzy i umiejętności zawodowych, kształtowanie humanistycznych postaw, praworządnego działania oraz wspieranie rozwoju osobistego i promocji zdrowia.

Szkolenie chorążych Służby Więziennej jest organizowane w systemie skoszarowania, który stanowi integralny element szkolenia przez imitowanie warunków służby i jest przeznaczone dla funkcjonariuszy o specjalizacji: ochronna, kwatermistrzowska, finansowa, ewidencyjna, służby zdrowia, administracyjna, penitencjarna i zatrudnienia. Szkolenie ma na celu przygotowanie funkcjonariuszy do wykonywania zadań w zakresie samodzielnego pełnienia służby na zajmowanych stanowiskach służbowych, poszerzanie wiedzy i umiejętności zawodowych, kształtowanie humanistycznych postaw, praworządnego działania oraz wspieranie rozwoju osobistego i promocji zdrowia. Ponadto zmierza do kształtowania umiejętności pracy zespołowej, zarządzania zasobami ludzkimi, inicjatywy, kreatywności oraz zdolności samodzielnego podejmowania decyzji.

Szkolenie specjalistyczne stanowi uzupełnienie i rozszerzenie treści szkolenia zawodowego w zakresie przygotowującym funkcjonariusza do samodzielnego pełnienia służby na stanowisku służbowym wymagającym kwalifikacji specjalistycznych.

Obecnie funkcjonujący system jest zdecentralizowany oraz nie sprzyja w wystarczający sposób aktywizacji i rozwojowi zawodowemu funkcjonariuszy, którzy realizują swoje zadania w ramach działania Służby Więziennej. Brakuje ośrodka akademickiego, który zajmowałby się także doskonaleniem zawodowym oraz specjalistycznymi szkoleniami dla funkcjonariuszy Służby Więziennej (warto zauważyć, że pozostałe służby mundurowe dysponują szkołami rozwijającymi te umiejętności), co byłoby odpowiedzią na rosnące zapotrzebowanie oraz zmianę charakteru prowadzenia działań probacyjnych oraz wpływających na bezpieczeństwo obywateli.

III. Nowelizacja umożliwiająca Ministrowi Sprawiedliwości oddelegowanie funkcjonariusza Służby Więziennej do pełnienia zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości

Dodatkowo planowane jest urealnienie, uregulowanej w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji

rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, z późn. zm.), zasady podległości Centralnego Zarządu Służby Więziennej oraz całej Służby Więziennej Ministrowi Sprawiedliwości.

Ponadto projektowana nowelizacja umożliwi Ministrowi Sprawiedliwości oddelegowanie funkcjonariusza Służby Więziennej do pełnienia zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowane rozwiązanie przewiduje interwencję legislacyjną polegającą na nowelizacji ustawy o Służbie Więziennej oraz ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, w celu osiągnięcia wymienionych w pkt 1 efektów za pośrednictwem następujących narzędzi interwencji:

- 1) utworzenie uczelni i bezpośrednia rekrutacja części kandydatów do kadry oficerskiej;
- 2) zcentralizowany nabór do Służby Więziennej oparty na czytelnych kryteriach;
- 3) nowy mechanizm szkolenia kadry oficerskiej i dowódczej oparty na modelu akademickim;
- 4) możliwość podnoszenia kwalifikacji w ramach branżowej uczelni;
- 5) zmiany w organizacji i metodyce szkolenia zawodowego;
- 6) czytelne ścieżki awansu zawodowego i zmiany stanowisk oraz skuteczny system doskonalenia zawodowego.

Ministerstwo Sprawiedliwości opracowało całościową koncepcję reformy systemu naboru i szkolenia Służby Więziennej, dzięki którym Służba Więzienna stanie się nowoczesną, prężną i szanowaną formacją, która stoi na straży praworządności w Polsce i bezpieczeństwa obywateli.

Proponowane zmiany mają na celu poprawę jakości kształcenia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz dobór optymalnych kandydatów do służby. W dłuższej perspektywie przyniesie to zdecydowane zwiększenie poziomu kompetencji kadry Służby Więziennej, a to zwiększy poziom profesjonalizmu w funkcjonowaniu formacji. Reforma kształcenia pośrednio przyczyni się również do zmiany wizerunku Służby Więziennej. Projektowane rozwiązania stanowią podstawę do wykształcenia w społeczeństwie obrazu Służby Więziennej, jako nowoczesnej, fachowej i prężnej organizacji, istotnej dla bezpieczeństwa obywateli i państwa.

I. Zmiana modelu rekrutacji kandydatów do Służby Więziennej (wprowadzenie służby kandydackiej) oraz utworzenie uczelni

Proponowany zakres zmian obejmuje:

- utworzenie z inicjatywy Ministra Sprawiedliwości uczelni Służby Więziennej, jako uczelni służb państwowych,
- przebudowę modelu naboru funkcjonariuszy, z wprowadzeniem częściowego naboru do służby kandydackiej w ramach powołanej uczelni (z odniesieniem do rozwiązań stosowanych w Państwowej Straży Pożarnej),
- korekty pragmatyki służbowej oraz wewnętrznego systemu szkolenia Służby Więziennej.

Jednym z filarów reformy systemu kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej jest koncepcja powołania resortowej uczelni na wzór rozwiązań sprawdzonych, bo stosowanych od wielu lat w Wojsku Polskim, Policji czy w Państwowej Straży Pożarnej.

Utworzenie przez Ministra Sprawiedliwości nowej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej – uczelni SW, która pozwoli kształcić przyszłe kadry Służby Więziennej zarówno w ramach studiów wyższych dla kandydatów do Służby Więziennej, jak również przyszłych kandydatów na oficerów Służby Więziennej, jest jednym z kluczowych elementów reformy. Fundament funkcjonowania uczelni Służby Więziennej ma stanowić harmonijne połączenie kształcenia praktycznego opartego na bazie doświadczonych kadry Służby Więziennej z istotnym wkładem akademików i innych osób niezwiązanych z formacją, a budujących swoje kompetencje w obszarze resocjalizacji, bezpieczeństwa i kryminologii w Polsce i na świecie. Pozwalać ma to z jednej strony na promowanie dobrych praktyk realizowanych w Służbie Więziennej, a z drugiej stały dopływ wiedzy i doświadczeń wynikający z otwarcia na współpracę z przedstawicielami świata akademickiego. Zakłada się, że absolwenci uczelni Służby Więziennej dzięki uzawodowionemu kształceniu na poziomie studiów I i II stopnia będą lepiej niż dotychczas przygotowani do wieloaspektowej pracy z przestępcą, do trudu kreowania nowoczesnej resocjalizacji penitencjarnej i inicjowania społecznej readaptacji przestępców.

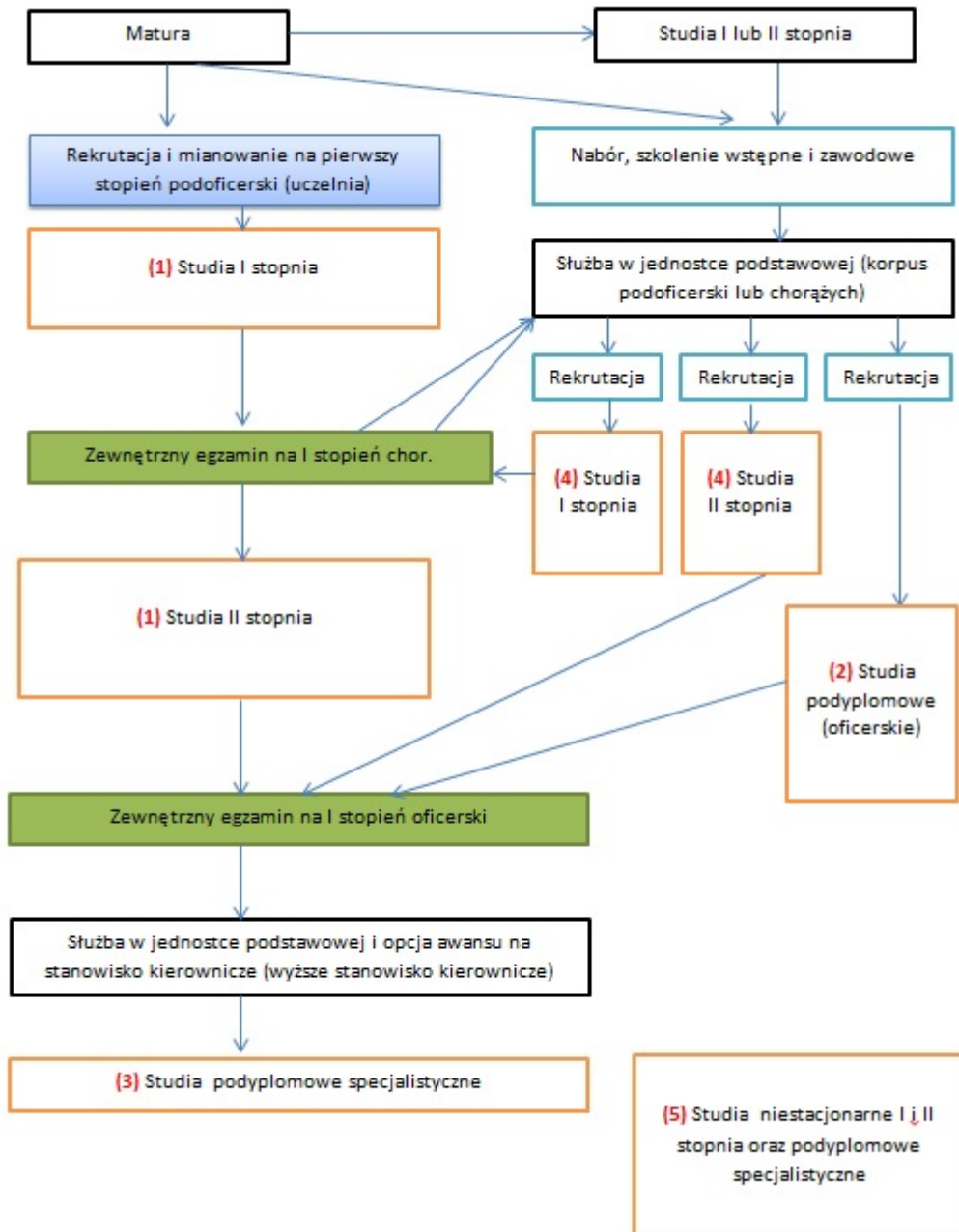
Podstawowym zadaniem uczelni będzie kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej. Kształcenie i prowadzenie badań naukowych będzie się odbywać w obszarze nauk prawnych i nauk społecznych (w zakresie nauk o bezpieczeństwie, nauk o obronności, pedagogiki, psychologii i socjologii), odpowiadającym potrzebom penitencjarnym i resocjalizacyjnym realizowanym przez Służbę Więzienną. W ramach uczelni realizowane mają być stacjonarne studia I i II stopnia (dla funkcjonariuszy w służbie kandydackiej) oraz studia podyplomowe, z czego w pierwszych trzech latach działalności uczelni będą realizowane tylko studia I stopnia.

Z uwagi na fakt że kształcenie akademickie na potrzeby Służby Więziennej praktycznie nie było do tej pory realizowane i w związku z tym nie zostały wypracowane standardy i doświadczenia umożliwiające precyzyjne podanie już na tym etapie prac planistycznych zakładanych kierunków studiów i specjalności, w ramach powszechnej oferty edukacyjnej. Planowane jest utworzenie uczelni na przełomie 2017/2018 roku, a rozpoczęcie kształcenia w kolejnym roku akademickim, właśnie po to by móc zebrać i zatrudnić przedstawicieli kadry akademickiej – pracowników naukowo-dydaktycznych i wspólnie określić szczegółowo zakres i kierunki kształcenia. Dla potrzeb kształcenia funkcjonariuszy w ramach interdyscyplinarnego spojrzenia łączącego wszystkie wymienione powyżej dziedziny nauk konieczne wydaje

się stworzenie nowego kierunku studiów – Penitencjarystyki. Trwają obecnie prace nad propozycją tego kierunku studiów I stopnia, tak by wniosek mógł być zatwierdzony do końca I kw. 2018 r. Na kolejnym etapie prac, mając na uwadze absolwentów studiów I stopnia nowej uczelni, przygotowany zostanie wniosek o dwa kierunki studiów II stopnia (Pedagogika resocjalizacyjna i Bezpieczeństwo wewnętrzne) oraz uruchomione zostaną studia podyplomowe dla kandydatów na oficerów oraz kadry dowódczej.

Służba Więzienna jest 30 tysięczną formacją (wliczając pracowników cywilnych), w której wymiana kadr jest na dość dużym poziomie (ok. 1200 osób rocznie). Jednocześnie niezbędna jest realizacja wielu form kształcenia prowadzących do podnoszenia kompetencji tej grupy zawodowej. Powyższe powodują, że podstawowym celem utworzenia uczelni jest realizacja studiów na rzecz kadry więziennictwa. Obecnie nie są więc planowane przedsięwzięcia zmierzające do rozpoczęcia kształcenia na otwartym, cywilnym rynku akademickim. Niemniej jednak, wraz z rozwojem placówki, nie wyklucza się wprowadzenie możliwości kształcenia takich osób w przyszłości.

Propozycja naboru i ścieżki awansu oraz kształcenia akademickiego w Służbie Więziennej

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Kolejne propozycje zmian w ustawie o Służbie Więziennej wynikają z intencji wprowadzenia w uczelni skoszarowanego systemu szkolenia w ramach służby kandydackiej. Rozwiązanie takie skutkuje koniecznością określenia nowej formy pełnienia służby, który w niniejszej inicjatywie legislacyjnej nazwano służbą kandydacką. Projektowane przepisy regulują służbę kandydacką pełnioną w ramach studiów w uczelni SW. Przewiduje się pełnienie służby przez kandydatów jako słuchaczy uczelni SW, którzy będą w ramach wynagrodzenia otrzymywać należność z tytułu posiadanego stopnia

służbowego Służby Więziennej od stopnia szeregowego do stopnia starszego kaprała Służby Więziennej w ramach studiów pierwszego stopnia i od stopnia młodszego chorążego do stopnia starszego chorążego Służby Więziennej na studiach drugiego stopnia.

W związku z utworzeniem uczelni oraz zmianą modelu szkolenia i kształcenia kadr, zarówno studentów tej uczelni, jak aktualnie pełniących służbę funkcjonariuszy, a także zatrudnionych pracowników, konieczne jest dodanie nowego podstawowego zadania Służby Więziennej jakim jest kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej. Jednocześnie niezbędne jest wprowadzenie do ustawy nowego organu Służby Więziennej, którym jest Rektor-Komendant uczelni SW. Będzie to przełożony funkcjonariuszy i pracowników uczelni, a także funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, którzy będą w niej kształceni.

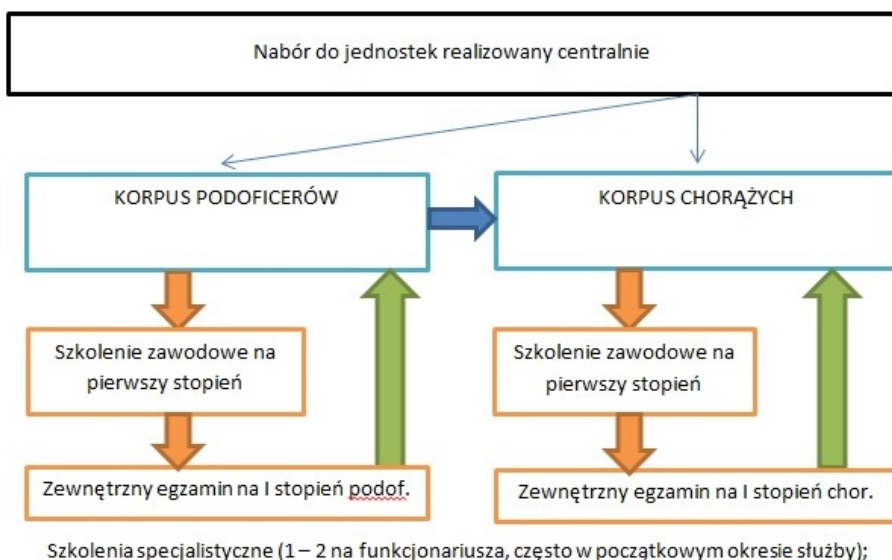
Podkreślenia wymaga, że proponowane regulacje nie będą miały wpływu na efektywność działania jednostek Służby Więziennej. Zapewnienie 80 etatów kadry akademickiej uczelni oraz docelowo 250 etatów funkcjonariuszy w służbie kandydackiej będzie możliwe w wyniku m.in. planowanej reorganizacji jednostek penitencjarnych. Ponadto aktualnie w Służbie Więziennej występują 582 wakaty funkcjonariuszy wynikające z fluktuacji kadry.

Realizacja ustawy o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” w założeniu pozwoli między innymi na uwolnienie części etatów, które służba rozdysponuje według potrzeb, w tym również na zabezpieczenie etatowe Uczelni Służby Więziennej. Aktualnie zabezpieczenie etatowe jednostek penitencjarnych uwzględnia rezerwę na potrzeby realizacji stacjonarnego szkolenia zawodowego funkcjonariuszy. Szkolenie to trwa średnio około trzy miesiące i musi zostać odbyte przez każdego funkcjonariusza. Szkołę Oficerską kończy aktualnie 250 osób rocznie, część z tych etatów może zostać przekazana na zatrudnienie funkcjonariuszy w służbie kandydackiej.

W aktualnym stanie prawnym na Szkołę Oficerską corocznie kończy 250 słuchaczy. Fluktuacja kadry na stanowiskach oficerskich w poprzednich latach przekraczała znacznie liczbę 50 oficerów. Planowany nabór do służby kandydackiej w liczbie 50 funkcjonariuszy rocznie nie spowoduje problemów z ich kształceniem i późniejszym mianowaniem na stanowiska oficerskie w jednostkach podstawowych, a jednocześnie zrealizuje potrzeby służby w tym zakresie. W przypadku zwiększenia potrzeb w zakresie stanowisk oficerskich nie wyklucza się wzrostu limitu przyjęć do służby kandydackiej na pierwszy rok studiów uczelni. Pozostała część wakatów na stanowiskach oficerskich (około 70–80%) będzie obsadzana z grona obecnych funkcjonariuszy, proponowanych przez kierowników jednostek podstawowych i delegowanych do szkolenia zawodowego (model obecnie realizowany, z tym, że wobec wszystkich kandydatów na oficerów) realizowanego w formie studiów podyplomowych (pozaformalne szkolenie zawodowe zastąpią studia).

Proponowane zmiany obejmują również określenie wymogów w zakresie wykształcenia na stanowiskach w poszczególnych korpusach oraz obowiązku złożenia egzaminu na stopień, do którego złożenia funkcjonariusz musi przejść szkolenie zawodowe. Dopiero zdanie odrębnego egzaminu będzie podstawą do nadania stopnia. Dodano jednocześnie podstawę do określenia zakresu tematycznego egzaminu na pierwszy stopień, w drodze zarządzenia, co pozwoli na aktualizowanie jego treści przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

Nabór i szkolenie podstawowe – proponowane zmiany

1. Zmiana systemu naboru na centralny
2. Przyjęcia bezpośrednie tylko do korpusów podoficerskiego i chorążych
3. Stworzenie nowego modelu szkolenia oficerskiego (nabór, szkolenie, egzamin, awans z korpusu chorążych),
4. Skrócenie terminu delegowania na szkolenie zawodowe – wstępne i zawodowe w ciągu dwóch lat
5. Zmiana metodyki szkolenia wstępnego i zawodowego
6. Zewnętrzny egzamin na pierwszy stopień (w innym ośrodku szkolenia, np. w Popowie)
7. Zmiany w systemie doskonalenia zawodowego

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

Projektowana nowelizacja pozwoli również na usankcjonowanie zmian w zakresie szkolenia funkcjonariuszy Służby Więziennej. Aktualnie w jednostkach organizacyjnych funkcjonariusze bezpośrednio po podjęciu służby odbywają pod nadzorem bezpośredniego przełożonego i mentora (opiekuna) wstępną adaptację zawodową, w celu zapoznania kandydata z jednostką organizacyjną oraz przyszłymi zadaniami, a następnie są kierowani na kurs przygotowawczy do ośrodka szkolenia. Powyższy model sprawdził się i jest odbierany pozytywnie zarówno przez kandydatów, jak

i przełożonych. Jest konieczna również zmiana w zakresie konieczności ukończenia szkolenia specjalistycznego związanego z realizacją zadań i obowiązków na konkretnym stanowisku służbowym w określonym pionie służby (np. ochrony, ewidencji, penitencjarnym, itp.). Praktyka wskazuje, że dla prawidłowego i niezakłóconego toku służby jest konieczne jak najszybsze przeszkolenie funkcjonariusza w zakresie zadań i obowiązków, które będzie realizował na konkretnym stanowisku, co jest przedmiotem szkolenia zawodowego. Dopiero przy uwzględnieniu predyspozycji, przebiegu służby, wykształcenia i opinii służbowej, a także potrzeb służby, funkcjonariusz może być skierowany na odpowiedni egzamin dla przyszłego podoficera, chorążego lub oficera Służby Więziennej.

W dotychczasowym przepisie kierownicy jednostek mogli w zależności od posiadanych wakatów mianować kandydatów nie tylko na stanowiska podoficerskie lub chorążego, ale również na stanowiska oficerskie, co blokowało te stanowiska i zobowiązywało służbę do kształcenia funkcjonariusza na przyszłego oficera bez względu na potrzeby służby i predyspozycje kandydata. Aktualne nasycenie kadry oficerami nie uzasadnia dalszego wzrostu ich liczby w służbie, nie tylko ze względów finansowych, ale przede wszystkim z uwagi na potrzeby służby i prestiż tego stanowiska. Wprowadzenie warunków określonych w proponowanym przepisie do mianowania na stanowisko oficerskie nie tylko pozwoli na prowadzenie racjonalnej polityki kadrowej i finansowej uzasadnionej potrzebami służby, ale przede wszystkim radykalnie zmieni zasady mianowania na stanowisko oficerskie. Do mianowania na stopień oficera będzie konieczne ukończenie właściwych studiów wyższych lub podyplomowych zgodnych z programem uczelni SW, ale przede wszystkim zdanie odrębnego i niezależnego od studiów egzaminu określonego przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej. Innymi słowy w odróżnieniu od zasad dotychczasowych, gdy najpierw było mianowanie na stanowisko oficerskie, a potem egzamin, według proponowanych zmian będzie najpierw egzamin, a następnie mianowanie na stanowisko oficerskie. Ponadto dochodzenie do stopnia oficerskiego będzie możliwe według trzech możliwych wariantów:

- po ukończeniu uczelni SW przez kandydatów w służbie kandydackiej,
- dla absolwentów wyższych uczelni, pełniących już służbę w ramach studiów podyplomowych w ramach uczelni SW,
- jako formy przejściowej możliwe jest także przystąpienie do egzaminu na pierwszy stopień oficerski po ukończeniu szkolenia zawodowego.

Wprowadzenie scentralizowanego modelu naboru do Służby Więziennej

Regulacja dotyczy zmiany organu uprawnionego do przeprowadzenia naboru, którym w dotychczasowym przepisie był kierownik jednostki, do której kandydat jest planowany do przyjęcia. W proponowanych przepisach nabór będzie przeprowadzał przede wszystkim Dyrektor Generalny Służby Więziennej lub dyrektor okręgowy Służby Więziennej. Projektowana regulacja przewiduje również prowadzenie naboru przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej w stosunku do kandydatów do wszystkich jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, a także dyrektora okręgowego Służby Więziennej, w stosunku do kandydatów z kilku okręgowych inspektoratów Służby Więziennej. Zostaną wprowadzone zasady publikacji informacji dotyczących naboru, precyzyjne kryteria oraz ranking kandydatów. Dzięki temu zostanie zagwarantowana możliwość pełnienia służby na podstawie ogólnej listy wakatów.

Ponadto zmieniono praktycznie wszystkie etapy postępowania kwalifikacyjnego w celu dostosowania do centralnego lub okręgowego naboru prowadzonego w stosunku do kandydatów.

Rozwiązania w zakresie naboru do służby w innych służbach mundurowych:

SIŁY ZBRÓJNE RP

Nabór. Realizowany przez wojskowe uczelnie wyższe (Wojskową Akademię Techniczną, Wyższą Szkołę Oficerską Wojsk Lądowych, Akademię Marynarki Wojennej i Wyższą Szkołę Oficerską Sił Powietrznych) oraz niezależne jednostki.

Szkolenie podstawowe. Z uwagi na charakter służby realizowane w systemie ciągłym.

Szkolenie oficerskie. Nabór i kształcenie kadry oficerskiej realizowane w całości przez wojskowe uczelnie wyższe.

POLICJA

Nabór. Realizowany przez komendy wojewódzkie.

Szkolenie podstawowe. Kilkumiesięczne, realizowane niezwłocznie o okresie służby kandydackiej.

Szkolenie oficerskie. Realizowane w formie studiów wyższych lub szkolenia oficerskiego; wspólny i niezależny egzamin na I stopień oficerski.

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA

Nabór. Realizowany przez Szkołę Główną Służby Pożarniczej oraz komendy powiatowe.

Szkolenie podstawowe. Automatyczne delegowanie na szkolenie zawodowe (~ ok. pół roku).

Szkolenie oficerskie. Realizowane w formie studiów wyższych na uczelni resortowej w trzech trybach: „podchorążych” oraz delegowania na studia zaoczne lub podyplomowe.

Źródło: Centralny Zarząd Służby Więziennej.

II. Kształcenie oraz doskonalenie zawodowe funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych Służby Więziennej

Aktualnie ustawa o Służbie Więziennej nie nakłada na pracowników obowiązków w zakresie szkolenia oraz nie określa form szkolenia. Jest zatem konieczne określenie analogicznych, jak dla funkcjonariuszy, przepisów szkoleniowych pracowników cywilnych więziennictwa. Specyfika i szczególny charakter pracy wykonywanej w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, w warunkach izolacji więziennej i w bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności wymaga szkolenia pracowników bez względu na formę zatrudnienia. Na podstawie dotychczasowego art. 45 ustawy o Służbie Więziennej tylko funkcjonariusze podlegają szkoleniu i przygotowaniu do wypełnienia zadań, do których nie przygotowują szkolenia poza służbą. Ponieważ pracownicy cywilni wykonują szereg zadań o charakterze merytorycznym tożsamych, jak funkcjonariusze, powinni oni podlegać analogicznym szkoleniom, jak funkcjonariusze. Zakres szkolenia wstępnego, przygotowującego do wykonywania przyszłych zadań i obowiązków, np. kursy wychowawców działu penitencjarnego, kurs ewidencyjny itp. oraz szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego powinien być analogiczny, jak dla funkcjonariuszy, a podstawa prawna wynikać z ustawy o Służbie Więziennej (z wyłączeniem szkolenia strzeleckiego, musztry i zadań o charakterze obronnym). Aktualnie brak jest podstawy prawnej w ustawie o Służbie Więziennej do przeprowadzania szkoleń pracowników więziennictwa, od wejścia w życie ustawy o Służbie Więziennej z dnia 9 kwietnia 2010 r. Przed wejściem w życie tej ustawy, podstawą szkolenia pracowników były przepisy wewnętrzne wydane przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, co na podstawie aktualnie obowiązującej ustawy oraz źródeł prawa powinno podlegać regulacji na poziomie przepisów ustawowych i w zakresie szczegółowego upoważnienia w drodze aktu wykonawczego. Brak regulacji w tym zakresie powoduje, że pracownicy pozostają poza obszarem szkolenia niezbędnego do prawidłowej realizacji zadań i obowiązków.

Wprowadzane zmiany w systemie szkolenia i doskonalenia zawodowego w Służbie Więziennej nie wpłyną negatywnie na możliwości funkcjonowania i wydolność systemu kształcenia kadr więziennictwa, w szczególności w zakresie możliwości kwaterowania uczestników szkoleń – funkcjonariuszy i pracowników. W pierwszej fazie funkcjonowania uczelni, tj. do czasu wybudowania nowego kampusu, prowadzone będą nowe formy kształcenia tylko w zakresie kadry oficerskiej (głównie służby kandydackiej dla przyszłych oficerów – 5 roczników po 50 osób oraz studiów podyplomowych oficerskich ok. 200 osób rocznie). Obecnie przygotowanie oficerów Służby Więziennej jest realizowane przez Centralny Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu w formie szkolenia zawodowego na pierwszy stopień oficerski dla grupy około 250–300 funkcjonariuszy rocznie. Ta forma kształcenia zostanie wygaszona i zastąpiona nowymi, co spowoduje zmniejszenie zakresu zadań ośrodka w Kaliszu o ok. 15%. Jednocześnie należy zauważyć, że Ośrodek Szkolenia Służby Więziennej w Kulach (wraz z filią w Sulejowie) realizuje przede wszystkim szkolenia zawodowe podoficerów, łącznie dla około 300 osób rocznie, oraz krótkie kursy przygotowawcze w ramach szkolenia wstępnego. Szkolenie zawodowe podoficerów może zostać przeniesione do Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu, który już teraz zajmuje się głównie tego typu kształceniem. Kursy przygotowawcze będą mogły być realizowane w obecnym miejscu (tj. w ośrodku w Sulejowie), a w przypadku zapełniania tego ośrodka, w innych tego typu placówkach, głównie w Ośrodku Doskonalenia Kadr w Suchej lub jego filii w Zwartowie, w których także realizowane są lub mogą być kursy przygotowawcze. Widoczne zwiększenie zadań edukacyjnych, jednak nieblokujące procesu szkolenia w Służbie Więziennej nastąpi być może w trzecim roku akademickim działalności uczelni, zaraz przed oddaniem do użytku nowego kampusu uczelni. Usystematyzowanie obowiązku doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy nie zwiększy znacząco zadań edukacyjnych realizowanych w Służbie Więziennej. Ponadto istnieje możliwość organizacji wielu form zewnętrznych doskonalenia zawodowego. Zapisy nowelizowanej ustawy mają za zadanie tylko ujedynolnić dostępność tych form kształcenia dla wszystkich pracowników i funkcjonariuszy formacji.

III. Oddelegowanie funkcjonariusza Służby Więziennej do pełnienia zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości

Ponadto, wejście w życie projektowanych rozwiązań umożliwi Ministrowi Sprawiedliwości prowadzenie faktycznego i efektywnego nadzoru oraz kontroli w stosunku do Centralnego Zarządu Służby Więziennej, okręgowych inspektoratów tej Służby oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej.

Projekt zawiera regulacje dotyczące oddelegowania funkcjonariuszy Służby Więziennej do pełnienia służby w Ministerstwie Sprawiedliwości. Spowoduje to, że ich ewentualne czynności wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej nie będą nacechowane względami podległości służbowej.

IV. Nowelizacja ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym

Uczelnia Służby Więziennej będzie miała charakter uczelni służb państwowych działającej na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.) i będzie nadzorowana przez Ministra Sprawiedliwości.

W tym celu niezbędne jest dokonanie zmian w ww. ustawie nadających Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienia, analogiczne do posiadanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w zakresie tworzenia uczelni służb państwowych.

V. Nowelizacja „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020”

W celu zapewnienia niezbędnego finansowania budowy uczelni SW proponuje się nowelizację ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. z 2016 r. poz. 2176). Ma to na celu umożliwienie uelastycznienia planowanych przez resort sprawiedliwości inwestycji związanych z modernizacją infrastruktury wykorzystywanej w Służbie Więziennej przewidzianej przedmiotowym programem. Zaproponowana zmiana polega na modyfikacji charakteru oraz zakresu przedsięwzięcia nr 6 programu z: „poprawa stanu technicznego infrastruktury budowlanej” na „budowa nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowa i poprawa infrastruktury budowlanej” oraz na przesunięciu części środków przewidzianych w zadaniach:

7 – Zakup i wymiana taboru samochodowego;

8 – Modernizacja systemów informatycznych i systemów łączności;

9 – Modernizacja podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności do przedsięwzięcia nr 6.

(szczegółowe informacje w tym zakresie przedstawiono w pkt. 6 OSR).

Ponadto środki finansowe niezbędne do realizacji projektu pochodzić będą z oszczędności wynikających z optymalizacji funkcjonowania Służby Więziennej, w tym obszaru kształcenia kadr, a także uzyskane w wyniku zmiany struktury organizacyjnej jednostek podstawowych, która jest już realizowana, nie będąc uzależnioną od omawianej propozycji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

NORWEGIA

W Norwegii kandydatem do pracy w jednostce penitencjarnej może być osoba w wieku co najmniej 20 lat, która przejawia dojrzałość psychiczną oraz wykazuje się niezbędną sprawnością fizyczną, odpowiednim zdrowiem, która nie była karana i posiada prawo jazdy kategorii B. Podstawowym wymogiem formalnym, aby wziąć udział w selekcji jest posiadanie wykształcenia średniego. Ten poziom wykształcenia jest również wystarczający do awansu zawodowego. Szkolenie odbywa się w Norweskiej Akademii Służb Penitencjarnych w Oslo (dalej: KRUS), która podlega bezpośrednio Ministerstwu Sprawiedliwości. Jej głównymi zadaniami jest elementarna edukacja wykwalifikowanego personelu więziennego, kształcenie ustawiczne zaspokajające potrzeby jednostek, badania, które przyczyniają się do rozwoju zawodowego, dobrych praktyk, podejmowania dobrych decyzji i nabywania kompetencji technicznych.

Pracownicy norweskiej służby więziennej są zatrudniani i szkoleni centralnie przez KRUS. Każdego roku proces rekrutacji jest poprzedzony reklamą w prasie i innych mediach. Co roku wpływa około 1200 do 1500 wniosków o przyjęcie, z których jest wybranych 500 kandydatów, którzy poddawani są procesowi rekrutacji.

Procedura naboru składa się z 3 elementów: zadania pisemnego, testów ze sprawności fizycznej oraz rozmowy kwalifikacyjnej. Podczas tego wielopoziomowego castingu zarząd składający się z dyrektora, oficera do spraw rekrutacji z KRUS, przedstawicieli z dwóch okręgów administracyjnych oraz przedstawicieli związków zawodowych wybiera około 200 osób.

Podstawowe kształcenie funkcjonariuszy odbywa się w cyklu dwuletnim. Zaczyna się w styczniu od semestru teoretycznego w KRUS, po którym następują dwa semestry praktyczno-teoretyczne we współpracujących z KRUS zakładach karnych oraz ostatni semestr teoretyczny w KRUS. Głównymi tematami kształcenia są:

- kryminologia,
- prawo,
- etyka i profesjonalizm,
- bezpieczeństwo i ochrona pracy,
- praca z osadzonymi oraz resocjalizacja.

Ponadto studenci muszą zdać test z języka angielskiego oraz test sprawności fizycznej na koniec swojej edukacji.

Edukacja norweskich funkcjonariuszy służby więziennej opiera się na zasadach nauczania problemowego, w którym słuchacze są podzieleni na mniejsze grupy, a rola nauczyciela skupia się bardziej na dawaniu wskazówek, niż na wykładzie. Przez symulowanie sytuacji praktycznych i skupienie się na samym uczącym, słuchacze mają okazję przetestować swoje praktyczne umiejętności, wiedzę teoretyczną i postawy pod kierunkiem i nadzorem nauczyciela.

W zgodzie z nauczaniem problemowym i sytuacyjnym dwa teoretyczne semestry nauki skupiają się na odtworzeniu praktycznego kontekstu, w którym wiedza teoretyczna ma być zastosowana. Różne doświadczenia z pola zawodowego są kluczowe dla kształcących się zarówno w praktycznej, jak i teoretycznej części szkolenia. Akademia (KRUS) z siedzibą w Oslo, jako jedyna instytucja szkoląca w Norwegii, kształci funkcjonariuszy służby więziennej. Jednakże dwa semestry praktyczne (semestr 2 i 3) odbywają się w zatwierdzonych więzieniach, gdzie słuchacze łączą naukę z praktyką¹⁾.

¹⁾ źródło: *Raport dotyczący współpracy i wymiany dobrych praktyk przez ekspertów z edukacyjnych ośrodków szkolenia*, Kalisz, Oslo 2015 r.

Norweska Akademia Kształcenia Służb Penitencjarnych (KRUS)

Akademia jest ośrodkiem szkoleniowo-badawczym oraz centrum kompetencji wszystkich pracowników służb penitencjarnych w Norwegii. Zadaniem Akademii jest zapewnienie szkoleń dla funkcjonariuszy służby więziennej, a dla pracowników, którzy pracują w warsztatach przywieziennych, zapewnienie kształcenia ustawicznego dla około 4000 osób, jak również prowadzenie badań i ich rozpowszechnianie.

Od 1 marca 2015 r. Akademia składa się z następujących działów:

Dział kształcenia

Główne zadania: edukacja i kształcenie personelu penitencjarnego, wdrażanie i rozwój badań naukowych i edukacji opartej na doświadczeniu praktycznym, zachowując wysokie potrzeby służby, zapewnienie rozwoju zawodowego i bliskiej współpracy technicznej między Akademią i jednostkami penitencjarnymi, które realizują kształcenie praktyczne.

Dział kształcenia uzupełniającego i rozwoju zawodowego

Główne zadania: wdrażanie i rozwój wysokiej jakości kształcenia ustawicznego, wdrażanie i rozwijanie kształcenia uzupełniającego, które zaspokajają potrzeby służby, edukacja i szkolenie funkcjonariuszy więziennych i pracowników biur probacyjnych.

Dział również jest odpowiedzialny za zadania rozwojowe, takie jak podstawa dobrych inicjatyw na rzecz rozwoju zasobów ludzkich w służbie więziennej.

Dział badawczy

Główne zadania: wspieranie badań i kształcenia opartego na wiedzy, praktyce i podejmowaniu decyzji w kontekście służby więziennej.

Dział badawczy Akademii prowadzi badania dotyczące oddziaływań penitencjarnych i wykonywania wyroków. We współpracy z służbami, rządem, ośrodkami akademickimi oraz innymi instytucjami badawczymi tworzy i publikuje rezultaty badań. Ta wiedza umożliwia profesjonalne podejście do kształcenia zawodowego i praktyki w zakładach penitencjarnych oraz rozwiązywania problemów natury kryminalnej.

Dział ma społeczny profil naukowy i składa się z: kierownika badań, trzech profesorów nadzwyczajnych, doradcy, naukowca i stypendysty.

Dział administracji

Główne zadania: rekrutacja i dobór właściwych kandydatów do zawodu więziennika. Ponadto zapewnianie informacji, wsparcie i usługi dla kandydatów i uczestników, a także rozwoju i eksploatacji budynków i urządzeń, które promują zdrowie, bezpieczeństwo i dobre samopoczucie pracowników i użytkowników, przyczyniając się do dobrego zarządzania środowiskowego.

FRANCJA

Krajowa Szkoła Administracji Penitencjarnej we Francji jest odpowiedzialna za szkolenie całego personelu karnego w kraju. Jedną z wyróżniających cech systemu francuskiego jest to, że wszyscy pracownicy penitencjarni podlegają takim samym kompleksowym szkoleniom we wskazanej jednostce. Zwraca się uwagę, że scentralizowane szkolenie sprzyja utworzeniu poczucia solidarności wśród pracowników.

Istnieją dwa typy szkolenia:

- 1) szkolenie wstępne, które obejmuje zajęcia z zakresu administrowania i zarządzania, prawa, bezpieczeństwa;
- 2) szkolenie kontynuujące, które zawiera szeroki zakres specjalistycznych kursów ukierunkowanych na sprawy związane z pracą z osadzonymi (psychologia kryminalna, sąsiedztwo i przestępczość, rozumienie islamu itp.).

Pracownicy odpowiedzialni za bezpośredni nadzór nad osadzonymi są obowiązani do ukończenia 8-miesięcznego szkolenia. Każde szkolenie składa się z części teoretycznej i praktycznej.

Kadra administracyjna i kierownicza realizują dwuletnie szkolenie. W trakcie szkolenia przez rok kursanci pod ścisłym nadzorem doświadczonych dyrektora zakładu karnego realizują swoje zadania w obiekcie penitencjarnym.

Cały personel więzienia przechodzi rygorystyczne szkolenie z zakresu bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz pierwszej pomocy. Krajowa Szkoła Administracji Penitencjarnej posiada specjalne pomieszczenia symulujące cele więzienne oraz odpowiednie wyposażenie do symulacji pożaru (np. ciepło i dym).

STANY ZJEDNOCZONE

W Stanach Zjednoczonych szkolenie penitencjarne w zależności od jurysdykcji jest bardzo zróżnicowane. W Nowym Jorku nowi pracownicy odbywają przez osiem tygodni szkolenie w Akademii Szkolenia DOCS w Albanie, a następnie trzytygodniowy trening w zakładach karnych. Szkolenie ośmiotygodniowe obejmuje kursy akademickie w zakresie procedur reagowania kryzysowego, komunikacji interpersonalnej, praw i obowiązków prawnych, procedur bezpieczeństwa, a także treningu fizycznego.

Inne Stany zapewniają podobne szkolenie, jednakże istnieje duża różnorodność intensywności programów. W Arizonie

Akademia Treningowa DOC (COTA) w Tucson oferuje siedem tygodni szkolenia, które obejmuje takie tematy, jak etyka i profesjonalizm, zarządzanie więźniami, kwestie prawne, komunikacja, bezpieczeństwo funkcjonariusza, ochrona, opieka i kontrola, zarządzanie konfliktem i kryzysem, a także kwestie zdrowia psychicznego i treningu sprawności fizycznej.

W Kalifornii funkcjonariusze są obowiązani do ukończenia szesnastu tygodni szkoleń w akademii więziennictwa (BCOA), program nauczania obejmuje łącznie 640 godzin szkolenia.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister Sprawiedliwości	1	MS	Powoływanie Rektora i Prorektora uczelni SW umożliwienie faktycznego i efektywnego wykonywania zadań nadzorczych i kontrolnych względem centralnej komórki organizacyjnej Służby Więziennej
Organy i jednostki organizacyjne Służby Więziennej, w tym: <ul style="list-style-type: none"> – Dyrektor Generalny SW, – dyrektor okręgowy SW, – dyrektor zakładu karnego i dyrektor aresztu śledczego, – Komendant Centralnego Ośrodka Szkolenia SW, komendant ośrodka szkolenia SW i komendant ośrodka doskonalenia kadr SW, – Centralny Zarząd SW, – okręgowe inspektoraty SW, – zakłady karne i areszty śledcze, – Centralny Ośrodek Szkolenia SW oraz ośrodki szkolenia SW i ośrodki doskonalenia kadr SW 		Podniesienie efektywności zadań nadzorczych i kontrolnych przez Ministra Sprawiedliwości	
Funkcjonariusze Służby Więziennej	Dane na dzień 31.12.2016 r.: Funkcjonariusze – 27 433, pracownicy – 1873, razem – 29 306	Centralny Zarząd Służby Więziennej – Roczna Informacja Statystyczna za rok 2016	Stworzenie nowego systemu rozwoju zawodowego oraz kryteriów możliwości uzyskania awansu w Służbie Więziennej, możliwość oddelegowania do pełnienia zadań służbowych w Ministerstwie Sprawiedliwości
Służba Więzienna			Dostosowanie systemu szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej do wymogów współczesności.
Kadra akademicka	Docelowo 80 etatów		Stworzenie uczelni SW umożliwi prowadzenie

			dydaktyki z zakresu nauk penitencjarnych oraz stanie się centrum naukowym oraz badawczym w tym zakresie
Młodzi ludzie podejmujący decyzje w zakresie wyboru rodzaju i form wyższej edukacji stanowiącej bazę do ich przyszłej kariery zawodowej			Możliwość wyboru kariery zawodowej związanej ze służbą w Służbie Więziennej
Zakład Ubezpieczeń Społecznych			Określenie uposażenia stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe funkcjonariuszy w służbie kandydackiej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny oraz na stronach internetowych Ministerstwa Sprawiedliwości w zakładce „Projekty aktów prawnych – prawo ustroju sądów, prokuratury i służby więziennej”.

Projekt ustawy przekazano do konsultacji w dniu 20 lipca 2017 r. następującym podmiotom:

- 1) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 4) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa;
- 5) Instytutowi Wymiaru Sprawiedliwości.

Termin na wyrażenie opinii wobec przedstawionego projektu ustawy dla podmiotów wymienionych w pkt 1–3 został określony, zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1881), tj. na 30 dni od dnia otrzymania projektu, zaś dla podmiotów wymienionych w pkt 4 i 5 – na 10 sierpnia 2017 r.

W dniu 20 lipca 2017 r. projekt został jednocześnie wysłany elektronicznie na odpowiednie adresy poczty elektronicznej do wszystkich wymienionych wyżej podmiotów.

Konsultacje przeprowadzono w oczekiwanym terminie.

Opinię o projekcie przedstawiły:

- 1) Forum Związków Zawodowych;
- 2) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa;
- 3) Instytut Wymiaru Sprawiedliwości.

Ponadto opinię o projekcie przedstawiła Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych nie przedstawiły opinii we wskazanym terminie.

W dniu 22 sierpnia 2017 r. odbyło się spotkanie przedstawicieli wnioskodawcy z przedstawicielami Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, na którym omówiono zgłoszone uwagi do przedmiotowego projektu ustawy.

Należy podkreślić, iż Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa (analogicznie Forum Związków Zawodowych zrzeszające Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa) w pełni popiera utworzenie uczelni Służby Więziennej uznając, iż podniesie to prestiż Służby Więziennej wśród innych służb oraz środowiska naukowego. Projektowane zmiany dotyczące kształcenia oraz naboru do służby kandydackiej w uczelni Służby Więziennej nie w pełni spełniają oczekiwania Związku. Zdaniem Związku służba kandydacka powinna mieć za zadanie przygotowanie i wyszkolenie kandydata na funkcjonariusza Służby Więziennej, który po zaliczeniu okresu kandydackiego i zdaniu egzaminów zostałby dopiero przyjęty do służby w Służbie Więziennej, nazywając to powszechną służbą kandydacką. Po przeprowadzeniu dyskusji w tym przedmiocie, wnioskodawca wyraził kierunkową akceptację propozycji, jednak ustalono, iż będzie ona mogła być rozpatrywana w kolejnych pracach nad reformą funkcjonowania Służby Więziennej. Analogiczną decyzję podjęto w odniesieniu do propozycji dotyczącej zmiany nazwy formacji na Straż Więzienna. Połowa ze zgłoszonych uwag przez Związek miała charakter wykraczający poza zakres przedmiotowej regulacji. Uzgodniono, iż będą one podlegały dalszemu rozważaniu, lecz na tym etapie prac uwagi te nie będą uwzględnione, jednakże dyskusja nad propozycjami została przeprowadzona.

Należy wskazać, iż opinia i uwagi Forum Związków Zawodowych są tożsame z opinią i uwagami Niezależnego

Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa, co zostało uwidocznione w raporcie.

Szczegółowe omówienie wyrażonych opinii i zgłoszonych uwag zawiera załącznik do OSR w postaci raportu z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	(2018)	1	2	3	4	5	6	7	8	9	¹⁰ (2028)	Łącznie (0–10)
Dochoły ogółem	2,58	2,42	2,30	2,05	1,87	1,87	1,87	1,87	1,87	1,87	1,87	22,43
Budżet Państwa tytułem podatku PIT (51%) [w tym:]	0,05	-0,02	-0,1	-0,18	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-0,27	-2,14
Dodatkowe wynagrodzenia za pełnienie funkcji	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	1,32
Zwiększenie kosztów osobowych w związku z utworzeniem uczelni SW	0,03	0,05	0,07	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,87
Mniejszy koszt etatu funkcjonariusza w służbie kandydackiej	-0,1	-0,19	-0,29	-0,39	-0,48	-0,48	-0,48	-0,48	-0,48	-0,48	-0,48	-4,33
Wzrost wynagrodzenia funkcjonariuszy SW w związku z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy”	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	0,91	10,00
JST tytułem podatku PIT (49%) [w tym:]	0,93	0,84	0,78	0,71	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	7,63
Dodatkowe wynagrodzenia za pełnienie funkcji	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	0,12	1,32
Zwiększenie kosztów osobowych w związku z utworzeniem uczelni SW	0,03	0,04	0,07	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,09	0,86
Wprowadzenie służby kandydackiej	-0,09	-0,19	-0,28	-0,37	-0,46	-0,46	-0,46	-0,46	-0,46	-0,46	-0,46	-4,15
Wzrost wynagrodzenia funkcjonariuszy SW w związku z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy”	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	0,87	9,60
NFZ - składki zdrowotne [w tym:]	1,51	1,44	1,37	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	13,96
Zwiększenie kosztów osobowych w związku z utworzeniem uczelni SW	0,05	0,08	0,12	0,16	0,16	0,16	0,16	0,16	0,16	0,16	0,16	1,53
Mniejszy koszt etatu funkcjonariusza w służbie kandydackiej	-0,10	-0,21	-0,31	-0,52	-0,52	-0,52	-0,52	-0,52	-0,52	-0,52	-0,52	-4,78
Wzrost wynagrodzenia funkcjonariuszy SW w związku z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy”	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	1,57	17,22
ZUS - [w tym:]	0,08	0,15	0,22	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	2,77
Zwiększenie kosztów osobowych w związku z utworzeniem uczelni SW	0,08	0,15	0,22	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	2,77
Fundusz Pracy [w tym:]	0,01	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,2
Wzrost uposażeń pracowników uczelni	0,01	0,01	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,02	0,2
Wydatki ogółem	25,14	67,95	57,72	19,28	18,28	18,28	18,29	18,35	18,29	18,29	18,29	298,16
budżet państwa [w tym:]	25,14	67,95	57,72	19,28	18,28	18,28	18,29	18,35	18,29	18,29	18,29	298,16
Mniejszy koszt etatu funkcjonariusza w służbie kandydackiej	-1,85	-3,96	-5,54	-7,38	-9,23	-9,23	-9,23	-9,23	-9,23	-9,23	-9,23	-83,34
koszty inwestycyjne (w tym zakup pojazdów)	10	60	60									130
Koszt utrzymania infrastruktury uczelni SW	1,37	2,54	3,44	3,88	3,95	3,95	3,96	4,02		3,96	3,96	38,99
Koszt utrzymania studentów uczelni SW	0,61	1,44	1,92	2,4	3,18	3,18	3,18	3,18	3,96	3,18	3,18	28,63
Dodatkowe wynagrodzenia za pełnienie funkcji	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32		1,32	1,32	14,52
Zwiększenie kosztów osobowych w związku z utworzeniem uczelni SW	0,54	0,96	1,43	1,91	1,91	1,91	1,91	1,91	1,91	1,91	1,91	18,21
Koszt utrzymania studentów uczelni SW	0,61	1,44	1,92	2,4	3,18	3,18	3,18	3,18	3,18	3,18	3,18	28,63
Dodatkowe wynagrodzenia za pełnienie funkcji	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	14,52
Wzrost wynagrodzenia funkcjonariuszy SW w związku z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy”	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	17,15	188,65
Redukcja planowanych wydatków na przedsięwzięcia zaplanowane w ramach „Programu Modernizacji SW na lata 2017-2020”	-4	-11,5	-22									-37,5
Saldo ogółem	-22,56	-65,53	-55,42	-17,23	-16,41	-16,41	-16,42	-16,48	-16,42	-16,42	-16,42	-275,73
BP	-25,09	-67,97	-57,82	-19,46	-18,55	-18,55	-18,56	-18,62	-18,56	-18,56	-18,56	-300,3

JST	0,93	0,84	0,78	0,71	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	0,62	7,63
NFZ	1,51	1,44	1,37	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	1,21	13,96
ZUS	0,08	0,15	0,22	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	0,29	2,77

Źródła finansowania	<p>Budowa Wyższej Szkoły Służby Więziennej jest zadaniem fundamentalnym dla przyszłości tej służby i ma znaczenie strategiczne dla jej funkcjonowania. Stąd decyzja o przesunięciu na jej przygotowanie środków, które miały być wydatkowane na inne zadania. Pozwoli na stałe podniesienie jakości realizowanych zadań w zakresie bezpieczeństwa państwa wykonywanych przez SW. Źródłem finansowania projektu będą środki finansowe pochodzące z oszczędności wynikających z optymalizacji funkcjonowania Służby Więziennej, w tym obszaru kształcenia kadr, a także uzyskane w wyniku zmiany struktury organizacyjnej jednostek podstawowych, która jest już realizowana, nie będąc uzależnioną od omawianej propozycji. Zmiany te nie spowodują braku możliwości wykonywania ustawowych zadań oraz nie będą podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa w latach kolejnych.</p> <p>W celu zapewnienia niezbędnego finansowania inwestycji budowy uczelni SW, oszacowanej na ok. 130 mln zł, proponuje się nowelizację ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2017–2020” (Dz. U. z 2016 r. poz. 2176). Przewiduje ona przesunięcie części środków przewidzianych w zadaniach:</p> <p>7 – Zakup i wymiana taboru samochodowego – 6 mln zł.</p> <p>W oparciu o analizę stanu wyeksploatowania pojazdów obecnie pozostających w służbie, zadanie to zostanie rozłożone w czasie i zrealizowane w kolejnych latach.</p> <p>8 – Modernizacja systemów informatycznych i systemów łączności – 22 mln zł.</p> <p>Środki te wygosparowane zostały w wyniku rezygnacji z budowy centrum zapasowego dla systemów informatycznych oraz modyfikacji planów w zakresie modernizacji systemu łączności radiowej, w szczególności przez wdrożenie rozwiązania w innym niż zakładanym standardzie. Umożliwi to wykorzystanie części z obecnie eksploatowanych urządzeń, takich jak radiotelefony nasobne – przenośne czy radiotelefony przewoźne. Urządzenia te będą mogły być sukcesywnie wymieniane w kolejnych latach w miarę posiadanych środków finansowych.</p> <p>9 – Modernizacja podmiotów leczniczych dla osób pozbawionych wolności – 9,5 mln zł.</p> <p>Środki te uzyskano między innymi w związku brakiem możliwości rozpoczęcia budowy nowego szpitala przy Areszcie Śledczym w Warszawie-Białolece. Wydatki nierealizowane w związku z proponowanymi zmianami będą sukcesywnie przeprowadzane ze środków pozostających w dyspozycji więziennictwa po 2020 r.</p> <p>Uzyskane w ten sposób środki alokowane zostały do przedsięwzięcia „Budowa nowych jednostek organizacyjnych Służby Więziennej oraz rozbudowa i poprawa infrastruktury budowlanej”.</p> <p>Ponad to w ramach tego przedsięwzięcia, ograniczono jednocześnie zakładany pierwotnie zakres prac modernizacyjnych w Zakładzie Karnym w Stargardzie, Zakładzie Karnym w Przytułach Starych, Oddziale Zewnętrznym Aresztu Śledczego w Lubsku w Wałowicach, wygosparowano tym samym ww. środki pozwalające na sfinansowanie budowy uczelni SW.</p> <p>W związku z realizacją inwestycji „Budowa Wyższej Szkoły Służby Więziennej” Biuro Służby Zdrowia zaproponowało czasową rezygnację z realizacji części wydatków, które obecnie są ujęte w pkt. 9, art. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2016 roku o ustanowieniu „Programu restrukturyzacji Służby Więziennej w latach 2017–2020”, między innymi w związku z brakiem możliwości rozpoczęcia budowy nowego szpitala przy Areszcie Śledczym w Warszawie-Białolece. Wydatki nierealizowane w związku z proponowanymi zmianami będą sukcesywnie przeprowadzane ze środków pozostających w dyspozycji więziennictwa po 2020 r.</p> <p>Koszty wydatków bieżących oraz koszty osobowe związane z funkcjonowaniem uczelni SW sfinansowane zostaną ze środków uzyskanych w wyniku przesunięcia wydatków z rozdziału 75512 – więziennictwo do działu 803 Szkolnictwo wyższe, w rozdziałach: 80303 Uczelnie służb państwowych oraz 80309 Pomoc materialna dla studentów i doktorantów.</p> <p>W związku z powyższym planowane utworzenie uczelni SW nie będzie wymagało zaangażowania dodatkowych środków budżetowych w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych. Wszelkie koszty związane z zatrudnianiem i wynagradzaniem w nowo utworzonej placówce oraz ewentualnym wzrostem zatrudnienia ponoszone będą w ramach środków pozostających w dyspozycji SW.</p> <p>Wydatki związane z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenie funkcjonariuszy,</p>
---------------------	---

przewidziane w art. 56 ust. 3, zostaną pokryte z limitu środków pozostających w dyspozycji Służby Więziennej z części dotyczącej pozapłacowych wydatków bieżących i nie będą wymagały angażowania dodatkowych środków budżetowych w roku wejścia w życie ustawy oraz w latach kolejnych.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

1. Służba kandydacka

Zmianą wynikającą z intencji wprowadzenia w uczelni SW nowego systemu szkolenia funkcjonariuszy jest wprowadzenie nowej formy pełnienia służby, która w niniejszej inicjatywie legislacyjnej nazwano służbą kandydacką. Przewiduje się, że w proponowanym modelu szkolenia miesięczny koszt jednego etatu w służbie kandydackiej będzie zdecydowanie niższy aniżeli funkcjonariusza w służbie stałej. Wynika to z faktu, że funkcjonariuszowi w służbie kandydackiej ze względu na jej specyfikę oraz charakter przysługuje inny katalog świadczeń.

Przyjęte w proponowanym projekcie rozwiązania zakładają wypłacanie jedynie dodatku za stopień, nie zakładają natomiast wprowadzenia uposażenia lub zasadniczej należności pieniężnej dla studentów funkcjonariuszy w służbie kandydackiej. Należy zauważyć, że przypadku funkcjonariuszy innych formacji, m.in. takich jak Policja i Biura Ochrony Rządu służba kandydacka jest *de facto* elementem rozpoczęcia pracy na rzecz formacji i stanowi tylko krótki okres weryfikacji i szkolenia funkcjonariusza, a przez to jest podobna do pierwszej części służby przygotowawczej jaką realizują wszyscy funkcjonariusze Służby Więziennej, także otrzymując w tym okresie uposażenie. Służba kandydacka w Służbie Więziennej ma być związana z okresem studiów, a przez to jest to okres przede wszystkim nauki a nie pracy. Warto zauważyć także, że wysokość dodatku za stopień proponowanego dla studentów – funkcjonariuszy w służbie kandydackiej w Służbie Więziennej przewyższa łącznie wartość dodatku za stopień i zasadniczej należności finansowej wypłacaną m.in. przez Szkołę Główną Służby Pożarniczej swoim studentom – funkcjonariuszom w służbie kandydackiej. Przyjęte w Służbie Więziennej rozwiązanie wydaje się więc być korzystniejsze dla funkcjonariuszy przy jednoczesnym zredukowaniu katalogi należności i formalności.

	Służba Więzienna – dodatek za stopień ²⁾	Straż Pożarna – zasadnicza należność i dodatek za stopień ³⁾
I rok studiów	792	400–410
II rok studiów	813	460–500
III rok studiów	950	515–560
IV rok studiów	1267	555–610
V rok studiów	1267	610–630

W celu symulacji potencjalnych oszczędności dla budżetu Państwa przyjęto symulację łącznego kosztu jednego etatu funkcjonariusza Służby Więziennej w służbie kandydackiej ze stopniem kaprała oraz funkcjonariusza Służby Więziennej zatrudnionego w służbie stałej na stanowisku starszego strażnika oraz na stanowisku młodszego wychowawcy lub młodszego instruktora.

Szczegóły prezentuje tabela poniżej:

Miesięczny koszt etatu [zł]				
LP		funkcjonariusz SW – starszy strażnik	funkcjonariusz SW mł.wychow/mł.inst	służba kandydacka SW
1	Uposażenie zasadnicze	1864	2214	0
2	Dodatek służbowy	200	200	0
3	Dodatek za wysługę lat 5%	93	111	0
4	Dodatek za stopień średnia	950	1029,5	950
5	Nagroda Roczna (1/12 kwoty)	280	330	0

²⁾ *na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dodatków o charakterze stałym do uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz. U. poz. 699)

³⁾ na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 4 grudnia 1997 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad przyznawania świadczeń otrzymywanych przez strażaków w służbie kandydackiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 243).

6	Świadczenie mundurowe (1/12 kwoty)	50	50	0
7	Dodatek na przejazdy do miejsca pracy	50	50	0
8	Inne świadczenia (wczasy+dojazdy+ mieszkanie)	290	290	0
9	Razem	3777	4274,5	950

Symulacja ta pozwala na przyjęcie, że średnia różnica w miesięcznym koszcie utrzymania funkcjonariusza w służbie stałej, a funkcjonariusza w służbie kandydackiej wyniesie ok. 3075,75 zł. Pozwoli to, w skali planowanych w poszczególnych latach etatów w służbie kandydackiej, na zmniejszenie wydatków budżetu państwa rządu od 1,85 mln zł rocznie przy 50 etatach w służbie kandydackiej do 9,23 mln zł rocznie przy 250 etatach.

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
Liczba funkcjonariuszy w służbie kandydackiej	50	100	150	200	250	250	250	250	250	250	250
Zmniejszenie wydatków miesięcznie	0,15	0,31	0,46	0,62	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77	0,77
Zmniejszenie wydatków rocznie	1,85	3,96	5,54	7,38	9,23	9,23	9,23	9,23	9,23	9,23	9,23

Ponadto funkcjonariusze w służbie kandydackiej będą realizować szkolenie wstępne przed rozpoczęciem studiów, ale nie będą uczestnikami szkolenia zawodowego. Zgodnie z programami kształcenia obecnie szkolenie takie obejmuje około 13 tygodni. Tygodniowy koszt takiego szkolenia dla jednego funkcjonariusza oszacować należy na podstawie wyliczeń, dla najbardziej ekonomicznego ośrodka kształcenia, tj. Centralnego Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kaliszu, na średnią kwotę ok. 1165 zł. Przyjmując 13-tygodniowy cykl szkoleniowy kształcenia zawodowego grupy 50 funkcjonariuszy rocznie daje to potencjalną oszczędność rządu ok. 757 tys. zł rocznie. Należy jednakże mieć na uwadze, że środki te przeznaczone zostaną na realizację innych form kształcenia.

2. Kampus uczelni Służby Więziennej

Planuje się utworzenie kampusu będącego siedzibą uczelni wyższej Służby Więziennej zawierającego infrastrukturę, pozwalającego w sposób kompleksowy realizować zadania dydaktyczne i szkoleniowe. Łączny koszt planowanej inwestycji o powierzchni ok. 15 tys. m² oszacowano, na podstawie biuletynu cen obiektów budowlanych – obiekty kubaturowe II kwartału 2016 r. oraz kosztów realizacji podobnych obiektów, na kwotę ok. 128 mln zł. W ramach tej kwoty przewidziano również koszty związane z wyposażeniem budynków w niezbędne wyposażenie biurowe i dydaktyczne. Realizacja inwestycji jest planowana na lata 2018–2020.

W ramy planowanej inwestycji zaliczono:

- stworzenie dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- przygotowanie terenu pod inwestycję,
- dokonanie przyłączy niezbędnych mediów,
- wybudowania infrastruktury lokalowej, w której ramach przewidziano:
 - akademik dla 300 studentów (stołówka, ambulatorium),
 - budynek dydaktyczno-administracyjny z biblioteką,
 - salę gimnastyczną z siłownią,
 - boisko,
 - strzelnica.
 - pomieszczenia warsztatowe z garażami,
- zagospodarowanie terenu (niwelacja, ogrodzenie, oświetlenie, parkingi, wewnętrzne drogi dojazdowe, chodniki, przejścia, pacy manewrowe),
- nadzór inwestorski w poszczególnych branżach,
- rezerwę inwestycyjną w wysokości 5% wartości inwestycji.

Planuje się, że kampus uczelni zlokalizowany zostanie na terenie pozostającym obecnie w dyspozycji Służby Więziennej (w trwałym zarządzie Aresztu Śledczego Warszawa-Białołęka), w związku z tym pozyskanie gruntu pod inwestycję nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla SFP.

Zakończenie prac inwestycyjnych w zakresie przygotowania docelowej siedziby uczelni SW

i przeniesienie siedziby uczelni zgodnie z zatwierdzonym harmonogramem zostało określone na 2021 r.

Kształcenie studentów służby kandydackiej oraz studentów studiów podyplomowych w okresie planowanej inwestycji, odbywać się będzie w ramach istniejącej i bieżąco funkcjonującej infrastruktury Ośrodka Szkolenia Służby Więziennej w Kulach wraz z oddziałem zamiejscowym w Sulejowie, zaś działalność administracyjna w ramach obiektów będących obecnie w dyspozycji Centralnego Zarządu Służby Więziennej.

3. Pojazdy

W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania uczelni SW jest konieczne zapewnienie również niezbędnych środków transportu. W ramach działań inwestycyjnych planowany jest również zakup niezbędnych pojazdów:

- autobusu,
- ciężarowo-osobowego,
- ciężarowego do 3,5 t oraz
- operacyjno-konwojowego.

Ich łączną wartość oszacowano na 1,5 mln zł.

4. Koszty utrzymania uczelni Służby Więziennej

Utworzenie uczelni SW generować będzie koszty związane z utrzymaniem infrastruktury obiektowej niezbędnej do jej funkcjonowania. W latach 2018–2021 działalność będzie odbywać się w ramach istniejącej infrastruktury OSSW w Kulach wraz z oddziałem w Sulejowie oraz w budynkach administracyjnych udostępnionych przez CZSW. Obiekty te zostaną użyczone do użytkowania uczelni do momentu zakończenia procesu inwestycyjnego. Szacunki kosztów związanych z funkcjonowaniem uczelni zarówno w obiektach tymczasowych jak i nowo powstałej siedzibie prezentuje wykres poniżej:

Koszty utrzymania [tys. zł]	ROK										
	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028
woda + ścieki	0	0	0	147	210	228	228	228	228	228	228
prąd + c.o.	0	0	0	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
Inne wydatki bieżące	500	1000	1000	1500	1500	1500	1500	1500	1500	1500	1500
podatki od nieruchomości + gruntu	20	20	20	126	126	126	126	126	126	126	126
koszty BiŁ	102	19	169	102	117	97	103	168	103	103	103
bieżące koszty utrzymania tymczasowego ośrodka w Kulach i Sulejowie	750	1500	2250								
RAZEM	1372	2539	3439	3875	3953	3951	3957	4022	3957	3957	3957

Przedmiotowych szacunków dokonano na podstawie następujących założeń:

- kształcenie studentów służby kandydackiej oraz studentów studiów podyplomowych w okresie od sierpnia 2018 r. do czerwca 2021 r. będzie odbywać się w ramach istniejącej infrastruktury jednostek OSSW w Kulach,
- liczba studentów w poszczególnych latach wynosić będzie:

Studenci służby kandydackiej			Studenci studiów podyplomowych		
	M-ce			M-ce	
ROK	I-VI	IX-XII	ROK	I-VI	IX-XII
	157 dni	106 dni		133 dni	90 dni
2018	0	50	2018	0	200
2019	50	100	2019	200	200

2020	100	150	2020	200	200
2021	150	200	2021	200	200
2022	200	250	2022	200	200
2023	250	250	2023	200	200
2024	250	250	2024	200	200
2025	250	250	2025	200	200
2026	250	250	2026	200	200
2027	250	250	2027	200	200

- okres zakwaterowania studentów służby kandydackiej od 2022 r. do 2029 r. – przyjęto 10 miesięcy w roku kalendarzowym, studentów studiów podyplomowych – 8 miesięcy w roku kalendarzowym,
- studenci służby kandydackiej mają 4 dni wolnego w każdym miesiącu, a studenci studiów podyplomowych i niestacjonarnych mają 8 dni wolnego w każdym miesiącu,
- stawki podatku od nieruchomości na 2017 r. określone w Uchwale Rady m.st. Warszawy Nr XXXVI/891/2016 z dnia 20.10.2016 r.,
- zużycie wody obliczono w oparciu o rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. poz. 70), natomiast stawki w oparciu o ogłoszenie MPWiK dotyczące taryfy na zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na okres 30.06.2016 r. – 29.06.2017 r.,
- energię elektryczną oraz centralne ogrzewanie wyliczono w oparciu o koszty utrzymania obiektów o podobnej kubaturze i liczby zakwaterowanych osób,
- koszty informatyzacji uczelni oszacowano na podstawie następujących założeń:

Przedmiot [tys. zł]	Rok funkcjonowania uczelni										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Utrzymanie łącza internetowego				6	6	6	6	6	6	6	6
Sprzęt komputerowy i oprogramowanie narzędziowe	60	10	10	150	80	80	80	85	150	85	85
Legitymacje		4	4	8	10	5	5	5	5	5	5
Sprzęt kopiująco-drukujący	18					20					
Koszty druku	5	5	5	5	6	6	6	7	7	7	7

5. Koszty pobytu studentów w uczelni Służby Więziennej

Ze względu na formę kształcenia funkcjonariuszom skierowanym do służby kandydackiej w uczelni SW przysługuje bezpłatne wyżywienie oraz przydział wyposażenia polowego niezbędnego do realizacji powierzonych zadań. Szacunki tych kosztów prezentuje tabela poniżej:

Koszty utrzymania uczelni SW [tys. zł]	ROK											
	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	
wyżywienie	393	1170	1653	2136	2908	2908	2908	2908	2908	2908	2908	
wyposażenie polowe	220	267	267	267	267	267	267	267	267	267	267	
RAZEM	613	1437	1920	2403	3175	3175	3175	3175	3175	3175	3175	

6. Kadra uczelni SW

Fundamentem funkcjonowania uczelni Służby Więziennej ma się stać połączenie kształcenia praktycznego opartego na bazie doświadczonych kadry służby ze znaczącym wkładem kadry akademickiej i innych osób niezwiązanych z formacją, a budujących swoje kompetencje w obszarze resocjalizacji, bezpieczeństwa i kryminologii w Polsce i na świecie. W celu realizacji zadań statutowych uczelni SW będzie więc konieczne zatrudnienie niezbędnej kadry,

zaś niezbędne w tym zakresie etaty wygoszparowane zostaną w ramach etatów będących obecnie w dyspozycji SW.

Planuje się, że od momentu uruchomienia uczelni SW w 2018 r. obsada wzrastać będzie wraz z potrzebami uczelni i osiągnie 100% etatyzacji w roku 2021.

Dokonując szacunku kosztów z tym związanych, oparto się o następujące założenia:

– uposażeń i wynagrodzeń obliczono na podstawie założonej struktury zatrudnienia i proponowanych stawek wynagrodzenia zasadniczego oraz szacunkowo przyjętych dodatków:

a) dla funkcjonariuszy SW za usługę lat 14,25%, dodatek za stopień – 52,82% i dodatek służbowy 20,85% uposażenia zasadniczego,

b) dla pracowników cywilnych w wysokości 60% wynagrodzenia zasadniczego.

Pozwoliło to na oszacowanie przeciętnego wynagrodzenia oraz uposażenia, funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych SW, zatrudnionych na uczelni, na poziomie:

– 6398,46 zł dla funkcjonariuszy SW [bez DWR],
– 5447,53 zł dla pracowników cywilnych [bez DWR].

Należy jednocześnie zauważyć, że kwoty te są zauważalnie wyższe niż aktualne średnie wynagrodzenia i uposażenia w SW, które wynoszą:

– 4399,88 zł; dla funkcjonariusza SW oraz
– 3620, 27 zł dla pracownika cywilnego.

Spowoduje to więc wzrost kosztów dla SFP w wysokości różnicy wysokości wynagrodzeń i uposażeń otrzymywanych obecnie a tymi otrzymywanymi w ramach uczelni SW, które wynoszą odpowiednio:

– 1998,58 zł dla funkcjonariusza SW oraz
– 1827,26 zł dla pracownika cywilnego,
– koszty zatrudnienia w 2018 roku obliczono dla 9 etatów za 12 miesięcy, a dla zaplanowanego zatrudnienia w 2018 roku dla 19 etatów w skali 8 miesięcy ,
– koszty dodatkowego wynagrodzenia rocznego w wysokości 8,5%.

Przewiduje się, że po 50% kadry uczelni SW będą stanowić funkcjonariusze Służby Więziennej oraz osoby cywilne.

Na potrzeby OSR przeprowadzono symulacje zakładającą zarówno 100% stan kadrowy spośród funkcjonariuszy Służby Więziennej, jak i spośród pracowników cywilnych.

Szczegóły prezentuje tabela poniżej:

[mln zł]	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	
Liczba etatów na które obliczono uposażenia	9	28	40	60	80	80	80	80	80	80	80	Suma
Ogółem wzrost uposażenia funkcjonariuszy	0,564	0,959	1,439	1,919	1,919	1,919	1,919	1,919	1,919	1,919	1,919	18,314
Ogółem wzrost wynagrodzenia pracowników cywilnych	0,515	0,951	1,427	1,903	1,903	1,903	1,903	1,903	1,903	1,903	1,903	18,117

W związku z ww. założeniem dla potrzeb dalszych szacunków przyjęto średnią wyżej wskazanych.

Prezentuje się ona następująco:

[mln zł]	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Suma
Ogółem uposażenie/wynagrodzenie uczelni SW	0,539	0,955	1,433	1,911	1,911	1,911	1,911	1,911	1,911	1,911	1,911	18,215

Z uwagi, iż projektowane zatrudnienie kadry nie zmieni struktury zatrudnienia pracowników i funkcjonariuszy SW, gdyż ewentualne zwiększenie liczby pracowników w uczelni SW, następować będzie ewolucyjnie i stopniowo oraz uzależnione będzie od przyznawanych etatów cywilnych, tym samym projektowana zmiana nie wpłynie na dodatkowe obciążenie budżetu w zakresie świadczeń emerytalnych.

7. Inne koszty skutkujące projektowaną regulacją:

1) wprowadzenie przepisu ustanawiającego prawo do dodatkowego wynagrodzenia funkcjonariusza z tytułu pełnienia funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego

i praktyki zawodowej; regulacja ma na celu określenie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, które w rozumieniu przepisu wykonawczego wydanego na podstawie art. 208 ust. 3 polegały na opiece nad psem oraz pełnienie funkcji rzecznika dyscyplinarnego; do katalogu zleconych dodatkowych zadań należało również dodać zadania mentora (opiekuna) funkcjonariusza przyjętego do służby w pierwszej fazie adaptacji do służby i do wykonywanych obowiązków służbowych; obowiązki mentorów są realizowane jako dodatkowe obowiązki służbowe, których poziom realizacji ma niezwykle istotny wpływ na kształtowanie postaw nowo przyjętych funkcjonariuszy oraz poziom ich wykształcenia; przy czym obowiązki te są realizowane przez mentorów niezależnie od ich obowiązków realizowanych w komórce organizacyjnej, w której na stałe pełnią służbę;

2) przewiduje się dodatkowe wynagrodzenia miesięczne dla osób pełniących funkcje wymagające specjalnych kompetencji oraz dodatkowego nakładu pracy.

Przewiduje się dodatkowe wynagrodzenia miesięczne za wykonywanie zadań polegających na:

- 1) opiece nad psem specjalnym lub służbowym;
- 2) pełnieniu funkcji rzecznika dyscyplinarnego;
- 3) pełnieniu funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej;
- 4) pełnieniu funkcji w uczelni.

Ich wysokość ustanawia się kwotowo z górną granicą wysokości dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie wskazanych zadań, tj.: za sprawowanie opieki nad psem specjalnym lub służbowym dodatkowe wynagrodzenie będzie wynosiło do 153 zł miesięcznie; w zakresie opieki nad psem nałożono obowiązek na bezpośredniego przełożonego w zakresie składania wniosku w sprawie wypłaty wynagrodzenia, zwalniając tym samym z tego obowiązku funkcjonariusza (art. 208a ust. 3); natomiast w zakresie sprawowania funkcji rzecznika dyscyplinarnego zmieniono zasady i wysokość tego wynagrodzenia; w myśl projektowanego art. 208b rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 762 zł z tytułu wyznaczenia na rzecznika dyscyplinarnego do prowadzenia postępowania dyscyplinarnego lub do 153 zł w przypadku uczestniczenia w postępowaniu dyscyplinarnym w związku z udzielaniem pomocy innemu rzecznikowi dyscyplinarnemu; uznano, że zakres spraw związanych z prowadzeniem uciążliwego i skomplikowanego postępowania dowodowego, niezależnie od wykonywanych stałych obowiązków służbowych, uzasadnia nie tylko podwyższenie wynagrodzenia z tego tytułu, ale i nie uzasadnia rozczłonkowania tej kwoty na poszczególne czynności, jak w przepisach dotychczasowych; w art. 208 do katalogu zleconych zadań należało również dodać zadania mentora (opiekuna), który szkoli nowo przyjętych funkcjonariuszy w pierwszych dniach służby w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej; zakres i poziom realizacji tych obowiązków ma niezwykle istotny wpływ na kształtowanie postaw nowo przyjętych funkcjonariuszy oraz poziom ich wykształcenia, przy czym obowiązki te są realizowane przez mentorów niezależnie od ich obowiązków realizowanych w jednostce organizacyjnej, w której na stałe pełnią służbę; wysokość dodatkowego wynagrodzenia wyniesie miesięcznie do 153 zł za realizację poszczególnych zadań (art. 208c); dodano również nowe zadanie, które polega na pełnieniu funkcji w uczelni Służby Więziennej: prorektora lub dziekana (do 1219 zł), prodziekana (do 1067 zł), kierownika instytutu (do 914 zł), zastępcy kierownika instytutu lub kierownika katedry (do 762 zł), zastępcy kierownika katedry lub kierownika zakładu (do 610 zł), zastępcy kierownika zakładu lub członka komisji rekrutacyjnej lub egzaminacyjnej (do 457 zł), proporcjonalnie do liczby dni sprawowanej funkcji (art. 208d).

Oszacowane koszty związane z koniecznością dodatkowego wynagrodzenia miesięcznego dla osób pełniących funkcje rzecznika dyscyplinarnego oraz mentora w trakcie szkoleń prezentuje się następująco:

[w mln zł]	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	Razem
pełnienie funkcji rzecznika dyscyplinarnego	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	0,48	5,28
pełnienie funkcji mentora w trakcie szkolenia wstępnego i praktyki zawodowej	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	0,83	9,13
Ogółem	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	1,32	14,52

3) Inne

Konieczność zobligowania przełożonych do regularnego kierowania funkcjonariuszy do podnoszenia kwalifikacji zawodowych (co 3 lata) nie spowoduje to dodatkowych kosztów, ponieważ w Służbie Więziennej organizuje się kilka tysięcy form doskonalenia rocznie. Jest to norma wyłącznie o charakterze porządkującym, gwarantującym równomierne rozłożenie udzielanego funkcjonariuszom wsparcia.

Należy zauważyć, że wejście w życie projektowanej zmiany w zakresie oddelegowania funkcjonariuszy do pełnienia służby w Ministerstwie Sprawiedliwości może spowodować zwiększenie wydatków budżetowych Ministerstwa Sprawiedliwości związanych z wypłatą należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Z uwagi na brak danych w zakresie liczby funkcjonariuszy, którym będą wypłacane ww. należności oraz niemożliwą do określenia liczbą podróży służbowych, oszacowanie wskazanych wydatków jest niemożliwe.

Projekt przewiduje, że świadczenia w postaci uposażenia, nagród rocznych i nagród uznaniowych będą wypłacane przez jednostkę organizacyjną, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed oddelegowaniem, tym samym nie przewiduje się zwiększonych wydatków z tytułu wypłaty wynagrodzeń.

Wydatki związane z wypłacaniem należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju funkcjonariuszom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości, zostaną zabezpieczone w ramach wydatków zaplanowanych w ustawie budżetowej w części 37 Sprawiedliwość.

Doprecyzowanie pojęcia „przeciętne uposażenie funkcjonariuszy” przewidziane w art. 56 ust. 3, zgodnie z którym należy rozumieć je jako uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej, spowoduje wzrost wydatków SW o 17,143 mln zł rocznie.

Uzasadnienie zmian wprowadzanych w ramach nowelizowanego art. 56 ustawy o Służbie Więziennej można znaleźć w różnicach w pragmatyce służbowej różnych formacji mundurowych, a w szczególności funkcjonariuszy Policji i Służby Więziennej. Różnica ta dotyczy określenia „przeciętne uposażenie funkcjonariuszy” i związanych z przedmiotowym „określeniem” skutków finansowych. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy SW, określone w dotychczasowym brzmieniu art. 56 nowelizowanej ustawy o SW, stanowi wielokrotność kwoty bazowej, której ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa. Natomiast przeciętne uposażenie policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji, stanowi również wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa, jednakże przez tak obliczone przeciętne uposażenie rozumie się, zgodnie z art. 99 ust. 3a, uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej. Brak powyższego „dookreślenia” w ustawie o Służbie Więziennej, powoduje, że część środków finansowych przeznaczonych jest na fundusz nagród i zapomóg, w przeciwieństwie do Policji, która wydatki z tytułu nagród i zapomóg ponosi w ramach par. 4060 – pozostałe należności żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz funkcjonariuszy. Powoduje to uszczuplenie środków finansowych przeznaczonych w Służbie Więziennej na uposażenia oraz jednoznacznie wskazuje na dość znaczne zróżnicowanie między służbami mundurowymi. Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że mimo jednakowej wysokości kwoty bazowej oraz jej wielokrotności, przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Policji jest wyższe o ok. 45 zł, aniżeli przeciętne uposażenie funkcjonariuszy Służby Więziennej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa		10	60	60			130
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe [w tym:]	13,65	12,52	11,37	10,21	9,08	9,11	116,53
	Wzrost wynagrodzenia funkcjonariuszy SW	14,014	14,014	14,041	14,014	14,014	14,041	154,449

	w związku z doprecyzowaniem pojęcia „przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy”							
	Wprowadzenie służby kandydackiej	-1,49	-2,981	-4,47	-5,962	-7,452	-7,452	-59,615
	Wzrost uposażeń pracowników uczelni	0,043	0,407	0,719	1,078	1,438	1,438	10,875
	Dodatkowe wynagrodzenia za pełnienie funkcji	1,082	1,082	1,082	1,082	1,082	1,082	10,82
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	W związku z tworzeniem uczelni SW planuje się inwestycje budowlane oraz zakup niezbędnych pojazdów. Pozwoli to przedsiębiorstwom trudniącym się planowaniem i realizacją inwestycji budowlanych, jak również sprzedają pojazdów na sprzedaż swoich usług i produktów na rzecz Służby Więziennej.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Doprecyzowanie pojęcia „przeciętnego uposażenie funkcjonariuszy” przewidziane w art. 56 ust. 3, zgodnie z którym należy rozumieć je jako uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej (omówione szczegółowo w pkt 6 OSR) spowoduje wzrost wynagrodzeń funkcjonariuszy SW o kwotę 14,014 mln zł netto rocznie. 2. W związku z wprowadzeniem służby kandydackiej zakłada się wypłacanie jedynie dodatku za stopień, nie zakładają natomiast wprowadzenia uposażenia lub zasadniczej należności pieniężnej dla studentów funkcjonariuszy w służbie kandydackiej. Powoduje to zmniejszenie świadczeń pieniężnych wypłacanych funkcjonariuszom wchodzącym do służby kandydackiej w stosunku do obecnie obowiązującego modelu. Należy jednakże mieć na uwadze, że Służba kandydacka w Służbie Więziennej ma być związana z okresem studiów, a przez to jest to okres przede wszystkim nauki a nie pracy. Student w służbie kandydackiej w porównaniu ze studentem studiów cywilnych otrzyma dodatkowo bezpłatne zakwaterowanie, wyżywienie, umundurowanie, zwrot kosztów przejazdów oraz dodatek za stopień. Jak każdy student będzie mógł także ubiegać się o stypendia i zapomogi. Każdy ze studentów – funkcjonariuszy będzie także zobowiązany do podjęcia służby w Służbie Więziennej, a więc będzie miał zapewnioną pracę. Powyższe było jednym z argumentów przyjęcia stanowiska o braku konieczności wprowadzania dodatkowej należności finansowej w postaci uposażenia lub zasadniczej należności finansowej. 3. Utworzenie uczelni Służby Więziennej związane z wygospodarowaniem 80 etatów. Będzie to mieć wpływ na gospodarstwa domowe osób planujących podjąć zatrudnienie w tych jednostkach. 4. Odstąpienie od wymogu przedkładania aktów stanu cywilnego oraz zaświadczenia o niekaralności w trakcie procedury naboru do SW przyczyni się do oszczędności gospodarstw domowych, których członek zamierza podjąć służbę lub pracę w Służbie Więziennej. 5. Zmiana modelu szkolenia funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej spowoduje szerszą uznawalność ich wiedzy i kompetencji, co pozwoli na większą elastyczność na rynku pracy osób opuszczających Służbę Więzienną. 6. Przewiduje się, że funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 96 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i 8 oraz funkcjonariusz, którego stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2–8 przed upływem 5 lat od odbycia kursu przygotowawczego lub szkolenia zawodowego, a także studiów w uczelni SW, jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów wyżywienia, zakwaterowania, umundurowania oraz kosztów podróży służbowych otrzymanych w czasie kształcenia. Koszty te funkcjonariusz zwraca także w przypadku nieukończenia kursu przygotowawczego, szkolenia 						

		<p>zawodowego lub zrezygnowania ze studiów z przyczyn leżących po jego stronie. Prognozuje się, że będą to przypadki incydentalne i pomijane w skali OSR.</p> <p>7. Projektowane zmiany w szczegółowy sposób zmieniają również sposób możliwości uzyskania awansu w Służbie Więziennej oraz rozwoju zawodowego. Wiąże się to ze zmianą finansowych korzyści uzyskiwanych przez poszczególnych przedstawicieli kadry w okresie swojego stażu pracy zarówno jeśli chodzi o funkcjonariuszy, jak i pracowników cywilnych. Dotychczasowo obowiązujące przepisy nie uwzględniały w szczególności i jasny sposób elementów oraz wymagań dotyczących awansu zawodowego. W obecnym systemie brakuje także również czytelnych ścieżek rozwoju zawodowego. Ograniczona jest motywacja do podnoszenia kwalifikacji zawodowych (stagnacja i oczekiwanie na automatyczne awanse), co zmienić może zmiana systemu kształcenia dająca możliwości rozwoju i podnoszenia kwalifikacji. Wprowadzane regulacje precyzyjnie wskazują kryteria określające możliwości awansowania, biorąc pod uwagę zwiększanie swoich kwalifikacji dzięki nowo utworzonej uczelni SW. Z uwagi na nowatorski i kompleksowy charakter przedmiotowych regulacji, na obecną chwilę trudno oszacować zmiany finansowe dla funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych (związanych z rozwojem zawodowym), które nastąpią po wprowadzeniu nowego sposobu uzyskiwania awansu w Służbie Więziennej.</p>
--	--	---

Niemierzalne

<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Planowane wyższe niż przeciętne w SW wynagrodzenia i uposażenia funkcjonariuszy oraz pracowników cywilnych zatrudnionych na uczelni SW spowoduje dodatkowy przychód gospodarstw domowych tych pracowników.</p>
---	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

<p>Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy</p>
---	--

<p>☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>	<p>☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:</p>
---	--

<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.</p>	<p>☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>
---	---

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Przewidywana zmiana nie wpłynie na rynek pracy. Zmianie ulega bowiem wyłącznie model kształcenia funkcjonariuszy Służby Więziennej, nie zaś liczba osób przyjmowanych od pracy i służby. W dalszym ciągu będzie to mieć miejsce w ramach dostępnych etatów.

10. Wpływ na pozostałe obszary

<p>☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:</p>	<p>☐ demografia ☐ mienie państwowe</p>	<p>☐ informatyzacja ☐ zdrowie</p>
---	---	--

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się:

- przygotowanie infrastruktury tymczasowej pozwalającej na rozpoczęcie działalności uczelni SW – termin zakończenia: wrzesień 2017 r.,
- rekrutacja kadry nowej uczelni – termin realizacji: kwiecień 2017 r. – czerwiec 2018 r.,
- realizacja prac inwestycyjnych w zakresie przygotowania docelowej siedziby uczelni SW i przeniesienie siedziby uczelni – termin realizacji: lipiec 2017 r. – grudzień 2020 r.,
- opracowanie propozycji struktury uczelni (jednostki organizacyjne) i ogólnego modelu kształcenia (kierunki, formy i tryby) – termin realizacji: kwiecień 2017 r. – lipiec 2017 r.,
- opracowanie programów kształcenia wraz z projektami wniosków o realizację studiów – termin realizacji: sierpień 2017 r. – październik 2017 r.,
- podpisanie i wdrożenie porozumień w zakresie współpracy dotyczącej szkolenia studentów z jednostką (jednostkami) podstawowymi oraz w zakresie badań i rozwoju z instytutem naukowo-badawczym – termin realizacji: marzec 2018 r. – maj 2018 r.,
- zmiana systemu rekrutacji i naboru do Służby Więziennej – termin realizacji: po zmianie ustawy o Służbie Więziennej (bezterminowo),
- zmiana modelu organizacyjnego i metodycznego kształcenia wstępnego, zawodowego i specjalistycznego w Służbie Więziennej – termin realizacji: po zmianach legislacyjnych (sierpień 2018 r.),
- określenie limitów miejsc i rekrutacja kandydatów do służby w Służbie Więziennej w ramach uczelni SW („podchorążych”) oraz innych form kształcenia („szkolenia oficerskie”, kadry kierowniczej) – termin realizacji: czerwiec 2018 r. – wrzesień 2018 r.,
- rozpoczęcie kształcenia w ramach uczelni SW – październik 2018 r. (bezterminowo).

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja przedmiotowego projektu może zostać dokonana m.in. na podstawie liczby studentów, którzy odbyli kształcenie w poszczególnych formach realizowanych w uczelni SW.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport dotyczący współpracy i wymiany dobrych praktyk przez ekspertów z edukacyjnych ośrodków szkolenia, Kalisz, Oslo 2015 r. – wersja elektroniczna raportu: <http://www.cossw.pl/file/redirect.php?f=W8ktSRWFfe9>

RAPORT
z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw

DL-VI-465-13/17

Lp.	Treść uwagi	Zgłaszający uwagę	Ocena zasadności uwag przez wnioskodawcę
1.	<p><u>Pozytywna ocena projektu.</u> Proponowane rozwiązania, z punktu widzenia efektywności ekonomicznej i jakości kształcenia, stanowią potrzebny krok we właściwym kierunku. Potrzeba jednak dalszych prac koncepcyjnych nad dalszą konsolidacją systemu kształcenia kadr szeroko rozumianej służby publicznej. Systemowa konsolidacja i profesjonalizacja umożliwia wytworzenie ośrodka kształtującego myślenie na temat służby publicznej w poszczególnych obszarach administracji, jak i w perspektywie ogólnopolskiej.</p>	IWS	
2.	<p>Wykreślić art. 39b ust. 1 pkt 6 (czyli „zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania ćwiczeń fizycznych”, jako jeden z dokumentów wymaganych do złożenia przez kandydata w celu wszczęcia postępowania kwalifikacyjnego). Propozycja alternatywnego rozwiązania to zmiana na „zaświadczenie o stanie zdrowia”.</p>	Poroz. Zielonog.	<p>Uwzględniono.</p> <p>Przez wskazanie, iż będzie wymagane „zaświadczenie lekarskie stwierdzające zdolność do wykonywania ćwiczeń fizycznych”.</p>
3.	<p>Zmienić nazwę formacji na „Straż Więzienna”, która wywodzi się z tradycji przedwojennej.</p>	NSZZFiPW/FZZ	<p>Nie uwzględniono.</p> <p>Wykracza poza zakres nowelizacji.</p>
4.	<p>Należy uzasadnić wprowadzenie art. 1a (kontrolę organów i jednostek SW przez</p>	NSZZFiPW/FZZ	<p>Nie uwzględniono.</p>

	MS).		Realizuje inicjatywę MS. Wyjaśnienie znajduje w uzasadnieniu projektu.
5.	Po art. 2 ust. 2 pkt 2 dodać pkt 21 w brzmieniu: „2a) kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Proponowana treść została zawarta w dodanym pkt 6a.
6.	W art. 2 ust. 4 w pierwszym zdaniu po wyrazach „organizacji pozarządowych dodać wyrazy „oraz przedstawiciele NSZZFiPW”.” (tj. uwzględnić jako przedstawicieli wchodzących w skład Rady Polityki Penitencjarnej).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
7.	Art. 7 pkt 4 nadać brzmienie: „4) Rektor uczelni Służby Więziennej (...)” (tj. wykreślić wyraz „Komendant” z nazwy rektora uczelni)	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Rektora uczelni służb państwowych powołuje się bowiem spośród funkcjonariuszy określonej służby mundurowej; dla podkreślenia statusu rektora uczelni służb państwowych i uczelni wojskowej przyjęte jest określenie „rektor-komendant”.
8.	W art. 8 ust. 1 pkt 4 dodać „uczelnia SW, zwana dalej „uczelnia” (w projekcie proponowaną treść uwzględniono w dodanym pkt 3a).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Uczelnia Służby Więziennej, jako nowa jednostka organizacyjna Służby Więziennej powinna być wymieniona w odrębnym punkcie.
9.	Uzasadnić wprowadzenie art. 13a ust. 4 (tj. uprawnienie Rektora do określenia, w drodze zarządzenia, sposobów ochrony uczelni).	NSZZFiPW/FZZ	Wyjaśnienie znajduje się w uzasadnieniu projektu ustawy.
10.	W art. 33 w ust. 1 w pkt 1 zmienić tryb określania zasad etyki zawodowej, tj. zamiast „po zasięgnięciu opinii związku zawodowego” proponuje się „po uzgodnieniu ze związkiem zawodowym”.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
11.	W art. 39: – w ust. 1.: w zdaniu pierwszym po wyrazach „postępowania kwalifikacyjnego” dodać: „oraz ukończeniu szkolenia wstępnego i specjalistycznego przygotowującego funkcjonariusza lub pracownika do samodzielnej służby albo pracy na stanowisku służbowym” (jako wymóg wstąpienia do służby w SW);	NSZZFiPW/FZZ	Propozycja nieuwzględniona. Zakres propozycji kierunkowo uzasadniony, jednak wykracza poza zakres możliwości finansowych Służby Więziennej.

	<p>– <u>ust. 2</u> nadać brzmienie: „2. Szkolenie wstępne i specjalistyczne prowadzi się w uczelni, COSSW lub ODK SW.”</p> <p>– <u>ust. 3</u> nadać brzmienie: „3. Postępowanie kwalifikacyjne ma na celu ustalenie czy kandydat spełnia warunki przyjęcia do Służby Więziennej. Szkolenie wstępne i specjalistyczne ma na celu określenie jego kwalifikacji, kompetencji i przydatności do pełnienia samodzielnej służby albo pracy na stanowisku służbowym.”</p> <p>– projektowanym ust. 2 i 3 nadać odpowiednio oznaczenia ust. 4 i 5.</p>		
12.	<p>W art. 39a w ust. 1 wykreślić pkt 3 (tj. Rektora, jako podmiot zarządzający i prowadzący postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do kandydatów do służby w uczelni.</p> <p>W art. 39a w ust. 2 skreślić pkt 1 i 2 (tj. skreślić cały ust. 2, w którym przewidziano uprawnienie dla DG SW zarządzenia przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego przez CZSW i przez wyznaczonego dyrektora okręgowego).</p>	NSZZFiPW/FZZ	<p>Propozycja nieuwzględniona.</p> <p>Nowe regulacje polegają na zcentralizowaniu naboru do służby i wskazują trzy podmioty do zarządzenia i przeprowadzenia naboru; oprócz Dyrektora Generalnego i dyrektora okręgowego podmiotem takim będzie rektor uczelni SW.</p> <p>Propozycja nieuwzględniona.</p> <p>Przepis zawiera wyjątki od projektowanego modelu naboru do służby i pozwala na elastyczne i niezależne kształtowanie naboru, np. w przypadku naboru kandydatów o określonych zawodach takich jak radca prawny czy lekarz.</p>
13.	W art. 39b w ust. 1 wykreślić pkt 7 (tj. spośród wymaganych dokumentów składanych w celu wszczęcia postępowania kwalifikacyjnego zrezygnować ze składania skróconego odpisu aktu urodzenia).	NSZZFiPW/FZZ	Uwzględniono.
14.	<p>W związku ze zmianą sposobu wstąpienia do służby jest konieczna zmiana:</p> <p>– w art. 39a–39g (tj. przepisów dotyczących postępowania kwalifikacyjnego),</p> <p>– nowego rozdziału 6a (tj. dotyczącego</p>	NSZZFiPW/FZZ	<p>Propozycja nieuwzględniona.</p> <p>Zakres propozycji kierunkowo uzasadniony, jednak nie na tym etapie zmian.</p>

	kształcenia funkcjonariuszy i pracowników SW. – w art. 47		
15.	W art. 49 wprowadzić nowe stopnie służbowe w korpusach podoficerskim i chorążych	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
16.	W art. 52 ust. 1 nadać brzmienie: „1. Nadanie wyższego stopnia następuje stosownie do zajmowanego stanowiska służbowego, posiadanego wykształcenia oraz pozytywnej oceny wyników uzyskiwanych w służbie. Nadanie stopnia następuje...(dalej bez zmian)”	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
17.	Art. 52 ust. 2 należy dostosować do poprawionego art. 49	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
18.	W art. 56 w ust. 3 dodać zdanie: „Przez przeciętne uposażenie należy rozumieć uposażenie wraz z miesięczną równowartością nagrody rocznej.”	NSZZFiPW/FZZ	Uwzględniono. Doprecyzowano definicję przeciętnego wynagrodzenia funkcjonariuszy, w której jest uwzględniona miesięczna równowartość nagrody rocznej.
19.	W art. 58 w ust. 3 (tj. upoważnienie dla MS do wydania rozporządzenia w porozumieniu z MRPiPS) wprowadzić rozwiązania dotyczące dodatku służbowego, zgodnie z przedstawionymi materiałami zaprezentowanymi na zespole ministerialnym.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
20.	W art. 62: – ust. 1 nadać brzmienie: „1. Uposażenie zasadnicze i dodatki o charakterze stałym są wypłacane w formie bezgotówkowej na wskazany przez funkcjonariusza nr rachunku bankowego z zastrzeżeniem ust 3.” – ust. 3 nadać brzmienie: „3. Uposażanie zasadnicze i dodatki o charakterze stałym na pisemny wniosek funkcjonariusza mogą być wypłacane bezpośrednio do rąk funkcjonariusza	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.

	w terminie, o którym mowa w ust. 2.”		
21.	W z propozycją wprowadzenia powszechnej służby kandydackiej należy opracować od nowa rozdział 7a (tj. dotyczący służby kandydackiej).	NSZZFiPW/FZZ	Uwaga bezprzedmiotowa. Wobec wyjaśnień wnioskodawcy odnośnie do powszechnej służby kandydackiej.
22.	W art. 63 w ust. 2 w pkt 4 po wyrazie „zastępców” dodać „prorektorów”	NSZZFiPW/FZZ	Uwzględniono.
23.	W art. 66a ust. 1 i ust. 2 skreślić wyrazy „spośród oficerów Służby Więziennej” i dopisać „na wniosek Dyrektora Generalnego”.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Rozdział dotyczący służby kandydackiej prerredagowany na skutek uwag MNiSW.
24.	W art. 74 w ust. 1 przed wyrazami „Dyrektor Generalny” dodać wyrazy „Minister Sprawiedliwości” (tj. uwzględnić Ministra Sprawiedliwości, jako podmiot, który może oddelegować funkcjonariusza do pełnienia służby poza Służbą Więzienną w kraju lub poza granicami państwa).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
25.	Wykreślić projektowany art. 74a.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Realizuje inicjatywę MS.
26.	W art. 77 przed wyrazami „Dyrektor Generalny” dodać wyrazy „Minister Sprawiedliwości”.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
27.	Zrezygnować z nowelizacji art. 80.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Realizuje inicjatywę MS.
28.	Zrezygnować z dodawanego art. 80a.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Realizuje inicjatywę MS.
29.	W art. 80 ust. 2 proponuje się zmiany polegające na tym, aby należności z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju wypłacała instytucja, do której oddelegowano funkcjonariusza.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
30.	W art. 83 w ust. 1 i 2 wyrazy „może powierzyć” zastąpić wyrazem „powierza”.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.

31.	W art. 84 wprowadzić zasadę, że funkcjonariusza zwolnionego z obowiązków wykonywania zadań służbowych na podstawie ustawy o związkach zawodowych przenosi się do dyspozycji właściwego terytorialnie dyrektora okręgowego SW.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
32.	W art. 85 w ust. 2 skreślić pkt 4 (tj. przypadek likwidacji zajmowanego stanowiska, jeżeli nie ma możliwości mianowania funkcjonariusza na stanowisko równorzędne w zakresie pobieranego uposażenia zasadniczego, będący podstawą do przeniesienia funkcjonariusza na niższe stanowisko służbowe).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
33.	Art. 89 ust. 1 pkt 3, art. 96 ust. 1 pkt 1, art. 96 ust. 2 pkt 1a, art. 97 ust. 1 pkt 2a, art. 119 ust. 1 pkt 3 oraz wszystkie przepisy dotyczące służby kandydackiej – w związku z propozycją powszechnej służby kandydackiej przepisy należy ponownie opracować.	NSZZFiPW/FZZ	Uwaga bezprzedmiotowa – wobec wyjaśnień wnioskodawcy odnośnie do powszechnej służby kandydackiej.
34.	Sprzeciw wobec wprowadzenia pkt 10 w art. 96 w ust. 2 umożliwiającego zwolnienie funkcjonariusza ze służby „gdy wymaga tego ważny interes służby”.	NSZZFiPW/FZZ	Kierunkowo uwzględniono Zmiana treści przedmiotowego przepisu. Doprecyzowano, że przesłanką fakultatywnego zwolnienia funkcjonariusza ze służby będzie: „gdy dalsze pozostawanie funkcjonariusza w służbie nie daje się pogodzić z dobrem służby”. Ponadto w art. 98 wprowadzono ust. 2 zgodnie z którym przedmiotowego zwolnienia będzie dokonywać przełożony przełożonego właściwego do mianowania funkcjonariusza na ostatnio zajmowane stanowisko służbowe..
35.	W art. 96 w ust. 2 w pkt 3 dodać wyrazy „oraz po nabyciu praw emerytalnych” (tj. że funkcjonariusza można zwolnić ze służby w przypadku osiągnięcia 30-letniego stażu służby w Służbie Więziennej oraz po nabyciu praw emerytalnych).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
36.	Uzasadnić wprowadzenie art. 103 ust. 4.	NSZZFiPW/FZZ	Wyjaśniona w uzasadnieniu.
37.	W art. 160 dodać ust. 3a w brzmieniu: „3a. Na odmowę udzielenia zezwolenia przysługuje odwołanie do wyższego przełożonego.” (chodzi o odmowę	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.

	udzielenia zezwolenia podjęcia zajęcia zarobkowego poza służbą).		
38.	W art. 164 wprowadzić zasadę świadczenia zastępstwa procesowego dla funkcjonariuszy przez prawników Służby Więziennej.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
39.	Uzasadnić uchylenie art. 166.	NSZZFiPW/FZZ	Wyjaśniona w uzasadnieniu; treść uchylanego przepisu zawarta w art. 43zr.
40.	W art. 170 w ust. 4 określić nową definicję miejscowości pobliskiej, przez wskazanie, że jest to miejscowość, której odległość od miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę nie przekracza 50 km .	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
41.	W art. 193 w ust. 1 pkt 6 zrównać z rozwiązaniami w innych służbach (chodzi o przysługujący funkcjonariuszowi ryczałt za dojazd do miejsca pełnienia służby).	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.
42.	Podać uzasadnienie do wprowadzania rozwiązań ustawowych w projektowanym art. 208 (chodzi o dodatkowe wynagrodzenie za wykonywanie wskazanych zadań).	NSZZFiPW/FZZ	Wyjaśniona w uzasadnieniu. W związku z przyznaniem dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zadań polegających na pełnieniu funkcji mentora oraz wskazanych funkcji w uczelni SW, projekt przewiduje całościową regulację tego zagadnienia, które jest materią ustawową.
43.	Brak potrzeby wprowadzania pkt 5a w art. 219 w ust. 1.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Realizuje inicjatywę MS.
44.	W art. 219 w ust. 3 skreślić zdanie drugie, tj. „Od rozkazu personalnego odwołanie nie przysługuje.	NSZZFiPW/FZZ	Nie uwzględniono. Wykracza poza zakres nowelizacji.

KPRM

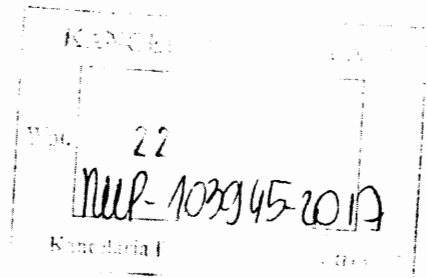
AAA292528

Warszawa, 20 listopada 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1238.2017 / 12/JS

dot.: RM-10-161-17 z 20.11.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

**Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Służbie
Więziennej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw
członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej**

Szanowna Pani Minister,

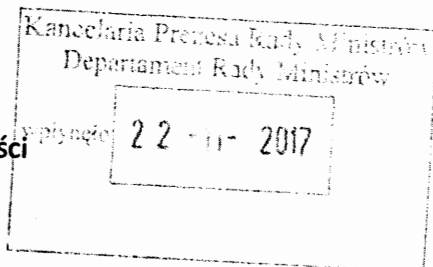
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Barbara Cichoń
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Pan Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej

Na podstawie art. 39h ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631, 1321 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) terminy powoływania komisji kwalifikacyjnej, zwanej dalej „komisją”;
- 2) wzór ankiety personalnej oraz wzór arkusza oceny kandydata do służby w Służbie Więziennej, zwanego dalej „kandydatem”;
- 3) zakres informacji udzielanej w ogłoszeniu o przyjmowaniu do służby w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi”, objętych postępowaniem kwalifikacyjnym, zwanym dalej „postępowaniem”;
- 4) punktację stosowaną do oceny kompetencji i wykształcenia kandydata;
- 5) zakres i sposób przeprowadzania rozmowy kwalifikacyjnej i testu wiedzy oraz punktację stosowaną do ich oceny;
- 6) punktację stosowaną do oceny testu sprawności fizycznej;
- 7) sposób dokonywania anonimizacji rankingu kandydatów, ogłaszanego na stronie internetowej podmiotu przeprowadzającego postępowanie kwalifikacyjne;
- 8) tryb dokonywania wyboru jednostki organizacyjnej przez kandydatów.

§ 2. Podmiot właściwy w sprawie przeprowadzenia postępowania, zwany dalej „podmiotem właściwym”, nie później niż dwa miesiące przed upływem planowanych terminów przyjęć do służby w Służbie Więziennej, powołuje komisję.

§ 3. 1. Wzór ankiety personalnej kandydata, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór arkusza oceny kandydata, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Komisja publikuje ogłoszenie o planowanym postępowaniu, zwane dalej „ogłoszeniem”, zawierające informacje w szczególności o:

- 1) liczbie stanowisk w poszczególnych pionach służby, na które jest prowadzony nabór do służby w Służbie Więziennej;
- 2) nazwie stanowiska lub nazwach stanowisk, których dotyczy postępowanie, miejscu

pełnienia służby oraz rodzaju rozkładu czasu służby;

- 3) wymaganiach stawianych kandydatom, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) miejscu i terminie składania wymaganych dokumentów;
- 5) etapach postępowania wraz z podaniem ich kolejności i przebiegu, w tym systemu punktacji, z uwzględnieniem preferencji z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności;
- 6) miejscu uzyskania szczegółowych informacji dotyczących postępowania;
- 7) sposobie postępowania z dokumentami kandydatów, którzy nie zakwalifikowali się do kolejnych etapów postępowania.

2. Zarządza przeprowadzenie postępowania w ogłoszeniu.

§ 5. 1. Komisja dokonuje oceny dokumentów, która polega na sprawdzeniu ich kompletności oraz spełnienia wszystkich wymogów określonych w ogłoszeniu.

2. Posiadane preferencje z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności są oceniane w systemie punktowym:

- 1) wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne), o którym mowa w art. 39e ust. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy – 30 punktów;
- 2) wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) o kierunku przydatnym do służby w Służbie Więziennej (studia w zakresie prawa, resocjalizacji, profilaktyki społecznej, psychologii, ekonomii, bezpieczeństwa narodowego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, informatyki, oraz studia lekarskie, lekarsko-dentystyczne, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa lub ratownictwa medycznego) – 20 punktów;
- 3) wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) o kierunku innym niż wymieniony w pkt 1 i 2 – 15 punktów;
- 4) wykształcenie wyższe (licencjat, inżynier), o którym mowa w art. 39e ust. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy – 30 punktów;
- 5) wykształcenie wyższe (licencjat, inżynier) – 15 punktów;
- 6) wykształcenie średnie lub średnie branżowe, o którym mowa w art. 39e ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy – 30 punktów;
- 7) wykształcenie średnie lub średnie branżowe – 10 punktów.

2. Posiadane preferencje z tytułu posiadanych umiejętności są oceniane w systemie punktowym:

- 1) stopień naukowy lub tytuł naukowy – 30 punktów;

- 2) aplikacja radcowska, sędziowska, prokuratorska lub legislacyjna albo specjalizacja lekarska – 20 punktów;
- 3) posiadanie tytułu ratownika albo ratownika medycznego – 10 punktów;
- 4) posiadanie uprawnień instruktora sportów walki, strzelectwa sportowego – 8 punktów;
- 5) posiadanie prawa jazdy kategorii „A”, „C” lub „D” – 10 punktów.

3. W przypadku posiadania przez kandydata preferowanego wykształcenia w kilku kierunkach lub umiejętnościach, wymaganych i określonych w ogłoszeniu dla stanowiska służbowego lub grupy stanowisk, punkty uzyskane przez kandydata z tytułu posiadanego wykształcenia oraz z tytułu preferowanych umiejętności są sumowane. W pozostałych przypadkach punkty przyznaje się tylko raz w wysokości najkorzystniejszej dla kandydata.

§ 6. 1. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej:

- 1) w zakresie kompetencji personalnych kandydata, w szczególności podlega ocenie:
 - a) motywacja do podjęcia służby w Służbie Więziennej, w tym racjonalne motywowanie chęci podjęcia służby w Służbie Więziennej, z odwoływaniem się do własnych predyspozycji, umiejętności, doświadczeń i zainteresowań,
 - b) wskazanie mocnych i słabych stron własnej osobowości w kontekście specyfiki służby w Służbie Więziennej,
 - c) przedstawienie oceny zagrożeń, obciążeń i wymagań związanych ze służbą w Służbie Więziennej,
 - d) wykazywanie chęci rozwoju zawodowego oraz podnoszenia kwalifikacji,
 - e) przedstawienie oczekiwań związanych ze swoją rolą w Służbie Więziennej
– w zakresie od 1 do 15 punktów;
- 2) w zakresie kompetencji społecznych kandydata, w szczególności podlega ocenie:
 - a) postawa wobec ludzi,
 - b) dostrzeganie i uwzględnianie odczuć oraz opinii innych ludzi, deklarowanie chęci współpracy z innymi osobami oraz przejawiania inicjatywy i aktywności w kontaktach międzyludzkich,
 - c) prezentowanie otwartości na różnorodność kulturową, pochodzenie, płeć, preferencje seksualne oraz przejawianie postawy tolerancyjnej wobec innych ludzi,
 - d) rozumienie obowiązku poszanowania godności ludzkiej oraz respektowania podstawowych zasad i wartości etycznych oraz norm moralnych
– w zakresie od 1 do 15 punktów.

2. Czas trwania rozmowy kwalifikacyjnej nie powinien przekroczyć 30 minut.

3. Każdy z członków komisji, po przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, odrębnie ocenia kandydata.

§ 7. 1. Maksymalna liczba punktów możliwa do uzyskania w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej wynosi 30 punktów.

2. Warunkiem uzyskania przez kandydata pozytywnego wyniku z rozmowy kwalifikacyjnej jest otrzymanie przez niego co najmniej 16 punktów.

3. Liczbę punktów uzyskanych w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej ustala się na podstawie średniej arytmetycznej liczby punktów przyznanych przez członków komisji.

§ 8. 1. Test wiedzy przeprowadza komisja.

2. Test wiedzy składa się z 30 pytań, zwanych dalej „pytaniami testowymi”, i trwa 35 minut.

3. Na pytanie testowe możliwa jest tylko jedna prawidłowa odpowiedź, za którą kandydatowi przyznaje się 1 punkt. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi, udzielenia nieprawidłowej odpowiedzi albo udzielenia więcej niż jednej odpowiedzi na pytanie testowe kandydatowi do służby nie przyznaje się punktu.

§ 9. 1. Przed rozpoczęciem testu wiedzy zapoznaje się kandydata do służby z zakresem i sposobem przeprowadzania tego testu oraz sposobem jego oceniania.

2. Test wiedzy może być przeprowadzany w formie pisemnej albo z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

3. W przypadku przeprowadzania testu wiedzy w formie pisemnej kandydat do służby otrzymuje arkusz odpowiedzi na pytania testowe oraz arkusz z pytaniami testowymi i wariantami odpowiedzi, opatrzone pieczęcią jednostki organizacyjnej, w której test jest przeprowadzany.

4. Pytania testowe opracowuje Uczelnia Służby Więziennej, z wykorzystaniem zgłoszonych przez inne jednostki organizacyjne, w których realizowane jest szkolenie zawodowe, propozycji pytań do tego testu.

§ 10. 1. Przewodniczący komisji lub zastępujący go inny członek komisji wykluczają z udziału w teście wiedzy kandydata, który:

- 1) korzysta z pomocy innych osób;
- 2) posługuje się urządzeniami służącymi do przekazu lub odbioru informacji lub korzysta z pomocniczych materiałów niedopuszczonych do korzystania przez komisję;
- 3) w sposób inny niż określony w pkt 1 i 2 zakłóca jego przebieg.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kandydat, niezależnie od liczby prawidłowych odpowiedzi udzielonych na pytania testowe, otrzymuje 0 punktów z testu wiedzy.

§ 11. 1. W trakcie przeprowadzania testu sprawności fizycznej jest obecna osoba, która

posiada kwalifikacje do udzielania co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza się test, zapewnia łączność pomiędzy członkami zespołu przeprowadzającego ten test a najbliższą placówką służby zdrowia.

3. Liczba punktów z testu sprawności fizycznej możliwa do uzyskania wynosi:

- 1) ocena negatywna – 0 punktów;
- 2) ocena przeciętna – 2 punkty;
- 3) ocena dostateczna – 3 punkty;
- 4) ocena dobra – 8 punktów;
- 5) ocena bardzo dobra – 12 punktów;
- 6) ocena wysoka – 15 punktów;
- 7) bardzo wysoka – 20 punktów.

4. Test sprawności fizycznej przeprowadza się na podstawie przepisów, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy.

§ 12. 1. Po zakończeniu etapu postępowania, o którym mowa w art. 39c ust. 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a–e, komisja sporządza sprawozdanie i arkusze oceny kandydata. Niezbędne elementy sprawozdania stanowią w szczególności:

- 1) imiona i nazwiska kandydatów i sumy zdobytych przez nich punktów;
- 2) załączone arkusze oceny kandydatów;
- 3) wykaz kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów postępowania;
- 4) wykaz kandydatów w stosunku do których niezbędne jest przeprowadzenie postępowania sprawdzającego w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 5) propozycje podziału kandydatów do poszczególnych jednostkach organizacyjnych z podziałem na piony służby i stanowiska służbowe; dla kandydata określa się właściwą komisję lekarską;
- 6) wskazanie członków komisji i ich podpisy.

2. Komisja przekazuje niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, wyciąg z wykazu kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów postępowania, w celu przeprowadzenia etapu sprawdzającego, o którym mowa w art. 39c ust. 2 pkt 2 ustawy, w stosunku do kandydatów wymienionych w wyciągu.

§ 13. 1. Na liście rankingu kandydatów umieszcza się kandydatów, który uzyskali pozytywny wynik z etapów postępowania, o którym mowa w § 12 ust. 2.

2. Kolejność w rankingu kandydatów ustala się w zależności od łącznej liczby punktów uzyskanych przez kandydata, od największej do najmniejszej.

3. Ranking kandydatów może być sporządzony odrębnie dla stanowiska służbowego, działu służby lub grupy stanowisk.

§ 14. 1. Ranking kandydatów podmiot właściwy niezwłocznie udostępnia w sposób wskazany w art. 39e ust. 1 ustawy, wskazując okres, w którym wyznaczeni kandydaci, dokonają wyboru lub zgody, o której mowa w art. 39f ustawy.

2. Ranking kandydatów zawiera:

- 1) numer identyfikacyjny kandydata nadany w celu anonimizacji danych osobowych; komisja informuje kandydata o nadanym mu numerze identyfikacyjnym;
- 2) łączną liczbę punktów uzyskanych przez kandydata;
- 3) wskazanie wakatów w poszczególnych jednostkach organizacyjnych z podziałem na działy służby i stanowiska służbowe.

§ 15. 1. Ranking kandydatów, niezwłocznie po upływie okresu, o którym mowa w § 14 ust. 1, podlega zatwierdzeniu przez przełożonego.

2. Zatwierdzenie rankingu kandydatów kończy postępowanie w stosunku do umieszczonego na niej kandydata.

3. Zatwierdzony ranking kandydatów przekazuje się niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych.

§ 16. Prace komisji kończą się z dniem zakończenia czynności, o których mowa w § 15 ust. 3.

§ 17. Do postępowań kwalifikacyjnych rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2010 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej (Dz. U. Nr 186, poz. 1241), które utraciło moc na podstawie art. ... z dniem wejścia w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

WZÓR
Ankieta personalna

SŁUŻBA WIĘZIENNA

Nr ewid.

1. Ankieta personalną należy przeczytać uważnie.
2. Wypełnić czytelnie i wyczerpująco wszystkie rubryki (**pismem drukowanym**).
3. Wypełnienie ankiety nie jest równoznaczne z przyjęciem do Służby Więziennej.
4. Ankieta personalna nie podlega zwrotowi i będzie wykorzystana jedynie dla celów postępowania kwalifikacyjnego.
5. Świadome podanie niepełnych lub nieprawdziwych danych albo ich zatajenie może spowodować znaczne przedłużenie postępowania kwalifikacyjnego oraz odmowę przyjęcia do Służby Więziennej.

ANKIETA PERSONALNA
KANDYDATA DO SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

I. DANE OSOBOWE

Numer (PESEL)				Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP)				Seria i nr dowodu osobistego											
				- - -															
Nazwisko aktualne, rodowe i panieńskie																			
Imiona																			
Imię ojca				Imię matki				Nazwisko rodowe matki											
Data urodzenia (rok, miesiąc, dzień)							Miejsce urodzenia										
Obywatelstwo (wymienić wszystkie posiadane):																			
MIEJSCE ZAMELDOWANIA NA POBYT STAŁY:																			
Województwo				Powiat				Gmina											
Kod -				Miejscowość				Ulica											
Nr domu				Nr mieszkania															
AKTUALNE (FAKTYCZNE) MIEJSCE ZAMIESZKANIA – ADRES DO KORESPONDENCJI																			
Województwo				Powiat				Gmina											
Kod -				Miejscowość				Nr telefonu											
Ulica				Nr domu				Nr mieszkania											

II. WYKSZTAŁCENIE. Proszę wpisać wszystkie ukończone szkoły ponadpodstawowe oraz tryb ich ukończenia (stacjonarne, dzienne bezpłatne, dzienne płatne, zaoczne, wieczorowe itp.)

Nazwa i adres szkoły (uczelni)	Kierunek /specjalność	Uzyskany tytuł zawodowy lub naukowy	Data rozpoczęcia i ukończenia nauki

WYKSZTAŁCENIE UZUPEŁNIAJĄCE. Proszę wpisać ukończone kursy i inne szkolenia specjalistyczne oraz posiadane dodatkowe uprawnienia i kwalifikacje (np. studia podyplomowe, aplikacja, uprawnienia: budowlane, biegłego, księgowego, przygotowanie pedagogiczne, prawo jazdy z podaniem kategorii, kurs pilotów wycieczek itp.) Proszę wpisać rodzaj uprawnienia oraz rok jego uzyskania.

Nazwa (temat) kursu / szkolenia lub rodzaj posiadanego uprawnienia	Nazwa i adres placówki organizującej szkolenie lub wydającej uprawnienie	Czas trwania (od – do); lub liczba godzin	Rok ukończenia szkolenia lub uzyskania uprawnienia

ZNAJOMOŚĆ JĘZYKÓW OBCYCH (w skali: podstawowa, dobra, bardzo dobra, biegła)

Nazwa języka obcego	Znajomość w mowie	Znajomość w piśmie

Czy Pan(i) obecnie uczy się lub studiuje? Jeżeli tak, proszę podać: szkołę (uczelnię), kierunek, tryb i stan zaawansowania nauki (kiedy rozpoczęta, przewidywany termin zakończenia) oraz jak często odbywają się zajęcia:

.....

.....

.....

III. PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ. Proszę podać dokładne daty (dzień, miesiąc, rok). Żaden okres pracy (także za granicą) nie może zostać pominięty (należy wymienić chronologicznie wszystkie okresy zatrudnienia, tzw. składkowe oraz okresy pozostawania bez pracy, w tym z uprawnieniem do zasiłku dla bezrobotnych, jak również bez uprawnień do jego pobierania). Do ankiety proszę załączyć wszystkie świadectwa pracy/służby, decyzje o przyznaniu zasiłku.

Okres pracy		Nazwa i adres pracodawcy	Nazwa stanowiska pracy
Od	Do		

Oświadczam, że pozostaję/ nie pozostaję w rejestrze bezrobotnych lub jestem obecnie zatrudniony/a na podstawie umowy o pracę TAK/NIE (właściwe otoczyć kółkiem).

Czy pełnił(a) Pan(i) służbę lub ubiegał(a) się o przyjęcie do służby lub pracy w jednostce organizacyjnej Służbie Więziennej lub innej służby mundurowej? Jeśli tak, proszę podać gdzie i kiedy?

Czy kiedykolwiek został(a) Pan(i) zwolniony(a) bez wypowiedzenia z własnej winy, dyscyplinarnie lub porzucił(a) pracę/służbę? Proszę podać powody:

Czy należy Pan(i) do organizacji politycznych lub jest Pan(i) członkiem organizacji lub stowarzyszeń międzynarodowych? Jeśli tak, proszę podać jakich (podać nazwę organizacji i jej cele, datę wstąpienia, pełnioną funkcję)?

IV. STOSUNEK DO POWSZECHNEGO OBOWIĄZKU OBRONY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

– proszę otoczyć kółkiem właściwą odpowiedź: nie podlega, przeniesiony do rezerwy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, przeniesiony do rezerwy bez odbycia zasadniczej służby wojskowej, przeniesiony do rezerwy po odbyciu i zdaniu egzaminu z przysposobienia obronnego studentów, przeniesiony do rezerwy po odbyciu przeszkolenia wojskowego studentów.

Aktualna przynależność ewidencyjna do WKU

Seria i nr książeczki wojskowej

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

- okres odbywania zasadniczej służby wojskowej: (dzień, miesiąc, rok) od do
- okres odbywania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej: od do
- okres odbywania przeszkolenia wojskowego: od do
- okres odbywania przysposobienia obronnego studentów: od do

– okres odbywania ćwiczeń wojskowych: od do

– okres odbywania okresowej służby wojskowej: od do

– okres pełnienia służby wojskowej w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny: od do

– okres odbywania służby zastępczej: od do

– okres odbywania służby w obronie cywilnej: od do

– okres odbywania zawodowej służby wojskowej: od do

Służbę wojskową odbyłem(am) – proszę podkreślić właściwą odpowiedź: MON, MSWiA / NJW, Policja, Straż Graniczna, Biuro Ochrony Rządu, inne

Nr specjalności wojskowej Data wydania książeczki

Kategoria zdrowia Stopień wojsk.

Nr rozkazu o nadaniu stopnia Data nadania

Posiadany przydział mobilizacyjny do

V. DANE O WSPÓŁMAŁŻONKU (wypełnić drukowanymi literami)

PESEL Nazwisko

Imiona Nazwisko panięskie

Imiona rodziców Data i miejsce urodzenia

Miejsce pracy i stanowisko

Obecne miejsce zamieszkania

Osoba, którą należy zawiadomić w razie wypadku (imię, nazwisko, adres, telefon)

VI. CZŁONKOWIE RODZINY Wyszczególnić kolejno dzieci:

Stopień pokrewieństwa	Nazwisko i imię. Imiona rodziców oraz nazwisko panięskie matki (u kobiet także nazwisko rodowe)	Data i miejsce urodzenia	PESEL	Adres zamieszkania

Podanie danych w pkt VI jest niezbędne do wypełnienia zgłoszenia do ubezpieczenia zdrowotnego.

VII. INNE ZAGADNIENIA

Czy korzysta Pan (i) z pełni praw publicznych? Czy był Pan(i) w kraju lub za granicą oskarżonym w sprawie karnej, także skarbowej? Czy aktualnie toczą się wobec Pana(i) postępowania o ukaranie za przestępstwo, o których Panu(i) wiadomo?

Czy posiada Pan(i) blizny lub tatuaże? Proszę podać okoliczności ich powstania /wykonania/, a w przypadku tatuaży określić także ich treść i znaczenie:

Czy ubiegając się o przyjęcie do Służby Więziennej jest Pan(i) świadomy(a), że pełniąc służbę w formacji paramilitarnej może Pan(i) być w każdym czasie przeniesiony(a) lub oddelegowany(a) do pełnienia służby w rejonach Polski znacznie oddalonych od swojego miejsca zamieszkania oraz wykonywać obowiązki służbowe także poza rozkładem czasu służby lub pełnić służbę w systemie wielozmianowym, a także w porze nocnej, w soboty, niedziele i święta. Proszę odnieść się do powyższej informacji:

Wzrost oczy: włosy: waga:

Znaki szczególne

PRAWDZIWOŚĆ DANYCH STWIERDZAM WŁASNORĘCZNYM PODPISEM.

..... dnia 20..... r.

podpis kandydata

- ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ NIEZWŁOZNIE ZAWIADOMIĆ FUNKCJONARIUSZA LUB PRACOWNIKA REALIZUJĄCEGO ZAGADNIENIA KADROWE O KAŻDEJ ZMIANIE DANYCH ZAMIESZCZONYCH W ANKIECIE PERSONALNEJ
- Przyjmuję do wiadomości, że podanie nieprawdziwych oraz niepełnych danych lub ich zatajenie może być powodem odmowy przyjęcia do Służby Więziennej. Kierownik jednostki może odmówić poddania kandydata postępowaniu kwalifikacyjnemu albo takie postępowanie w każdym czasie przerwać bez podania przyczyn, informując kandydata o odmowie przyjęcia. Negatywny wynik albo niepoddanie się któremukolwiek z przewidzianych w postępowaniu kwalifikacyjnym badań lub czynności powoduje przerwanie postępowania kwalifikacyjnego.
- Niniejszy dokument po przyjęciu do Służby Więziennej stanie się częścią Pana(i) akt osobowych, a złożone w nim oświadczenia będą prawnie wiążące.
- Przyjmuję do wiadomości, że:
 1. Dane osobowe będą przetwarzane przez jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, w której pełnić będę służbę oraz udostępniane osobom, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie prowadzenia dokumentacji w aktach osobowych funkcjonariuszy Służby Więziennej – w ramach stosunku służbowego.
 2. Mam prawo dostępu do moich danych osobowych i możliwość ich poprawiania.
 3. Podanie moich danych osobowych jest obowiązkowe dla realizacji procesu przyjęcia do Służby Więziennej i wynika z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej.
 4. Oświadczam, że zostałem(am) zapoznany(a) z procedurą rekrutacji do Służby Więziennej.

.....
miejsce, data

.....
data i czytelny podpis kandydata

OŚWIADCZENIE

kandydata przyjmowanego do Służby Więziennej, składane w dniu przyjęcia do służby.

Niniejszym oświadczam, że podane przeze mnie w ankiecie personalnej informacje na dzień nie uległy zmianie.

.....
miejsowość, data i czytelny podpis kandydata ubiegającego się przyjęcie do SW

Wypełnia funkcjonariusz lub pracownik realizujący zadania kadrowe:

Kwestionariusz przyjął na podstawie dowodu osobistego: seria nr

..... dnia 20.....r.

.....
(stopień, imię, nazwisko, stanowisko)

WZÓR
ARKUSZ OCENY KANDYDATA DO SŁUŻBY WIĘZIENNEJ

Imię i nazwisko kandydata: **s.** **na stanowisko**

Poziom i kierunek posiadanego wykształcenia		Posiadane umiejętności		Rozmowa kwalifikacyjna		Test wiedzy	Karany: – tak – nie*	Postępowanie sprawdzające (przepisy niejawne): – pozytywnie – negatywnie*	orzeczenie lekarskie: – zdolny – niezdolny do służby*	wynik testu sprawności fizycznej	Razem pkt
				Kompetencje personalne	Kompetencje społeczne						
Rodzaj wykształcenia (opis)	Liczba pkt	Posiadane umiejętności (opis)	Liczba pkt	Liczba pkt		Liczba pkt				Liczba pkt	Liczba pkt

* **Objaśnienie:** niepotrzebne skreślić

Numer

identyfikacyjny

kandydata:

.....

UZASADNIENIE

Celem projektowanego rozporządzenia jest wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w przepisie art. 39h ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej.

Obecnie problematyka objęta niniejszym projektem jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 września 2010 r. w sprawie postępowania kwalifikacyjnego do Służby Więziennej (Dz. U. poz. 1241), wydanym na podstawie art. 39 ust. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2017 r. poz. 631, z późn. zm.). W projekcie rozporządzenia dokonano istotne zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia. Ponieważ podstawowe zasady i przepisy dotyczące naboru zostały ujęte w ustawie o Służbie Więziennej, w związku z powyższym w dotychczasowej formie obowiązujące rozporządzenie utraci moc z dniem wejścia w życie ustawy. Dotychczas postępowanie kwalifikacyjne prowadzone jest w tej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, o przyjęcie do której ubiega się kandydat. Zasadą jest więc nabór prowadzony przez kierownika jednostki, w której funkcjonariusz pełnić będzie docelowo służbę.

W obowiązujących aktualnie przepisach nabór prowadzony jest centralnie przez Dyrektora Generalnego SW, w stosunku do kandydatów do wszystkich jednostek organizacyjnych lub przez dyrektora okręgowego SW, w przypadku wyznaczenia przez Dyrektora Generalnego, w stosunku do innych okręgowych jednostek organizacyjnych i im podległych jednostek. Postępowanie może prowadzić również Rektor w stosunku do funkcjonariuszy zatrudnionych w uczelni. Przepisy projektowanego rozporządzenia są dostosowane w całości do nowych i nieobowiązujących dotychczas w SW zasad naboru.

Podstawowe zmiany:

- 1) z uwagi na zmianę zakresu regulacji podstawą wydania rozporządzenia jest zmienione upoważnienie i podstawa prawna;
- 2) postępowanie kwalifikacyjne prowadzi komisja kwalifikacyjna wyznaczona przez podmiot wskazany przez Dyrektora Generalnego SW do prowadzenia postępowania w składzie co najmniej 5 osobowym;
- 3) projekt określa wzór ankiety personalnej kandydata, który nie odbiega w treści od dotychczas obowiązującego oraz wzór arkusza oceny kandydata, który został dostosowany do nowych etapów postępowania i wartości liczbowych za poszczególne etapy;

- 4) Komisja publikuje ogłoszenie o planowanym postępowaniu, w którym określa podstawowe wymogi w zakresie prowadzonego postępowania, stanowiska na które jest prowadzony nabór, etapy postępowania, zasady postępowania kandydatów, terminy, czy wymagane dokumenty oraz zarządza przeprowadzenie postępowania w ogłoszeniu;
- 5) po złożeniu przez kandydata wymaganych dokumentów, komisja zakłada dla niego arkusz oceny kandydata, w którym dokumentuje wyniki osiągnięte przez niego w poszczególnych etapach postępowania. Podmiot właściwy niezwłocznie zwraca się do Krajowego Rejestru Karnego w celu uzyskania informacji o kandydacie;
- 6) Komisja dokonuje oceny dokumentów, która polega na sprawdzeniu ich kompletności oraz spełnienia wszystkich wymogów określonych w ogłoszeniu;
- 7) w rozporządzeniu określono również preferencje z tytułu posiadanego wykształcenia lub posiadanych umiejętności, które są oceniane w systemie punktowym. Przyjęto, że najwyżej jest punktowane wykształcenie wskazane w art. 39e ust. 2 pkt 4 ustawy (30 punktów) na każdym poziomie wykształcenia w sposób jednolity, które jest związane ze służbą w służbach mundurowych. Wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) o kierunku przydatnym do służby w Służbie Więziennej to studia w zakresie prawa, resocjalizacji, profilaktyki społecznej, psychologii, ekonomii, bezpieczeństwa narodowego lub bezpieczeństwa wewnętrznego, informatyki, oraz studia lekarskie, lekarsko-dentystyczne, farmacji, pielęgniarstwa i położnictwa lub ratownictwa medycznego (20 punktów). Pozostałe wykształcenie wyższe (magister lub równorzędne) – 15 punktów. Także w przypadku wykształcenia średniego lub średniego branżowego o którym mowa w art. 39e ust. 2 pkt 4 ustawy – 30 punktów; pozostałe wykształcenie średnie lub średnie branżowe – 10 punktów;
- 8) posiadane preferencje z tytułu posiadanych umiejętności są oceniane w systemie punktowym, to stopień naukowy lub tytuł naukowy – 30 punktów; aplikacja radcowska, sędziowska, prokuratorska lub legistyczna albo specjalizacja lekarska – 20 punktów; posiadanie tytułu ratownika albo ratownika medycznego – 10 punktów; posiadanie uprawnień instruktora sportów walki, strzelectwa sportowego – 8 punktów albo posiadanie prawa jazdy kategorii „A”, „C” lub „D” – 10 punktów. W celu promowania kandydatów, których preferencje i wykształcenie jest zgodne z proponowanym stanowiskiem wprowadzono zasadę, że w przypadku posiadania przez kandydata preferowanego wykształcenia w kilku kierunkach lub umiejętnościach, wymaganych i określonych w ogłoszeniu dla stanowiska służbowego lub grupy stanowisk, punkty uzyskane przez

kandydata z tytułu posiadanego wykształcenia oraz z tytułu preferowanych umiejętności są sumowane. W pozostałych przypadkach punkty przyznaje się tylko raz w wysokości najkorzystniejszej dla kandydata;

- 9) podczas rozmowy kwalifikacyjnej ocenie podlega: kompetencja personalna, co podlega punktacji w zakresie od 1 do 15 punktów oraz kompetencja społecznej, co podlega punktacji w zakresie od 1 do 15 punktów. Czas trwania rozmowy kwalifikacyjnej nie powinien przekroczyć 30 minut. Każdy z członków komisji, po przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, odrębnie ocenia kandydata. Maksymalna liczba punktów możliwa do uzyskania w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej wynosi 30 punktów. Warunkiem uzyskania przez kandydata pozytywnego wyniku z rozmowy kwalifikacyjnej jest otrzymanie przez niego co najmniej 16 punktów. Liczbę punktów uzyskanych w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej ustala się na podstawie średniej arytmetycznej liczby punktów przyznanych przez członków komisji;
- 10) Test wiedzy obejmuje problematykę związaną z zakresem funkcjonowania władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej oraz z zakresu bezpieczeństwa. Test wiedzy przeprowadza komisja. Test wiedzy składa się z 30 pytań, zwanych dalej „pytaniami testowymi”, i trwa 35 minut. Na pytanie testowe możliwa jest tylko jedna prawidłowa odpowiedź, za którą kandydatowi przyznaje się 1 punkt. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi, udzielenia nieprawidłowej odpowiedzi albo udzielenia więcej niż jednej odpowiedzi na pytanie testowe kandydatowi do służby nie przyznaje się punktu. Przed rozpoczęciem testu wiedzy zapoznaje się kandydata do służby z zakresem i sposobem przeprowadzania tego testu oraz sposobem jego oceniania. Test wiedzy może być przeprowadzany w formie pisemnej albo z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. W przypadku przeprowadzania testu wiedzy w formie pisemnej kandydat do służby otrzymuje arkusz odpowiedzi na pytania testowe oraz arkusz z pytaniami testowymi i wariantami odpowiedzi, opatrzone pieczęcią jednostki organizacyjnej, w której test jest przeprowadzany. Pytania testowe opracowuje uczelnia Służby Więziennej, z wykorzystaniem zgłoszonych przez inne jednostki organizacyjne, w których realizowane jest szkolenie zawodowe, propozycji pytań do tego testu. Określono również zasady wykluczenia kandydata z udziału w teście, który: korzysta z pomocy innych osób, posługuje się urządzeniami służącymi do przekazu lub odbioru informacji lub korzysta z pomocniczych materiałów niedopuszczonych do korzystania przez komisję lub w sposób

zakłóca jego przebieg. W powyższej sytuacji kandydat, niezależnie od liczby prawidłowych odpowiedzi udzielonych na pytania testowe, otrzymuje 0 punktów z testu wiedzy;

- 11) W trakcie przeprowadzania testu sprawności fizycznej jest obecna osoba, która posiada kwalifikacje do udzielania co najmniej kwalifikowanej pierwszej pomocy. Kierownik jednostki organizacyjnej, w której przeprowadza się test, zapewnia łączność pomiędzy członkami zespołu przeprowadzającego ten test a najbliższą placówką służby zdrowia. Liczba punktów z testu sprawności fizycznej możliwa do uzyskania wynosi od 0 punktów za uzyskany wynik w teście do 20 punktów za ocenę bardzo wysoką. Test sprawności fizycznej przeprowadza się na podstawie przepisów, o których mowa w art. 110 ust. 2 ustawy;
- 12) Po zakończeniu powyższych etapów postępowania, komisja sporządza sprawozdanie i arkusze oceny kandydata. Jednocześnie Komisja przekazuje niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych, wyciąg z wykazu kandydatów dopuszczonych do kolejnych etapów postępowania, w celu przeprowadzenia etapu sprawdzającego, o którym mowa w art. 39c ust. 2 pkt 2 ustawy;
- 13) Na liście rankingu kandydatów umieszcza się kandydatów, którzy uzyskali pozytywny wynik z etapu postępowania sprawdzającego. Kolejność w rankingu kandydatów ustala się w zależności od łącznej liczby punktów uzyskanych przez kandydata, od największej do najmniejszej. Ranking kandydatów może być sporządzony odrębnie dla stanowiska służbowego, pionu służby lub grupy stanowisk. Ranking kandydatów podmiot właściwy niezwłocznie udostępnia w sposób wskazany w art. 39e ust. 1 ustawy, wskazując okres, w którym wyznaczeni kandydaci, dokonają wyboru lub zgody, o której mowa w art. 39f ust. 1 i 2 ustawy. Ranking kandydatów zawiera: numer identyfikacyjny kandydata nadany w celu anonimizacji danych osobowych; komisja informuje kandydata o nadanym mu numerze identyfikacyjnym; łączną liczbę punktów uzyskanych przez kandydata; wskazanie wakatów w poszczególnych jednostkach organizacyjnych z podziałem na pionu służby i stanowiska służbowe. Ranking kandydatów, niezwłocznie po upływie okresu, na wyrażenie zgody i wybór jednostki przez kandydata, podlega zatwierdzeniu przez przełożonego. Zatwierdzenie rankingu kandydatów kończy postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do umieszczonego na niej kandydata. Zatwierdzony ranking kandydatów przekazuje się niezwłocznie właściwym kierownikom jednostek organizacyjnych;
- 14) Prace komisji kończą się z dniem zakończenia powyższych czynności;
Do postępowań kwalifikacyjnych rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, zgodnie z opinią MSZ z dnia ...

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie przedstawił stanowiska w zakresie OSR.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie wzorów zaświadczeń i świadectw ukończenia szkolenia wstępnego,
zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej**

Na podstawie art. 43c ust. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. z 2017 r. poz. 631, 1321 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór:

- 1) zaświadczenia ukończenia szkolenia wstępnego Służby Więziennej, stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) świadectwa ukończenia szkolenia zawodowego Służby Więziennej, stanowiącego załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) świadectwa ukończenia szkolenia specjalistycznego Służby Więziennej, stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia ... (poz. ...)
Załącznik nr 1

WZÓR

zaświadczenia ukończenia szkolenia wstępnego Służby Więziennej

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej SW realizującej kurs)

ZAŚWIADCZENIE

ukończenia szkolenia wstępnego Służby Więziennej

..... s/c
(stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza/pracownika) (imię ojca)

ur. W
(data urodzenia) (miejsce urodzenia)

.....
(stanowisko służbowe funkcjonariusza/pracownika)

był (a) słuchaczem(ką) **kursu przygotowawczego**

w okresie od dnia do dnia
zorganizowanego w
(jednostka organizacyjna SW)

W dniu komisja w składzie:

- 1)
- 2)
- 3)

(stopień służbowy, imię i nazwisko)

przeprowadziła egzamin obejmujący sprawdzenie stopnia przyswojenia wiedzy i opanowania umiejętności określonych w programie.

Funkcjonariusz został przeszkolony w zakresie **broni**
(typ i rodzaj broni)

Ocena egzaminu

(ocena)

Podpisy członków komisji egzaminacyjnej

1. 2. 3.

**Kierownik jednostki organizacyjnej
realizującej kurs**

m.p

..... (miejscowość , data)

.....
(pieczętka imienna i podpis)

NUMER EWIDENCYJNY

Skala ocen: bardzo dobra, dobra, dostateczna, niedostateczna.

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej SW realizującej praktykę zawodową)

W dniu komisja w składzie:

- 1)
- 2)
- 3)
(stopień służbowy, imię i nazwisko)

przeprowadziła egzamin obejmujący sprawdzenie wiedzy i umiejętności przewidzianych programem, kończący praktykę zawodową trwającą w okresie

od do.....

Ocena egzaminu
(ocena)

Ocena predyspozycji do służby/pracy:

.....
.....
.....

Podpisy członków komisji egzaminacyjnej

1. 2. 3.

**Kierownik jednostki organizacyjnej
w której odbył się egzamin**

m.p

.....

WZÓR
świadczenia ukończenia szkolenia zawodowego Służby Więziennej

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej SW realizującej szkolenie)

Ś W I A D E C T W O
UKOŃCZENIA
SZKOLENIA ZAWODOWEGO

..... s/c.....
(stopień służbowy; imię i nazwisko funkcjonariusza/ pracownika) (imię ojca)

ur. W
(data urodzenia) (miejsce urodzenia)

odbył(a) szkolenie zawodowe
w specjalizacji i na stanowisku

.....
w okresie od dnia do dnia

Ukończył(a) szkolenie zawodowe
z ogólnym wynikiem końcowym
(ocena)

**Kierownik jednostki organizacyjnej
realizującej szkolenie**

m.p

.....
(miejsowość , data)

.....
(pieczęćka imienna i podpis)

NUMER EWIDENCYJNY

Skala ocen: bardzo dobra, dobra, dostateczna, niedostateczna.

Ukończył(a) część unitarną realizowaną w formie stacjonarnej:

w okresie od do

w

(jednostka organizacyjna SW)

Lp.	Część unitarna	Liczba godzin	Liczba dni

Zajęcia wspierane materiałami dydaktycznymi na platformie edukacyjnej.

Ukończył(a) część specjalizacyjną w formie stacjonarnej:

w okresie od do

w

(jednostka organizacyjna SW)

Zakres szkolenia zawodowego zakończonego:

Lp.	Zagadnienia	Ilość godzin

Zajęcia wspierane materiałami dydaktycznymi na platformie edukacyjnej.

Funkcjonariusz zdał egzamin uprawniający do użytkowania

(typ i rodzaj broni)

WZÓR
świadectwa ukończenia szkolenia specjalistycznego

.....
(pieczęć podłużna jednostki organizacyjnej SW realizującej szkolenie)

ŚWIADECTWO
ukończenia szkolenia specjalistycznego

..... s/c.....
(stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza/pracownika) (imię ojca)
ur. W
(data urodzenia) (miejsce urodzenia)

uczestniczył(a) w szkoleniu specjalistycznym

.....
.....
(nazwa szkolenia specjalistycznego)

W.....
(ośrodek szkolenia/ośrodek doskonalenia kadr)

w okresie od dnia do dnia

i ukończył(a) szkolenie specjalistyczne
z wynikiem końcowym
(ocena)

**Kierownik jednostki organizacyjnej
realizującej szkolenie**

m.p

..... (miejscowość , data)

.....
(pieczętka imienna i podpis)

NUMER EWIDENCYJNY
Skala ocen: bardzo dobra, dobra, dostateczna, niedostateczna.

Zakres tematyczny i ilość godzin szkolenia specjalistycznego

.....

.....

(nazwa szkolenia specjalistycznego)

Lp.	TEMATYKA	Ilość godzin	
		wykładów	zajęć praktycznych
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia jest aktem wykonawczym do w art. 43c ust. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2016 r. poz. 713, z późn. zm.). Dotychczas tę problematykę regulował akt wewnętrzny wydany przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej na podstawie ogólnej kompetencji do wydawania aktów o charakterze wewnętrznym, w zakresie nieobjętym przepisami wydanymi na podstawie ustawy o Służbie Więziennej.

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) wprowadziła szereg systemowych zmian, m. in. wprowadziła nowy rozdział 6a „Kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej”, w którym w całości zostały uregulowane zasady kształcenia, szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego funkcjonariuszy oraz pracowników Służby Więziennej, dotychczas regulowane w rozporządzeniu. W konsekwencji ustawodawca do aktów wykonawczych przeznaczył regulację m.in. wzorów zaświadczeń i świadectw ukończenia szkolenia wstępnego, zawodowego oraz specjalistycznego w Służbie Więziennej, mając na uwadze potrzebę umieszczenia w zaświadczeniach i świadectwach rodzaju, zakresu i czasu trwania szkolenia. Ponieważ w odróżnieniu od dotychczasowych regulacji tym samym typom szkolenia podlegają obok funkcjonariuszy, również pracownicy cywilni więziennictwa, należało ujednoczyć wzory ukończenia szkolenia z przeznaczeniem dla funkcjonariuszy i pracowników oraz wskazaniem dodatkowych pól uwzględnianych w szkoleniu funkcjonariuszy, np. w zakresie broni. W odróżnieniu od dotychczasowych wzorów nie uwzględnia się w szkoleniu zawodowym egzaminu na pierwszy stopień podoficerski, chorążego i oficerski SW, który będzie się odbywał dla absolwentów szkolenia zawodowego funkcjonariuszy i uczelni Służby Więziennej w trybie odrębnych przepisów (art. 43ze). Ustawodawca nie przewidział również konieczności określenia wzoru zaświadczenia lub świadectwa dla ukończonego szkolenia w ramach doskonalenia zawodowego.

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych, ujętych w tabeli w ustawie budżetowej na 2018 rok, w części 37 – Sprawiedliwość, w ramach środków zaplanowanych na funkcjonowanie Służby Więziennej, w tym środków przeznaczonych na wejście w życie ustawy z dnia ... o Służby Więziennej (Dz.U. poz. ...).

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, zgodnie z opinią MSZ z dnia

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów nie przedstawił stanowiska w zakresie OSR.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia w trybie art. 7 wyżej wymienionej ustawy.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki

Na podstawie art. 18 ust. 2 w zw. z ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183 i 2201) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Wyższą Szkołę Kryminologii i Penitencjarystyki.

§ 2. 1. Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki jest uczelnią zawodową służb państwowych działającą na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

2. Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki realizuje zadania określone przez Ministra Sprawiedliwości, odpowiadające potrzebom penitencjarnym i resocjalizacyjnym realizowanym przez Służbę Więzienną.

§ 3. Siedzibą Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 4. 1. Celem działalności Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki jest kształcenie i prowadzenie badań naukowych w obszarze nauk prawnych i nauk społecznych w zakresie nauk o bezpieczeństwie, nauk o obronności, pedagogiki, psychologii i socjologii.

2. Podstawowym zadaniem Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki jest kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej.

3. Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki może kształcić również osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Służby Więziennej.

4. Tworzenie i prowadzenie kierunków studiów odbywa się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, po uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 5. Nadzór nad Wyższą Szkołą Kryminologii i Penitencjarystyki sprawuje Minister Sprawiedliwości.

§ 6. Dyrektor Generalny Służby Więziennej wyposaża Wyższą Szkołę Kryminologii i Penitencjarystyki w niezbędne mienie.

§ 7. Do czasu rozpoczęcia działalności dydaktycznej do reprezentowania Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki przed władzami państwowymi, urzędami, organami administracji publicznej, sądami, podmiotami gospodarczymi, osobami fizycznymi, a także do składania oświadczeń oraz wniosków procesowych w kontaktach z wymienionymi podmiotami jest upoważniony Dyrektor Generalny Służby Więziennej.

§ 8. Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki rozpoczyna działalność dydaktyczną od roku akademickiego 2018/2019.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER NAUKI

I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

UZASADNIENIE

Utworzenie uczelni wyższej Służby Więziennej – Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki stanowi istotny element reformy więziennictwa w zakresie zmiany systemu naboru i szkolenia, która w tej skali nie była nigdy realizowana. Reforma ta została przeprowadzona ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o Służbie Więziennej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Ustawa ta m. in. utworzyła nową jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, tj. uczelnię Służby Więziennej, jako wyższą szkołę zawodową Służby Więziennej powoływaną przez Ministra Sprawiedliwości i działającą na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183), jako uczelnia zawodowa służb państwowych. W celu umożliwienia realizacji utworzenia uczelni Służby Więziennej wymienioną wyżej ustawą z dnia ... dokonano jednocześnie nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Zmiany włączyły do systemu prawnego identyczne uprawnienia dla Ministra Sprawiedliwości, aktualnie przysługujące ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych w zakresie podległych mu służb mundurowych i istniejących w ramach ich struktur szkół wyższych i służby kandydackiej.

Powyższe ustawy wraz z przedmiotowym projektem rozporządzenia dają możliwość, pierwszy raz w historii polskiego więziennictwa, utworzenia samodzielnej, autonomicznej i w pełni profesjonalnej uczelni wyższej, w której kształcić się będą mogli nie tylko funkcjonariusze i pracownicy Służby Więziennej.

System szkolenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej wymagał pilnych zmian dostosowujących jego newralgiczne obszary do wymogów współczesności, w szczególności do takich zmian zaliczyć należy utworzenie Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki.

Aktualnie więziennictwo nie dysponuje wewnętrznym systemem kształcenia własnych kadr na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia, a jedynie pozyskuje do swoich szeregów osoby z wyższym wykształceniem będące absolwentami wyższych uczelni cywilnych. Rozwiązanie to – w świetle analizy wolnorynkowej oferty edukacyjnej – z perspektywy interesów wymiaru sprawiedliwości nie sprawdza się ze względu na kierunkowanie pozaresortowych uczelni na przygotowanie absolwentów do pracy w różnych instytucjach, co w warunkach rynku pracy jest zupełnie zrozumiałe. Powoduje to jednak nieadekwatne przygotowanie tychże absolwentów do specyfiki służby i pracy w więziennictwie. Efekt ten dodatkowo jest spowodowany relatywnie dużą hermetycznością

więziennictwa, co sprawia, że programy studiów uczelni cywilnych nie mogą zawierać wszystkich treści niezbędnych do przygotowania absolwentów do tego trudnego acz bardzo specjalistycznego zawodu. Stąd jednym z filarów reformy systemu kształcenia i doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej jest koncepcja powołania resortowej uczelni wyższej pod nazwą „Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki” na wzór rozwiązań sprawdzonych, bo stosowanych od wielu lat w Wojsku Polskim, Policji czy w Państwowej Straży Pożarnej.

Zakłada się, że absolwenci Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki dzięki uzawodowionemu kształceniu na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia będą lepiej niż dotychczas przygotowani do wieloaspektowej pracy z przestępcą, do trudu kreowania nowoczesnej resocjalizacji penitencjarnej i inicjowania społecznej readaptacji przestępców. Rzecz zatem idzie o to, by kształcić kadry potrafiące skutecznie oddziaływać pozytywnie na jakość życia społecznego przez lepsze przygotowanie osób opuszczających więzienia do życia w wolnym społeczeństwie w sposób zgodny z normami prawnymi i moralnymi.

Fundament funkcjonowania uczelni Służby Więziennej ma stanowić połączenie kształcenia praktycznego opartego na bazie doświadczonej kadry służby ze znaczącym wkładem kadry akademickiej i innych osób niezwiązanych z formacją, a budujących swoje kompetencje w obszarze resocjalizacji, bezpieczeństwa i kryminologii w Polsce i na świecie. Pozwoli to na promowanie dobrych praktyk realizowanych w Służbie Więziennej, a także stały dopływ wiedzy i doświadczeń wynikających z otwarcia na współpracę z przedstawicielami świata akademickiego.

Program nauczania w Wyższej Szkole Kryminologii i Penitencjarystyki będzie stanowił optymalny model kształcenia akademickiego, w zakresie kierunków studiów i specjalności oraz zakresu kompetencji, jakimi powinien wykazywać się absolwent uczelni – funkcjonariusz Służby Więziennej, oficer, przyszły przedstawiciel kadry kierowniczej i dowódczej formacji.

Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki będzie też prowadziła skoszarowany system szkolenia w ramach naboru do służby kandydackiej, jako nowej formy pełnienia służby przez funkcjonariuszy Służby Więziennej wprowadzonej ustawą z dnia

Przedmiotowy projekt rozporządzenia określa siedzibę Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki, którą będzie miasto stołeczne Warszawa, rodzaj powierzonych zadań odpowiadających potrzebom penitencjarnym i resocjalizacyjnym realizowanym przez Służbę

Więzienną, a także cel działalności Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki, którym jest kształcenie i prowadzenie badań naukowych w obszarze nauk prawnych i społecznych w zakresie nauk o bezpieczeństwie, o obronności, pedagogiki, psychologii i socjologii. Precyzuje się także, że podstawowym zadaniem Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki jest kształcenie funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej, ale również osób niebędących funkcjonariuszami lub pracownikami Służby Więziennej. W Wyższej Szkole Kryminologii i Penitencjarystyki będą mogły być kształcone osoby w ramach studiów podyplomowych, np. kuratorzy, sędziowie penitencjarni i inni. Z uwagi na zakres zadań Służby Więziennej obszar kształcenia nowotworzonej uczelni wyższej należy usytuować w obszarze nauk prawnych i społecznych. Nadzór nad Wyższą Szkołą Kryminologii i Penitencjarystyki będzie sprawował Minister Sprawiedliwości. Ponadto projekt rozporządzenia określa podstawę prawną tworzenia i prowadzenia kierunków w trybie ustawy o szkolnictwie wyższym, po uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości, jak również wskazuje na odpowiedzialność Dyrektora Generalnego Służby Więziennej za wyposażenie Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki w niezbędne mienie.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega procedurze notyfikacji w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

Ocena OSR nie była dokonywana w trybie § 32 Regulaminu pracy Rady Ministrów.